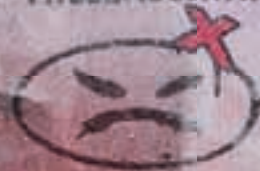

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ STREET ART FESTIVAL

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου, σελ. 16

ART FESTIVAL VOICE

STREET ART
FESTIVAL
THESSALONIKI

Εμπειρία

·SAF·

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ο πρώην διευθυντής του Κήπου, **Νικόλαος Ταμβάκης**, μας ξεναγεί στα μονοπάτια του
Της Ελίζας Συναδινού, σελ. 20

Γιάννης Χαρούλης live

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου, σελ. 18

Αυλές και κήποι

Της Κατερίνας Βνάτσιου, σελ. 28

Παγωτά

Της Ηρώς Παρτσακουλάκη, σελ. 26

MAP
SET

SIMOS CAMPING

ELAFONISOS

Holy Spirit Break Elafonisos Festival

POWERED BY

KLIK RECORDS

Saturday 18 JUNE Sunday 19

Christos Papadas
(Red 96.3)

Sakis Tsitomeneas
(En Lefko)

Haris Fragiskakis
(Join Radio)

George Kanouras
(Join Radio)

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

ATHENS gr

ΣΚΑΪ 100,3

EDITO

Του Φώτη Γεωργελά

Πριν λίγες μέρες στη Θεσσαλονίκη έγινε κάτι που σε γεμίζει μόνο στενοχώρια για τη ζωή μας πια σ' αυτή τη χώρα. Σε δωρεάν διανομή τροφίμων για άπορους, συγκεκριμένα σε ένα γήπεδο 9.200 άνθρωποι και επακολούθησαν θλιβερές σκηνές καθώς όλοι προσπαθούσαν να προλάβουν την προσφερόμενη σακούλα. Αυτές οι σκηνές ντροπής όμως, αυτή τη φορά, δεν αναδείχθηκαν από τα κανάλια, κανείς δεν τις συζήτησε, τώρα δεν είναι πρώτο θέμα στο δημόσιο διάλογο. Τώρα κανείς δεν μιλάει για «ανθρωπιστική καταστροφή», κανείς για «κοινωνική γενοκτονία», δεν λέμε για τα «χειρότερα χρόνια από το 1941». Τώρα τα ΜΜΕ κρατούν ήπιο κλίμα, δεν θρηνούν όλη μέρα και η αντιπολίτευση δεν καπνλεύεται τη δυστυχία του κόσμου.

Στα νοσοκομεία οι καρκινοπαθείς δεν μπορούν να κάνουν χημειοθεραπεία, τα κρεβάτια στις εντατικές μονάδες είναι κλειστά και οι άνθρωποι πεθαίνουν, οι ασθενείς φέρνουν μαζί τους φάρμακα και υλικά με την εισαγωγή τους. Αρχίζει να ακούγεται η αδιανόητη καταγγελία ότι όποιος έχει μαζί του τα υλικά αγορασμένα από τον ίδιο προηγείται στην εισαγωγή. Όμως τώρα κανείς δεν προπλάκίζει τον υπουργό Υγείας, όπως τότε με τον Άδωνι Γεωργιάδη που δεν του επέτρεπαν ούτε να μπει μέσα σε ένα νοσοκομείο. Πού είναι όλοι αυτοί οι «ασυμβίβαστοι» συνδικαλιστές που δημιουργούσαν τότε εικόνα χάους στα νοσοκομεία; Τι κάνουν τώρα που η δημόσια υγεία καταρρέει;

Πού είναι τα παιδάκια που λιποθυμούσαν νηστικά στα σχολεία; Πού είναι οι φοιτητές που πέθαιναν από τις αναθυμιάσεις της σόμπας, τώρα μάλιστα που το πετρέλαιο ακριβύνει; Πού είναι οι δυστυχείς που αυτοκτονούσαν στο μετρό; Σταμάτησαν; Το 2014, μετά από τόσα χρόνια συνεχούς πτώσης του ΑΕΠ, η ύφεση φρέναρε, η οικονομία σταθεροποιήθηκε με μικρή άνοδο. Το 2015 όμως ξαναμπήκαμε στην ύφεση, νέα πτώση. Και το πρώτο τρίμηνο του 2016, η ύφεση μεγάλωσε, έφτασε το 1,3. Δηλαδή, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, βρισκόμαστε στον πάτο, στο χειρότερο σημείο από τότε που άρχισε η ιστορία αυτή το 2010. Γιατί δεν καίγεται η Αθήνα, γιατί δεν δολοφονούνται άνθρωποι στη Μαρφίν, γιατί δεν βλέπουμε δέκα διαδηλώσεις κάθε μέρα, γιατί δεν «κατεβάζει τα ρολά» για μήνες το δημόσιο όπως τότε;

Λέμε, χαριτολογώντας λίγο, ότι τώρα δεν συμβαίνει γιατί επετεύχθη ο σκοπός, οι «αγανακτισμένοι» της πλατείας τώρα είναι στις υπουργικές λιμουζίνες και διορίζουν τα ξαδέλφια τους. Νομίζω ότι για να καταλάβουμε τι μας συμβαίνει, πρέπει να πούμε κάτι παραπάνω από αυτό. Οι βίαιες αντιδράσεις τότε δεν έγιναν γιατί φτωχύνουμε. Αλλά για ακριβώς το αντίθετο. Ήταν για να φτωχύνουμε περισσότερο προκειμένου να διασωθεί το παρασιτικό σύστημα που απειλήθηκε στην αρχή των μνημονίων και να δείξει ότι, μπροστά στον κίνδυνο να αλλάξει, είναι διατεθειμένο ακόμα και να σκοτώσει. Η βιαιότητα εξόρισε από τη δημόσια συζήτηση τις μεταρρυθμίσεις. Απαγόρευσε τη προοδευτική λύση: Ο λαός να καταλάβει τι συμβαίνει, να σηκώσει τα μανίκια και να δουλέψει για να αλλάξει την Ελλάδα. Αντί γι' αυτό, μπροστά στις βίαιες αντιδράσεις, επιλέχθηκε η υπερφορολόγηση για να διατηρηθεί το παρασιτικό σύστημα. Κάθε προσπάθεια αλλαγής, ακόμα και η παραμικρή, συναντούσε αδιαλλαξία. Μοιραία, η ύφεση διαιωνίζεται, το πολιτικό σύστημα προσποιείται ότι κάνει κάτι και κάνει μόνο τα απαραίτητα, και αυτά τα υπονομεύει αμέσως, «ξεχνάει» την υπουργική απόφαση, «αμελεί» να εκδώσει την εφαρμοστική εγκύκλιο, «διαφωνεί»

ο υπουργός, καθυστερήσεις και ο καιρός περνάει. Συντηθίζουμε τη στασιμότητα. Μας πείσανε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Και οι φτωχοί πηγαίνουν πια ανά δεκάδες χιλιάδες στα ομαδικά συσσίτια απορίας. Χωρίς κανείς να συγκινείται. Και στους καρκινοπαθείς δίνουν ραντεβού μετά από 6 μήνες για χημειοθεραπεία. Χωρίς κανείς να κλαίει. Δεν θα καταλάβουμε τι συμβαίνει αν δεν πούμε την αλήθεια: Η «αντιμνημονιακή» κυβέρνηση που εφαρμόζει το σκληρότερο μνημόνιο δεν είναι η χειρότερη γιατί «είπε ψέματα», γιατί είχε «αυταπάτες». Αλλά γιατί προσπαθεί πραγματικά, όπως είχε υποσχεθεί στους ψηφοφόρους της, να προστατεύσει το σύστημα που χρεοκόπησε το 2009. Συζητάμε πολύ για μνημόνια και τρόικες και αξιολογήσεις και δόσεις, για να αποφύγουμε να μιλήσουμε για την πραγματική πολιτική, αυτή που εφαρμόζεται κάθε μέρα. Έτσι οι πολίτες δεν καταλαβαίνουν, δεν μπορούν να κάνουν το συσχετισμό, μπορεί και να χαιρόνται κιόλας, με τη λογική, τώρα προσλαμβάνουν τα αδέρφια και τους συζύγους τους, αύριο θα έρθει και η σειρά μας. Ιδρύουν νέους δημόσιους οργανισμούς, μπορεί και να μας προσλάβουν. Κρατάνε 2,5 χιλιάδες με πλαστά πτυχία, άρα ποτέ δεν θα αξιολογηθεί και η δικιά μας δουλειά, ας χαλαρώσουμε. Κάνουν λάθος, χωρίς δανεικά, μόνο η ελίτ των κομματικών στρατών θα βολεύεται, αλλά δεν το ξέρουν ακόμα.

Οι συγκοινωνίες το 2013 και το 2014 μπήκανε σε μια τάξη. Έπαψαν να είναι ζημιογόνες. Όμως πέρυσι είχαν ξανά 44 εκ. έλλειμμα και φέτος θα πάνε στα 77. Γι' αυτό πληρώνεις ακριβότερο εισιτήριο. Γι' αυτό τα μισά λεωφορεία είναι ακηρωμένα και οι συγκοινωνίες έχουν καταρρεύσει. Οι νέες γραμμές που δημιουργεί η κυβέρνηση σημαίνουν γραφεία, υπαλλήλους, αυτοκίνητα, οδηγούς, σημαίνουν νέες ευκαιρίες για την κομματική και κρατική γραφειοκρατία. Γι' αυτό όμως δεν προσλαμβάνονται οι 3 χιλιάδες νοσηλευτές και πεθαίνουν οι καρκινοπαθείς. Καινούργιοι δημόσιοι οργανισμοί, κι άλλες δομές κρατικής γραφειοκρατίας, ελλείμματα ξανά στις κρατικές επιχειρήσεις, προσλήψεις κομματικών στρατών, δημιουργία κρατικών μέσων ενημέρωσης και προσλήψεις δημοσιογράφων για την προπαγάνδα. Γι' αυτό πληρώνεις Ένφια. Τροπολογίες, «καθορισμός επιδόματος σε συνδικαλιστικά στελέχη που τυγχάνουν απαλλαγής εργασιακών καθηκόντων», 1.000 ευρώ δηλαδή επιπλέον του κανονικού μισθού σ' αυτούς που δεν δουλεύουν. Γι' αυτό εσύ είσαι άνεργος. Και συγχρόνως μειώσεις προστίμων σε όσους δεν κόβουν αποδείξεις, κλείσιμο ματιού στη φοροδιαφυγή. Γι' αυτό εσύ πληρώνεις περισσότερους φόρους. Καλώς ήρθατε στο 2009. Την κατάληξη την έχουμε ήδη δει.

Πρέπει να πούμε μια δυσάρεστη αλήθεια. Γιατί πολλοί είναι κατά του Σύριζα αλλά όχι και κατά του ξοφλημένου συστήματος, γι' αυτό ο λαϊκισμός ακόμα δρα ανενόχλητος. Το πρόβλημά μας υπερβαίνει αυτή την κυβέρνηση της επιστροφής στο χρεοκοπημένο παρελθόν. Όσο η κοινωνία μας πιστεύει ότι υπάρχει ένας μαγικός τρόπος με τον οποίο χωρίς δανεικά μπορούμε να ζούμε σαν να είμαστε στο Μαϊάμι, με οικονομία της δεκαετίας του '70, το αδιέξοδο θα συνεχίζεται. Ήδη, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, δίπλα στον Σύριζα που καταρρέει, δημιουργείται άλλος τόσος ένας μαυροκόκκινος, πιο συνεπής «σύριζα», πιο «μαδούρο». Αν η μισή κοινωνία δεν καταλαβαίνει ακόμα τι της συμβαίνει, η έξοδος από το τούνελ απέχει πολύ. **A**

Κοριτσάκια παίζουν σε παιδική χαρά και συζητούν για ένα μωρό δίπλα τους.
«Πώς το λένε;» λέει το ένα κοριτσάκι. «Άννα» λέει η μαμά του μωρού.
«Άννα, από το Φρόζεν;» λέει το άλλο κοριτσάκι.
«Όχι, από τη γιαγιά της» απαντάει η μαμά.
(Πειραιάς, Παρασκευή πρωί)

Μπαμπάς με ζοάρι για κάθονται για φαγητό σε κεντρικό εστιατόριο της πόλης.
Μπαμπάς: *Τι θα φάμε εδώ; Γιος: Σούσι.*
(Ερχονται τα πιάτα)
Μπαμπάς: *Καλά βρε αγόρι μου, σου είπα να φάμε κάτι εξωτικό, όχι δολώματα.*
(Φουρίν Καζάν, Δευτέρα μεσημέρι)

Πεννιτάρα, κομψή κυρία, περπατάει στο δρόμο και χτυπάει το κινητό της. Εκείνη απαντάει χαρούμενη:
«Γειά σου, κοριτσάκι!... (μικρή παύση)... Γεια σου, αγοράκι».
(Ακαδημίας, Δευτέρα πρωί)

Λαϊκή στα Σεπόλια. Ο μανάβης πουλάει αγκινάρες, τις 10 δύο ευρώ, φωνάζοντας:
«Έλα εδώ! Έλα εδώ! Τεν του! Τεν του!».
(Πέμπτη πρωί)

Νεαρός κούριερ επάνω στο μηχανάκι, σταματημένος στα φανάρια, τραγουδάει με δυνατή φωνή:
«Μωρό μου σόρι, έχω βρει καλύτερο αγγούρι».
(Αγίου Ιωάννου, Αγία Παρασκευή, Τετάρτη πρωί)

Μελαψός, ηλικιωμένος, με κομμένο πόδι, κατεβαίνει με το αναπηρικό αμαξίδιο την Αδριανού, φωνάζοντας:
«Γκαμώ το Πακιστάν, γκαμώ!»
(Μοναστηράκι, Δευτέρα πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ panikoval500@gmail.com

Athens Pride 2016

Περήφανο και πολύχρωμο

Με σύνθημα «Διεκδικούμε νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου» αλλά και «Γυναίκα δεν γεννιέσαι, γίνεσαι», «Άντρας δεν γεννιέσαι, γίνεσαι», το Athens Pride 2016 είναι εδώ να υπενθυμίσει (και να διεκδικήσει) τα αυτονόητα με μια σειρά εκδηλώσεων που θα κορυφωθούν με την παρέλαση στις 11/6.

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

8/6

20.00 **PITTAKI STREET PARTY @ CHECKPOINT**
Πεζόδρομος Πιττάκη, Μοναστηράκι

9/6

16.00-20.00 **PROUD SENIORS GREECE @ CHECKPOINT**
Εξέταση Μνήμης σε άτομα 60+
Πιττάκη 4, Μοναστηράκι
(Με ραντεβού στο 6984337447)

20.30 **ANIMAPRIDE**

Το Διεθνές Φεστιβάλ+Αγορά Κινημένων Σχεδίων Animasyros παρουσιάζει ένα ωραίο πρόγραμμα ταινιών κινουμένων σχεδίων με θέμα το φύλο και την προσωπική έκφραση.
Θερινός κινηματογράφος Λαΐς - Ταινιοθήκη της

Ελλάδος, Ιερά Οδός 48

BANANABOYS GO DRAG!

22.00 Runway show - Agathi by Kika
23.00 Drag Show
Ρομάντσο, Αναξαγόρα 3

10/6

20.00 **FRENDE HAUT / UNVEILED**

Film presented by TRANSITION Queer & Migrant Film Festival - Vienna
Η Fariba, μια λεσβία, δραπετεύει από τον Ιράν και αναζητά άσυλο στη Γερμανία, αλλά απορρίπτεται. Όταν ο Ιρανός φίλος της αυτοκτονεί, εκείνη παίρνει την ταυτότητά του. Ερωτεύεται μία συνεργάτη και αρχίζουν οι περιπλοκές. Σκην.: Angelina Maccaron. (στα γερμανικά με αγγλικούς

υπότιτλους)

EXILE ROOM, Αθηνάς 12, Μοναστηράκι

11/6

ATHENS PRIDE DAY

Πλατεία Κλαυθμώνος

12.00-17.00 Face and Body Painting με τα χρώματα της υπερηφάνειας. Φτιάξε το δικό σου πλακάτ και εκφράσου με το θέμα που σε καίει.
13.00-17.00 DJ SETS
17.00 Χαιρετισμοί
18.00 Zumba® party
Χορεύουμε και ξεσαλώνουμε ακολουθώντας τους ZUMBA® Instructors
18.30 Επίσημη έναρξη της παρέλασης
19.00 Παρέλαση
21.00-00.00 ATHENS PRIDE Live Show & Party

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Το σχεδιάζει ο Arset. Γεννήθηκε το 1984 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε γραφιστική και συμμετείχε στη διοργάνωση του Pelekas Art Festivals (P.A.F.graffiti & music festival) στην Κέρκυρα, από το 2005 έως και το 2008. Από το 2006 έως το 2011 συνεργάστηκε με την Pacific Décor πάνω στη δημιουργία θεματικών πάρκων σε μερικούς από τους μεγαλύτερους δήμους της Ελλάδας. Κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας ασχολήθηκε κυρίως με τη ζωγραφική, τη γλυπτική και τη γραφιστική. Από το 2013 είναι μέλος της οργανωτικής ομάδας του SAF - Street Art Festival Thessaloniki, εργάζεται ως αυτόνομος καλλιτέχνης, ενώ παράλληλα σπουδάζει στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου ζωγραφική.

Info-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ

Μελιτζανί γιαλιστερό και κερασί ολόγλυκο.

GAY PRIDE

Ας το δούμε σαν γιορτή φιλίας, παρά ομοφυλοφιλίας.

ΝΙΚΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Άφησε πίσω του πάρα πολλούς φίλους και αγάπη για τη μουσική και τον κινηματογράφο.

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΙΤΑ

Το πρωί ένας καφές, το μεσημέρι μια σαλάτα, το βράδυ ένα γιαούρτι. Μετά τα μεσάνυχτα τρώμε ελεύθερα την πόρτα του ψυγείου κι αν δεν χορτάσουμε υπάρχουν πάντα και τα γαρίφαλα του ανθοδοχείου.

ΤΟ TWEET ΤΗΣ ΒΡΟΧΕΡΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

«Δεν βρέχει. Κλαίει ο Βερέκιος».
(@plattitudinous)

ΙΛΕΑΝΝΑ ΜΑΚΡΗ

Δεν έχει μόνο ωραία κομμήματα, φτιάχνει και τις πιο ευφάνταστες βιτρίνες της πόλης. Περάστε να δείτε την καλοκαιρινή με τα καλαμάκια. Ονειρική.
(στην Πατρ. Ιωακείμ στο Κολωνάκι)

ΕΦΗ ΣΑΡΡΗ

«Μη μου λες το ζώδιό σου, βγάλε μόνο το μαγιό σου».
Ο Πώργος Παυριανός την ξανάβγαλε στον αφρό με τους στίχους που της έγραψε και έγιναν viral σ' ένα βράδυ.

ΒΡΟΧΗ ΚΑΙ ΖΕΣΤΗ

Ζούγκλα γίναμε.

ΔΡΟΣΕΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2016

Με το μαρτύριο της Ευροσταγόνας.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΨΩΝΙΑ ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ

Να πει κάποιος στους Κύπριους ότι αν συνεχίζουν οι πατάτες τους να έχουν ένα κιλό κώμα επάνω, σύντομα θα σταματήσουν να εξάγουν.

ΤΟ ΣΠΟΤΑΚΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ 1

Δεν φταίει οι σέξι νοσοκόμες. Φταίει που δεν έχει καθόλου χιούμορ.

ΤΟ ΣΠΟΤΑΚΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ 2

Αλλά αντί να εξαντλούμε την άποψή μας στα σχόλια του fb, δεν πάμε καλύτερα να δώσουμε λίγο αίμα;

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Πατί δεν το κάνετε μέσα στο καλοκαίρι να συγκεντρώσετε και άφθονο θετική ενέργεια;

ΦΥΛΑΡΟΙ ΤΑΞΙΤΖΗΔΕΣ

Αυτή η μάστιγα.

ΓΑΣΤΡΟ-ΧΙΠΣΤΕΡΣ

Αυτό με τα καινούργια εστιατόρια που σκοτώνετε ποιος θα πάει πρώτος και μετά από μια εβδομάδα τα θεωρείτε ξεπερασμένα, να το κοιτάξετε.

ΜΠΡΑΒΟ ΡΟΥΛΑ

Όταν δεν ξέρεις τι να πεις, βάζε τους να χτυπάνε παλαμάκια.

ΠΑΡΑΛΙΑ-ΠΑΡΑΛΙΑ...

Μέρα στη θάλασσα, κρυφό κουτούκι κι ένας ωραίος φούρνος

Μέρα στη θάλασσα (κοπάνια), κρυφό κουτούκι απέναντι από τη θάλασσα και ρουμάνικος φούρνος χωρίς θάλασσα: αν κάποιος μπορεί να τα δέσει όλα αυτά έναν ωραίο φιόγκο, είναι ο άνθρωπός μας. Ειδικά αν μας πει κι ένα τραγούδι.

Μια μέρα είχανε συνέλευση οι δάσκαλοι σε κάποια δημόσια σχολεία, οπότε πήραμε τους χαρούμενους μαθητές/κοπανατζήδες και πήγαμε στη θάλασσα: στην «**Ακτή Βουλιαγμένης**» με την τεράστια παραλία (650 μέτρα άμμος) και το πολύ-πολύ γαλάζιο νερό. Όλα τα νερά γύρω από την Αττική είναι γαλάζια, οι παραλίες τέλειες, απλώς τα Σαββατοκύριακα γίνεται της αλεπούς, ακουμπάς το φραπέ σου στον διπλανό πισινό και αλείφεις λάδι κατά λάθος σε άσχετο, επίσης πισινό, που βρίσκεται τόσο κοντά σου ώστε νομίζεις αφηρημένη ότι είναι ο δικός σου. Καθημερινές όμως, ή νωρίς το πρωί, ή αργά το απόγευμα... είναι άλλο καπέλο. Βρίσκεις ομπρέλα και ξαπλώστρες, αραδιάζεις την προίκα των παιδιών σου, βουτάς στη θάλασσα και χαιρέσαι που ζεις σε αυτήν ακριβώς τη χώρα την οποία σικαινόσουν πριν λίγες ώρες και όχι αδίκως: καμιά άλλη χώρα δεν έχει τέτοιες θάλασσες, καμιά-καμιά-καμιά, ούτε Αλγεθίρας στην Ισπανία ούτε Κυανή Ακτή που είναι γεμάτη θεογκόμενες με τα μεμέ στο αγιάζι, ούτε Ίμπιζα που πρέπει να είσαι μεγιστάνας πρώην Ρώσος, νυν Κινέζος, για να πιεις ένα χρυσοποίκιλτο καφέ με το υστέρημά σου. Καλά, το παρατραβάω, αλλά η αλήθεια είναι ότι έχουμε θεϊκές παραλίες. Εμείς εδώ στην Ελλάδα οι καρμύρηδες, εφορο-χτυπημένοι, άνεργοι, κακοπληρωμένοι και γενικά σκυλογκατέμπεδες Έλληνες...

Η «**Ακτή Βουλιαγμένης**» λοιπόν έχει άπλα, χώρους να παίζεις ρακέτες, τένις ή beach volley, παιδική χαρά πλιοψημένη για να παρκάρεις τα παιδιά σου ΜΕ ΚΑΠΕΛΑΚΙΑ, οικονομική είσοδο (4 ευρώ γενική, μειωμένη 3 ευρώ τις καθημερινές, όπως και για παιδιά 6-18 ετών, Σαββατοκύριακα 5 ευρώ) και πολλές ομπρέλες. Έχει ντουσιέρες, καμίνες, τουαλέτες και όπου να 'ναι, μπαρ – την ημέρα που πήγαμε δεν είχε ανοίξει ακόμα, και τρέχαμε όλοι στην «**Ωκεανίδα**» στη δεξιά μεριά της παραλίας, για καφέδες κ.λπ. Στο μπαρ της «Ωκεανίδα» οι υπάλληλοι χτυπούσαν τα κεφάλια τους στα ψυγεία και τρέχανε σαν τους παλαβούς να εξυπηρετήσουν τόσους διψασμένους. Αλλά μέχρι να πάτε εσείς στην «Ακτή», θα έχει ανοίξει το μπαρ, οπότε μη σκάτε.

Γενικά είναι μια καλά συντηρημένη παραλία η «Ακτή», πεντακάθαρη, λαμπερή κάτω από τον άσπρο ήλιο, ορεκτική και όμορφη. Μπορείς να μάθεις θαλάσσιο σκι αν θέλεις (35 ευρώ η βόλτα/μάθημα) ή να αράξεις στην ομπρέλα σου, που είναι μέσα στην τιμή εισόδου, και να κάνεις τον ψόφιο κοριό.

Φάγαμε όλη τη μέρα εκεί, με τούτα και με κείνα, κι απλώς σας το λέω να μην ξεχαστείτε αν πάτε με ΜΜΜ, το τελευταίο λεωφορείο για τη Γλυφάδα (το 114 νομίζω) είναι στις 7.05 μ.μ.

Ακτή Βουλιαγμένης

Αλλο βράδυ, επειδή καλοκαίρισε, πάλι κατεβήκαμε προς «τα κάτω» – πήγαμε στο «**Καφενείο**» στη Βουλιαγμένη, τέλειο μπαράκι με ζωντανή μουσική από τραγουδιστές και μουσικούς ερασιτέχνες, οι οποίοι όμως δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τους επαγγελματίες. Το «Καφενείο» είναι μικρό καφέ που τα βράδια μετατρέπεται σε μπαρ, με cosy μπάρα, με μερικά τραπέζια όλα κι όλα αλλά με ατμόσφαιρα... σούπερ, δεν μπορώ να την περιγράψω διαφορετικά, πήγα μπαϊλντισμένη και στην κατάσταση που είμαστε όλοι πια, «να κοιμηθώ μπας και κόψω το να σκέφτομαι πού είναι κούραση, αδερφέ μου»... κι ξεκάστικα αμέσως, με το που μπήκα, με το που άκουσα το πρώτο τραγούδι. Τα παιδιά που τραγουδάνε (**Θοδωρής Μεταξάς**, **Σώζος Λυμπερόπουλος**) είναι εξαιρετικά, ο μπάρμαν φιλικός, η συν-ιδιοκτήτρια κυρία **Ντίνα** υπέροχη, ο κόσμος κανονικός. Αν και είχε κάμποσους πολίστες, που δεν είναι εντελώς κανονικοί γιατί είναι κορμάρες και στεναχωριέσαι ελάχιστα που δεν είσαι κι εσύ έτσι, όχι ότι ήσουν ποτέ αλλά λέμε τώρα, μετά σου περνάει και λες «μπράβο τα παλικάρια». Και σκασίλα σου βασικά, ακούς μουσική, χαζεύεις, πίνεις, λες καμιά κουβέντα, περνάς ωραία. Οι φωτογραφίες δυστυχώς το αδικούν επειδή δεν δείχνουν ατμόσφαιρα, δεν δείχνουν... αυτό που είναι το «Καφενείο» (αυθεντικό, ιδιαίτερο και σπάνιο φρούτο).

Εαυτά, μετά γυρίσαμε από την παραλία. Πήγα όμως σε ρουμάνικο φούρνο κοντά στο σπίτι της μαμάς μου, με κέρασαν ένα ωραίο γλυκάκι, αγόρασα κι άλλα ωραία γλυκάκια, οπότε το καταθέτω εδώ να περάσει στην αθανασία: το «**Carpathian Bakery**» είναι φούρνος και ζαχαροπλαστείο με αυθεντικές ρουμάνικες συνταγές και πολύ καλές τιμές. Τα κουλούρια γεμιστά με μήλο ή με βύσσινο είναι υπέροχα (1,70 ευρώ), και τα «καρυδάκια», μικρές βαφλιτσες γεμιστές με κρέμα σοκολάτα (3,90 ευρώ τα 12 καρυδάκια-φοντάν) τα σπάνε, κανονικά.

Η Αθήνα αντέχει μια χαρά αυτές τις μέρες πριν ανάψει καλά το καλοκαίρι, ευτυχώς μας σώζουν οι παραλίες, τα τραγούδια και τα γεμιστά κουλούρια με βύσσινο... **A**

Athens Fine Drinking

Μια μεγάλη γιορτή στην πόλη!

Πραγματικά εντυπωσιακό ήταν το πρώτο Athens Fine Drinking που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, από 1 έως 4 Ιουνίου, για την κουλτούρα του καλού ποτού, στο ιστορικό κτίριο του Παλαιού Χρηματιστηρίου, στη Σοφοκλέους. Χιλιάδες ήταν όσοι πέρισσαν, κάθε στιγμή υπήρχε και μια έκπληξη, από ένα mentoring έως συμβουλές για το πώς θα φτιάξεις ένα καλό κοκτέιλ στο σπίτι. Παρόντες ήταν Έλληνες νικητές World Class bartenders που έφεραν στο προσκήνιο τις τάσεις που επικρατούν αυτή τη στιγμή παγκοσμίως, ενώ την παράσταση έκλειψαν τα εκλεκτά spirits, που οι επισκέπτες απολάμβαναν στα 6 pop up bars που είχαν στηθεί στο Παλαιό Χρηματιστήριο, αλλά και εκτός αυτού στα 23 κορυφαία bars του κέντρου της Αθήνας που συμμετείχαν στη διοργάνωση. Το ταξίδι εξερεύνησης στον κόσμο των cocktails και των εκλεκτών spirits ήταν μια συνδιοργάνωση του World Class των Reserve Brands της Diageo και του Οργανισμού Πολιτισμού και Αθλητισμού Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων και ούγουρα θα αποτελέσει θεσμό. Το ταξίδι στο μαγικό κόσμο των cocktail μόλις ξεκίνησε!

«**Ακτή Βουλιαγμένης**»,
Λ. Ποσειδώνος
& Απόλλωνος,
2108960697

«**Καφενείο**»,
Λ. Αθηνάς 90,
Βουλιαγμένη,
2109670920

«**Carpathian bakery**»,
Μιχαήλ Βόδα
102-104, Άγιος
Παντελεήμων,
2108213080

STORMY WEATHER

Ένα νέο κατάστημα-έκπληξη
στη Στοά Νικολούδη

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE (panikoval500@gmail.com)

Το αθηναϊκό city θεωρείται το τετράγωνο Βουκουρεστίου - Πανεπιστημίου - Σαυταρόζα - Σταδίου και στην καρδιά του ακριβώς βρίσκεται μία από τις πιο όμορφες στοές της πόλης, η Στοά Νικολούδη. Εκεί είδαμε το νέο, κεντρικό «μολεσκινάδικο» της Αθήνας, το Stormy Weather, αστραφτερό και όμορφο διά χειρός του interior designer Σταύρου Παπαγιάννη, με το κατακόκκινο stand της ATHENS VOICE να σε καλωσορίζει στην είσοδο. Stormy είναι το όνομα της αντιπροσωπείας των ιταλικών Moleskines στην Ελλάδα, κεντρικό flagship store της οποίας είναι το κομψό κατάστημα ανδρικής ένδυσης υψηλής ποιότητας Mah Jong της οδού Κανάρη στο Κολωνάκι.

Το Stormy Weather είναι αρχιτεκτονημένο και γραμμικό σαν να ανοίγει windows και καθαρές γραμμές, ανάμεσα στις οποίες εκθέτει τα έξοχα, υψηλής αισθητικής «είδη ταξιδιού» και τα μικρά, κομψά αξεσουάρ, καθώς και όλα τα βιβλία των εκδόσεων **Athens Voice Books**. Τα Moleskines, όλα με το λαστιχάκι τους, είναι απλωμένα και λαχταριστά, στη δεξιά πλευρά του καταστήματος, σε πλήρη σειρά. Εκεί βρίσκεις από τα νέα χρώματα στα σημειωματάρια, μέχρι τα μικρά, εύχρηστα και φθηνότερα Volant, από τις συλλεκτικές εκδόσεις (όπως τα υπέροχα, αφιερωμένα στο Game Of Thrones, στο Toy Story, τα συλλεκτικά Peanuts κ.ά.), μέχρι τα κλασικά ημερολόγια, τα «γιαπωνέζικα» μπλοκκία-ακορντεόν, τα εξειδικευμένα ημερολόγια ανάλογα με τις προτιμήσεις του καθένα (από σινεφίλ μέχρι ημερολόγια οινολογίας και μαγειρικής), μέχρι και τα ολοκαίνουργια Smart Writing Sets όπου ό,τι σχεδιάζεις και γράφεις με την πένα-κάμερα επάνω στο ειδικό χαρτί του Moleskine, μεταφέρεται επιτόπου για επεξεργασία στην ταμπλέτα ή στο κινητό σου. Μαζί βέβαια και όλα τα ταξιδιωτικά αξεσουάρ της Moleskine, όπως οι σελιδοδείκτες με led για διάβασμα στο σκοτάδι, τα μωπικά γυαλιά παντός καιρού (βαθμού), οι τσάντες, τα σακίδια, οι θήκες και τα καλύμματα, όλα με το γνωστό, τέλειο ιταλικό φινιρίσμα της φίρμας.

Η άλλη πλευρά του Stormy Weather φιλοξενεί αντικείμενα με δυνατά, πλακάτα, γραφίστικα χρώματα – είδη για ταξίδι και προσωπική χρήση, όλα από γνωστές μάρκες. Στη βιτρίνα βλέπουμε τις διάσημες, βραβευμένες, καλοσχεδιασμένες και πανάλαφρες τρίποδες σκάλες Hasegawa από την Ιαπωνία. Στα ράφια υπάρχουν τα φλωρεντινικά αρωματικά χώρου Dr. Vranjes, οι πανέμορφοι, «τσαλακωμένοι» χάρτες πόλεων και αστερισμών της Palomar, τα κομψά σακίδια, rouches, πορτοφόλια και βαλίτσες της ιταλικής Fedon με τις κλασικές καμπύλες στο σχεδιασμό τους και, σε ξεχωριστό σημείο, μία έκπληξη: μερικά από τα πανέμορφα, χειροποίητα μοντέλα ιστορικών σκαφών της δεκαετίας του '50 και του '60, της γαλλικής εταιρείας Kiade. Τα σκάφη-μινιατούρες φτιάχνονται με εξαιρετική λεπτομέρεια από πραγματικά υλικά που χρησιμοποιούνται στη ναυπηγική και το κάθε σχέδιο βασίζεται ακριβώς στα αυθεντικά σχέδια κατασκευής του πραγματικού, σε συνεργασία με την εταιρεία που ναυπήγησε το κάθε μοντέλο. Υπέροχα, γυαλιστερά και φευγάτα, έρχονται και συμπληρώνουν το ιδανικό κατάστημα που έφτιαξε ένας άνθρωπος που αγαπάει την ανδρική κομψότητα τόσο όσο και την ιστοπλοία, ο ιδιοκτήτης **Ηλίας Βλαχάκης**. Καλοτάξιδο το Stormy Weather, λοιπόν. ●

STORMY WEATHER,
Πανεπιστημίου 41,
Στοά Νικολούδη,
2103221564
MAH JONG,
Κανάρη 14, Κολωνάκι,
2103622860

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την απαγόρευση να παίζουν τα ασανσέρ ραδιοφωνικούς σταθμούς με έντεχνα)

Το πρόβλημα με όσους είναι ενάντια στη συγκέντρωση #paraititheite είναι ότι δεν συμφωνούν με αυτά που κάνει η κυβέρνηση, αλλά πρέπει να την υποστηρίξουν γιατί λέει τα αντίθετα...

●...σε αντίθεση με όσους είναι υπέρ της συγκέντρωσης #paraititheite, που φιλοσυμφωνούν με όσα κάνει η κυβέρνηση αλλά πρέπει να της επιτεθούν επειδή λέει τα αντίθετα.

Εννιά στους δέκα Έλληνες, λέει, πιστεύουν ότι τα πολιτικά κόμματα είναι μέρος του προβλήματος κι όχι μέρος της λύσης...

● Κρίμα που δεν πίστευαν το ίδιο κι όταν τους διόριζαν για να «αγοράσουν» την ψήφο τους.

Ο Αντώνης Σαμαράς θέλει, λέει, να δει στα ψηφοδέλτια της ΝΔ μεταρρυθμιστές όπως η Άννα Διαμαντοπούλου, ο Ανδρέας Λοβέρδος και ο Πάννης Μανιάτης.

● Μόνο που ο ίδιος, όταν έφτιαχνε την τελευταία κυβέρνησή του, προτίμησε να δώσει υπουργεία στη Σοφία Βούλτεψη, τον Γεράσιμο Γιακουμάτο και τον Αργύρη Ντινόπουλο.

Ο Νίκος Καρανίκας είναι αντισυστημικός. Είναι εναντίον της καριέρας, του κομφορμισμού και της εξουσίας εν γένει (γιατί ειδικά τώρα, που η εξουσία τον αμείβει, είναι υπέρ της...). Και παρ' όλα αυτά απαιτεί ασυλία.

● Γιατί, αν του κάνουν κριτική, τότε στοχοποιείται. Και αυτό δεν του αρέσει.
● Σαν να λέμε επαναστάτης από τα πανέρια...

Είναι απλό: Κόβονται ώρες, διδακτέα ύλη και εξετάσεις από τη νέα σχολική χρονιά...

● Άρα τα παιδιά εκπαιδεύονται στο ότι όλα μπορούν να γίνουν ακόμα πιο εύκολα...

● Οπότε μεγαλώνοντας θα επιδιώκουν τα πράγματα να συνεχίσουν να είναι εύκολα...

● Που σημαίνει ότι σταματάει η διαρροή μυαλών στο εξωτερικό, όπου οι απαιτήσεις αυξάνονται.

● Αντίθετα, θα επιλέξουν να μείνουν εδώ. Ζητώντας να μπουν στο δημόσιο.

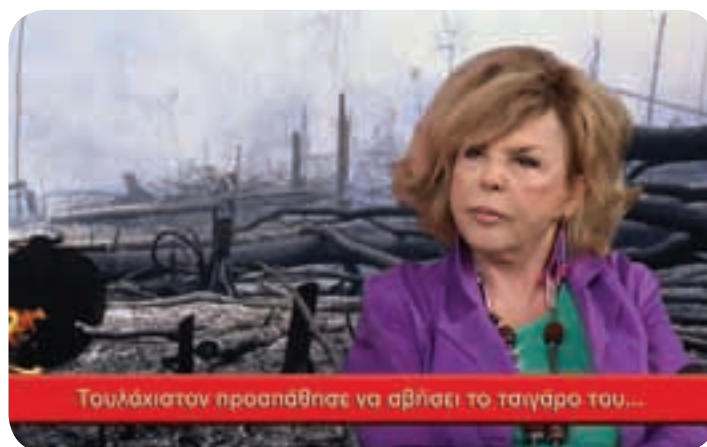
● Άρα είναι έτοιμοι πελάτες.

Με το σκεπτικό όσων διαμαρτύρονται για το νέο spot της αιμοδοσίας, κάθε διαφήμιση που παρουσιάζει καρικατούρες για να κοροϊδέψει τα στερεότυπα, πρέπει να απαγορεύεται.

● Η μάλλον, ακόμα καλύτερα, πρέπει να απαγορεύεται οποιαδήποτε διαφήμιση χρησιμοποιεί χιούμορ... Γιατί κάποιος μπορεί να μην το καταλάβει.

● Συμπέρασμα: Η επικοινωνία σε μια κοινωνία θα ορίζεται στο εξής από το επίπεδο στο οποίο βρίσκεται το πιο αμόρφωτο και χωρίς χιούμορ μέλος της. Για να μην το παρεξηγήσει.

Η αμήχανη στιγμή που ένας «φιλελεύς» χτυπάει την πόρτα του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών Νίκου Ξυδάκη, παίρνοντας τους μετρητοίς την εντολή «Ξυδάκι Φιλελεύδες...». **A**

Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Όταν εμφανίστηκε στο κοινό τηλεοπτικής εκπομπής και δικαιολόγησε με την τοποθέτησή της τις αποτυχίες του Αλέξη Τσίπρα με το επιχείρημα ότι «το παιδί τουλάχιστον προσπάθησε και δεν φταίει αυτός αν απέτυχε αφού δεν είπε ψέματα, απλώς υποσχέθηκε κάποια πράγματα», δεν φαντάζονταν ότι θα άλλαζε η τύχη της. Όμως η επιχειρηματολογία της φάνηκε ιδιαίτερα χρήσιμη στις ασφαλιστικές εταιρείες που άρχισαν να την καλούν ως μάρτυρα υπεράσπισης στις δίκες. Ζητώντας της μάλιστα να επαναλάβει το ίδιο ακριβώς επιχείρημα για τους πελάτες τους που προκάλεσαν κάποια καταστροφή ώστε να αθωωθούν.

Έτσι μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα η εν λόγω κυρία έγινε περιζήτητη, καθώς δεν είναι και λίγοι όσοι προτιμούν μια «μητρική συγγνώμη» από το να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

ΑΠΑΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γραμματέας υπουργείου που αναζητά στο τηλέφωνο τους υπεύθυνους της Lamda Development

ΑΠΑΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Αρχισυντάκτης της εκπομπής Happy Day

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όλγα Γεροβασίλη

Πετύχαμε να μη γίνει καμία απόλυση.

Μετάφραση

Φυσικά και εννοώ στο δημόσιο. Οι υπόλοιποι ας είχαν φροντίσει να διοριστούν, αντί να κλαίγονται...

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αφού σύμφωνα με την Όλγα Γεροβασίλη για κάθε ένα δημόσιο υπάλληλο που κάνει τη δουλειά του απολύονται τρεις του ιδιωτικού τομέα, με τους χίλιους που έμειναν άνεργοι την προηγούμενη εβδομάδα δεν θα έπρεπε να έχουν απολυθεί και 333 από το δημόσιο;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Ο Τσίπρας, που καλεί τους εφοπλιστές να στηρίξουν την κυβέρνηση, δεν είναι ο ίδιος που με τον πρόσφατο νόμο για τις off shore τους έχει απαγορεύσει το δικαίωμα να εκλέγονται;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N03

Sorry, αλλά ο Μίκης Θεοδωράκης που δήλωσε ότι θέλει να βγει με ένα Καλάσνικοφ στις πλατείες επειδή εξαπατήθηκε από όλα τα πολιτικά κόμματα που επέλεξε, πώς είναι σίγουρος ότι τώρα για πρώτη φορά θα επιλέξει σωστά ποιον θα πυροβολήσει;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Αποκουκούτωση»
Η χρονοβόρα και χειρουργικών απαιτήσεων διαδικασία αφαίρεσης των κουκουτσιών από τα χόρτα στα οποία μόλις κάποιος έστιψε επάνω τους λεμόνι

Η σάτιρα και κάποιες τοποθετήσεις μέσω του **Ράδιο Αρβύλα** σχετικά με τη ρητορική μίσους, ρατσισμού, σεξισμού και ομοφοβίας στην τηλεόραση, αποτέλεσαν αφορμή σχολιασμού και συζήτησης από διάφορα μέσα. Υπήρξαν αρκετοί δημοσιογράφοι, οι οποίοι ασχολήθηκαν με την ουσία της υπόθεσης. Υπήρξαν και αρκετοί, που προτίμησαν το θέμα αυτό να το προσεγγίσουν υπό το πρίσμα κάποιας υποτιθέμενης προσωπικής κόντρας. Επειδή την υπόθεση ρητορική μίσους και ρατσισμού στην τηλεόραση, που αφορά πολλούς παραπάνω από ένα ή δύο πρόσωπα, την θεωρώ μία πολύ σημαντική υπόθεση, πολύ σημαντικότερη από όλους μας και ιδιαίτερα επικίνδυνη για την κοινωνία, θα μου επιτρέψετε, στοχεύοντας πάντα την κατάσταση και όχι τα πρόσωπα, να εκφραστώ σχετικά.

Όσοι επιτρέπουν, φιλοξενούν ή προκαλούν τη ρητορική μίσους, ρατσισμού, σεξισμού και ομοφοβίας από την τηλεόραση, συνήθως χρησιμοποιούν στη συνέχεια κάποιους λαϊκισμούς και κάποια καινοφανή – αποπροσανατολιστικά – απλοϊκά επιχειρήματα του τύπου: «δημοκρατία έχουμε, ο καθένας λέει ό,τι θέλει», «δεν θα φιμώσω τους καλεσμένους» κτλ, προκειμένου να υπερασπιστούν τις επιλογές και πράξεις τους. Εύκολα λόγια, που ουδεμία σχέση έχουν με την αλήθεια και την ουσία του θέματος, τα οποία όμως, όπως κάθε λαϊκισμός, ίσως ακούγονται ωραία ή ακόμα και σωστά σ' ένα πρώτο άκουσμα, από αυτιά που δεν ενδιαφέρονται να εμβαθύνουν και πολύ. Προσωπικά πιστεύω όμως, ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι...

Πάντα πίστευα πως η δημοκρατία έχει ως θεμέλιο λίθο και βασική προϋπόθεση, για να λειτουργήσει, την παιδεία (όταν αναφέρομαι στην παιδεία, σε καμία περίπτωση δεν αναφέρομαι σ' αυτήν με την έννοια των εγκυκλοπαιδικών γνώσεων. Έχω γνωρίσει πολλούς και πολύ μορφωμένους ανθρώπους χωρίς ίχνος παιδείας). Η δημοκρατία έχει και πρέπει να έχει κανόνες. Όχι όμως κανόνες που επιβάλλονται, αλλά που πηγάζουν από την παιδεία που θα έπρεπε να υπάρχει. Δημοκρατία χωρίς παιδεία δεν υφίσταται.

ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Του ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΝΑΚΗ

Προφανώς, κάποιο κομμάτι της κοινωνίας μας μπερδεύει τη δημοκρατία με την αυθουσία. Την μπερδεύει με μία άμυαλη και παραβατική ελευθεριότητα, απαλλαγμένη από την αρετή και την υποχρέωση της παιδείας και του πολιτισμού.

Η δημοκρατία και η παιδεία θαρρώ πως είναι κυρίως σεβασμός στην ύπαρξη, στα δικαιώματα, στην ελευθερία και στην αξιοπρέπεια του συνανθρώπου μας. Όταν διάφοροι προσβάλλουν βάνουσα και δημοσίως τα δικαιώματα, την ύπαρξη και την αξιοπρέπεια μεταναστών, γυναικών, ομοφυλόφιλων και γενικότερα οποιασδήποτε κοινωνικής ομάδας ή ατόμου, τότε αυτό είναι ο ορισμός του φασισμού και όχι δημοκρατία όπως διατείνονται. Και όταν αυτό συμβαίνει από την τηλεόραση, που είναι το πιο ισχυρό και καθοριστικό μέσο για την κοινωνία, που καθορίζει συνειδήσεις, που δημιουργεί αντιλήψεις και κοινωνικό κλίμα, που υποσυνείδητα και συνειδητά διαπαιδαγωγεί, ειδικά σε χώρες με τεράστια ελλείμματα παιδείας, τότε είναι εγκληματικό.

Πόσο μάλλον στις εποχές μας, που η ρητορική μίσους, ο ρατσισμός, ο φασισμός, οι νεοναζιστικές τάσεις, ο σχολικός εκφοβισμός και οι παραβάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακόμα και στο δυτικό κόσμο πλέον και μάλιστα σε μια καθημερινή και πολλές φορές καλά συγκαλυμμένη πρακτική, έχουν πάρει διαστάσεις επιδημίας και όχι τυχαία.

Ειδικότερα και σε ό,τι αφορά τα παραπλανητικά επιχειρήματα περί «φιμώσης των καλεσμένων», περί «ελευθερίας των εκπομπών να καλούν όποιον επιθυμούν», περί «φασισμού σε περίπτωση που αποκλειστούν κάποιοι καλεσμένοι», θα ήθελα να σημειώσω τα εξής: Φυσικά και είναι ελεύθερη επιλογή το ποιον θα καλέσει η εκάστοτε εκπομπή. Αυτό ακριβώς! Επιλογή! Όπως κάθε εκπομπή έχει την επιλογή να καλέσει κάποιον, έτσι έχει και την επιλογή να μην τον καλέσει. Δεν επιβάλλει κανένας κανένα από τα δύο σενάρια. Πολλούς δεν έχουν καλέσει μέχρι σήμερα οι διάφορες εκπομπές, αυτό όμως δεν γίνεται αντιληπτό ως αποκλεισμός ή ως φασισμός, αλλά ως επιλογή. Τώρα με ποια κριτήρια γίνονται αυτές οι επιλογές, αυτό είναι αναμφισβήτητο το ουσιαστικό. Δυστυχώς, σε κάποιες περιπτώσεις τα κριτήρια αυτά είναι συνήθως ένα: η κακώς αποκτούμενη τηλεθέαση.

Άνθρωποι που είναι γνωστοί για τις ρατσιστικές τους απόψεις και παραληρήματα, προσκαλούνται ξανά και ξανά, ενώ είναι εκ των προτέρων γνωστό ακριβώς το τι θα πουν και μάλιστα έντεχνα και υποκριτικά τους στοιγκλίζουν προς την κατεύθυνση να παραληρήσουν και πάλι ρατσιστικά, να προσβάλουν βάνουσα ανθρώπους, δικαιώματα και αξιοπρέπειες, να διατυμπανίσουν ελεύθερα τη ρητορική μίσους και έτσι να καλλιεργήσουν ένα ομοφοβικό, σεξιστικό, ρατσιστικό κλίμα στην κοινωνία. Και αφού τα προκαλέσουν όλα αυτά, στη συνέχεια επικαλούνται τις απόψεις των καλεσμένων τους για τις οποίες δεν φέρουν ευθύνη. Φυσικά και φέρουν ευθύνη. Είναι κυριολεκτικά συνένοχοι.

Και όλα αυτά γιατί; Μήπως ανεβάσει η όποια εκπομπή την τηλεθέασή της. Για να γίνει ντόρος. Ή για το άλλο, που χρησιμοποιούν σχεδόν ως αξίωμα και απόλυτο άλλοθι, δυστυχώς αρκετοί, το: «γιατί αυτά που λάνε».

Είναι θλιβερό ότι στη ζυγαριά των τόσο σοβαρών κοινωνικών συνεπειών, οι παραπάνω σκοπιμότητες φαίνεται να κερδίζουν, είτε από αδιαφορία, είτε από άγνοια. Και τα δύο σενάρια είναι το ίδιο επικίνδυνα, ειδικά όταν συνδυάζονται με το πιο ισχυρό μέσο.

Γνωστός τραγουδιστής, για παράδειγμα, φιλοξενήθηκε στην τηλεόραση, αφού είχε ήδη δημιουργηθεί τεράστιο θέμα με ποινικές προεκτάσεις στην Κύπρο, ακριβώς για τη ρητορική μίσους που εξέπεμψε στο ΡΙΚ. Εδώ θα κάνω μια παρένθεση και θα παροτρύνω να διάβασετε ολόκληρη, την εξαιρετική παρέμβαση της επιτροπής δεοντολογίας της Κύπρου, εκεί που τα πράγματα είναι προφανώς πιο σοβαρά από εδώ. Η παρέμβαση αυτή απαντάει και στο άλλο απλοϊκό επιχειρήμα: «θα κρίνει ο κόσμος τα λεγόμενα των καλεσμένων μου» λέγοντας χαρακτηριστικά:

«Οι θέσεις του ΡΙΚ περί μετάδοσης των πάντων ώστε να αφήνεται στην κρίση των τηλεθεατών και της κοινωνίας, “μιας κοινωνίας που είναι ικανή να απορρίψει ιδέες και απόψεις τις οποίες δεν ασπάζεται και δεν υιοθετεί” είναι και ανεδαφικές και επικίνδυνες για την κοινωνία. Η αντίληψη που εκφράζεται περί της κοινωνίας ως ενός συνόλου ανθρώπων απόλυτα λογικών και ικανών να ξεχωρίσουν το καλό από το κακό είναι απλοϊκή και εκτός πραγματικότητας και

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ SPEAKING

Σύμφωνα με τη μεταρρύθμιση της παιδείας που προωθεί το υπουργείο στο εξής θα αναγνωρίζονται και τα πτυχία από το μεγάλο Πανεπιστήμιο της Ζωής, το οποίο θα συσταθεί οσονούπω και θα διδάσκουν ταξιτζήδες, καφετζήδες, λαχειοπώλες, αλογομούρηδες, παλαιμαχοί ποδοσφαιριστές στο ξερό και συνταξιούχοι νταβάδες σε μπουρδέλο. Η βάση εισαγωγής θα είναι το ο και τα πτυχία θα είναι ισοτίμα των ΑΕΙ, αν και ο κ. Φίλης μελετά την εισήγηση συμβούλου του πρωθυπουργού να είναι ανώτερα και ως «άριστα» να μην έχουν βαθμό, αλλά να φέρουν την καλλιγραφική ένδειξη «ψψψψψ... σσσσσωραίοσςσς».

Επίσης μετά το συμβόλαιο που θα καλούνται να υπογράψουν οι μαθητές του Δημοτικού, στην κυβέρνηση υπάρχουν σκέψεις να τους δοθεί και μπλοκ επιταγών, να πέσει χρήμα στην αγορά, να πάρει ξανά μπρος η οικονομία.

Εγώ, πάντως, όταν ήμουν στο σχολείο, από γεωγραφία δεν σκάμπιζα γυμ. Το μόνο που έβρισκα πάντα στο χάρτη ήταν η Γρουλανδία.

Κατά τα άλλα, στην πρόσφατη επίσκεψή του ο πρόεδρος Πούτιν πρότεινε στην κυβέρνηση τη συμπαράγωγή καλασινοκοφ, όμως ο Αλέξης Τσίπρας αντιπρότεινε τη συμπαράγωγή μολότωφ, που είναι σαφώς πιο κοντά στις ανάγκες της χώρας.

Ωραία ιδέα τα ATM «ΘΕΣΓάλα» και πολύ εξυπηρετικά. Προτείνω να φτιάξουμε και μερικά ATM ειδικά για εξαπατημένους ψηφοφόρους του Σύριζα που να τα λέμε «ΘΕΣΣύλο».

Ρε παιδιά, αν είναι δυνατόν. Ακουσα ότι οι αθεόφοβοι ζήτησαν πίσω το ΕΚΑΣ μέχρι κι από τους Scorpiions.

Ασχετο: Πέρασα χτες από τα Εξάρχεια και ορκίζομαι ότι είδα έναν που κάνιζε ηλεκτρονικό μπάφο.

Αυτά βλέπω και θέλω να ανοίξω στα κρυφά το μπλοκ συνταγών του γιατρού μου, να δω τη συνταγή που λέει πώς διάολο φτιάχνουμε στην κουζίνα το ζάναξ.

Οπότε το 'χω ρίξει στη γυμναστική. Στις πιέσεις πάγκου, το σκορ μου είναι οκτώ η μικρή και δεκατέσσερα η μεγάλη.

Έχουμε στο γυμναστήριο κι έναν πολύ εθνικιστή που συνεχώς κάνει κάμψεις δικεφάλων αετών.

Είναι και μία Γιαπωνέζα που κάνει κυρίως κιμονόζυγο.

Τον Αύγουστο μαθαίνω πως θα αποσταλεί ο νέος ΕΝΦΙΑ. Αλήθεια, εσείς πού θα κάνετε ανακοπές φέτος;

-ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

θα πρέπει αυτό να το έχει υπόψη ένας ραδιοτηλεοπτικός σταθμός, και δη δημόσιος. Η κοινωνία αποτελείται από επί μέρους άτομα και ομάδες με ίδιες αντιλήψεις και διαφορετικό βαθμό ικανότητας να ξεχωρίζει το καλό από το κακό και το επιβλαβές. Τα ΜΜΕ, και δη το ΡΙΚ ως δημόσια ραδιοτηλεόραση, έχουν καθήκον να προστατεύουν ομάδες που είναι ευάλωτες ή επιρρεπείς στην προπαγάνδα μίσους. Η Επιτροπή αποφάσισε ότι η ευθύνη του ΡΙΚ για την παραχώρηση της ευκαιρίας στον κ. Σφακιανάκη να διακηρύξει τις ρατσιστικές και μισαλλόδοξες απόψεις του μεγιστοποιείται από το γεγονός ότι είχε τη δυνατότητα να μην προβάλλει τη ρητορική μίσους, που ήταν αντίθετη όχι μόνο προς τη δημοσιογραφική δεοντολογία, αλλά και ενάντια στο νόμο περί Καταπολέμησης του Ρατσισμού».

Προσωπικά πιστεύω ότι αυτό που η παιδεία και το αίσθημα ευθύνης (που ευτυχώς κάποιοι διαθέτουν) των τηλεοπτικών προσώπων στο σύνολό τους, θα έπρεπε αυτόματα να τους υπαγορεύει, είναι να τοποθετούνται πολύ αυστηρά και κάθετα, το δευτερόλεπτο που αντιλαμβάνονται πως κάποιος καλεσμένος ασκεί ρητορική μίσους, λέγοντάς του: «δεν μπορώ να επιτρέψω σε κανέναν, μέσα από το τηλεοπτικό βήμα που του προσφέρω και το οποίο δανείζομαι από την κοινωνία έχοντας ευθύνη γι' αυτό, να ασκεί ρητορική μίσους, να προσβάλλει και να καταπατά τα δικαιώματα των συνανθρώπων μας και τις αξιοπρέπειές τους, να διαδίδει ρατσιστικά ή ομοφοβικά μηνύματα. Γι' αυτό ή σταματάει τώρα η προπαγάνδα μίσους ή σταματάμε την κουβέντα μαζί σου».

Γιατί πολύ απλά, είναι καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλο αυτό. Είναι τοξικό και δηλητηριάζει την κοινωνία. Έχει αποδεδειγμένα τεράστιες και πολύ σοβαρές συνέπειες που οδηγούν στη δυστυχία και στην κακοποίηση πολλών κοινωνικών ομάδων και, αν δεν γίνεται αντιληπτό το πόσο ανήθικο, απάνθρωπο, επικίνδυνο είναι, αποτελεί σίγουρα και ποινικό αδίκημα, τουλάχιστον στις σοβαρές χώρες. Βέβαια όλα αυτά είναι προτιμότερο να τα υπαγορεύει η παιδεία, γιατί αποτελεί μεγάλη ήττα για μία κοινωνία να πρέπει να επιβάλλονται ποινικά, αυτά τα αυτονόητα στοιχεία πολιτισμού και ανθρωπιάς.

Στην Αμερική, για παράδειγμα, οι συνέπειες για ένα από τα πρώτης γραμμής talk shows (γιατί μόνο σε άλλης κατηγορίας προγράμματα στην Αμερική μπορεί να συναντήσεις τέτοια φαινόμενα), που υποθετικά θα φιλοξενούσε ρητορική μίσους, θα ήταν ακαριαίες και ιδιαίτερα σοβαρές, ακόμα κι αν το περιστατικό ήταν σε ένταση και ακρότητα υποδεέστερο των αντιστοίχων που έχουμε παρακολουθήσει στη χώρα μας. Το ίδιο το κανάλι το οποίο φιλοξενούσε την εκπομπή θα την έπαυε άμεσα από μόνο του κι αν αυτό δεν συνέβαινε, τότε θα το απαιτούσαν πολλές οργανώσεις προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολύ σύντομα, από μία και μόνο εξαπόλυση ρατσιστικών και ομοφοβικών μηνυμάτων, η εκπομπή αυτή θα σταματούσε. Αν δε παρ' ελπίδα συνέχιζε, όλοι οι πρωτοκλασάτοι ηθοποιοί και καλλιτέχνες θα μποϊκοτάριζαν την εκπομπή αυτή ως ένδειξη διαμαρτυρίας. Όλα αυτά βέβαια σε χώρες που δεν αστειεύονται με θέματα όπως ο ρατσισμός, η ομοφοβία, ο σεξισμός, τα ανθρωπίνια δικαιώματα και ο ρόλος των ΜΜΕ και ιδίως της τηλεόρασης, σ' όλα αυτά. Ψιλά γράμματα θα μου πείτε, τη στιγμή που κομμάτι της τηλεόρασης στην Ελλάδα εμφανίζεται όχι μόνο να μην θέλει να σταματήσει την άσκηση της ρητορικής του μίσους, αντιθέτως γι' αυτό καλεί αυτούς που καλεί και αυτοί γι' αυτό πηγαίνουν.

Ο ρόλος αυτού του τόσο ισχυρού μέσου που λέγεται τηλεόραση δεν είναι (ή δεν θα έπρεπε να είναι) να πατάει, να εκμεταλλεύεται και να διαιωνίζει τις παθογένειες μιας κοινωνίας, αλλά να τις εξαφανίσει με τον τρόπο του. Να πηγαίνει την κοινωνία μπροστά και όχι πίσω στο σκοταδισμό.

Κι αν τίποτα από αυτά δεν αγγίζουν κάποιους... από ανθρω-

πιά τι γίνεται; Πώς πάμε από ανθρωπιά;

Είναι ωραίο, είναι ανθρώπινο για τους συνανθρώπους μας, για τους ομοφυλόφιλους, για παράδειγμα, να κάθονται και να παρακολουθούν εκπομπές, στις οποίες κάποιοι τους ξεφτιλίζουν, τους προσβάλλουν αισχρά, αναφέρονται σ' αυτούς σαν να είναι το κατακάθι ή η ασθένεια της κοινωνίας; Είναι ανθρώπινο να ζουν σε μια κοινωνία που ένα μεγάλο κομμάτι της τους μισεί ή τους απεχθάνεται, εξαιτίας μιας απολύτως αβάσιμης και ανεγκέφαλης προκατάληψης-αντιλήψης, μίσους και προκατάληψη που καλλιέργειται και από την τηλεόραση;

Μπαίνουμε στη θέση τους; Σκεφτήκαμε ποτέ πώς νιώθουν τόσοι πολλοί άνθρωποι, όταν ακούνε αυτά που ακούνε από διάφορες εκπομπές για την ύπαρξή τους; Άνθρωποι που θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι παιδιά αυτών που εμπλέκονται στις εν λόγω εκπομπές. Πόσο δύσκολη ήδη είναι και γίνεται επιπλέον η ζωή τους; Πόσο χάνουν κάθε ελπίδα να ωριμάσουν πλέον οι κοινωνίες και να ζήσουν και αυτοί με σεβασμό ως ισότιμα μέλη μιας κοινωνίας, όταν παρακολουθούν την τηλεόραση, το ισχυρότερο μέσο, να συνεχίζει ασταμάτητα και με μεγαλύτερη ένταση, να εκπέμπει μίσους εναντίον τους;

Σκεφτόμαστε τον εκφοβισμό, την κακοποίηση, ψυχολογική και σωματική, που δέχονται καθημερινά τόσοι άνθρωποι;

Τι είναι οι ομοφυλόφιλοι; Τηλεοπτικό παιχνίδι είναι; Να ερωτάται ο κάθε ρατσιστής ή ο οποιοσδήποτε, τι πιστεύει γι' αυτούς; Ποιος δίνει στην τηλεόραση το δικαίωμα να νομίζει ότι πρέπει να επικυρώνει ο κάθε ομοφοβικός την ύπαρξή τους; Τι είναι; Φαγητό είναι ή καμιά ταινία που ο καθένας θα πει πώς του φάνηκε; Άνθρωποι είναι κι εκεί μπαίνει τελεία! Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τους υβρίζει, να αμφισβητεί και να μην σέβεται τα δικαιώματά τους. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τους εγκρίνει ή όχι! Εκπομπές που εγκρίνουν και απορρίπτουν ανθρώπους! Που καταδικάζουν ζωές και ανθρωπίνια δικαιώματα το 2016! Απίστευτο!

Καλώς ή κακώς, συγκεκριμένοι άνθρωποι, από διάφορες θέσεις, μπροστά και πίσω από τις κάμερες, αλλά και από διοικητικά πόστα, κρατάνε αυτό το μέσο και τη δύναμή του στα χέρια τους και παραδόξως κάποιοι από αυτούς συμπεριφέρονται σαν να μην έχουν ιδέα για το ρόλο που παίζει αυτό το αδιανόητα ισχυρό όπλο κοινωνικής επιρροής, ή σαν να αδιαφορούν πλήρως για τις προεκτάσεις του, οι οποίες είναι πολύ σοβαρότερες από την όποια φήμη, λεφτά, νούμερα τηλεθέασης και ό,τι τέλος πάντων φαίνεται να ενδιαφέρει ένα κομμάτι της συγκεκριμένης κοινότητας. Η ενημέρωση αυτή και το ενδιαφέρον αντί της αδιαφορίας προφανώς αποτελεί υποχρέωση των ανθρώπων της τηλεόρασης.

Ας ελπίσουμε ότι η τηλεόραση και οι άνθρωποι της στο σύνολό τους δεν θα φερθούν όπως οι πολιτικοί, οι οποίοι κάνουν τα τέρατα που κάνουν και μετά με προσβλητικά για τη νοημοσύνη μας και λαϊκίστικα επιχειρήματα, προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, επιμένοντας στα τέρατα αυτά.

Ας ελπίσουμε πως θα υπάρξει σκέψη και αλλαγή.

Είναι μια καλή στιγμή να σταματήσουμε τώρα αυτήν την επικίνδυνη τηλεοπτική συνήθεια της ρητορικής του μίσους, η οποία έχει πάρει πολύ, με μια απίστευτη ελαφρότητα, επικίνδυνες διαστάσεις. Ελπίζω δε ότι δεν θα σταματήσει με έξωθεν παρεμβάσεις και απαγορεύσεις, που ούτε αυτές βέβαια βλέπω στον ορίζοντα, αλλά θα σταματήσει εκ των έσω. Όχι με απαγορεύσεις, αλλά με συνείδηση, σοβαρότητα, ανθρωπιά και παιδεία. Έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε.

Η τηλεόραση, αν το θελήσει, μπορεί σταδιακά να βάλει ένα τέλος σε όλων των ειδών τις ρατσιστικές αντιλήψεις της κοινωνίας, ή, αν το θελήσει, μπορεί να διαιωνίσει και να γιγαντώσει τις αντιλήψεις αυτές.

Για να δούμε τι θα κάνει...

Για να δούμε αν θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων... ●

ΕΙΝΑΙ ΘΛΙΒΕΡΟ ΟΤΙ ΣΤΗ ΖΥΓΑΡΙΑ ΤΩΝ ΤΟΣΟ ΣΟΒΑΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ, ΟΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ, ΕΙΤΕ ΑΠΟ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ, ΕΙΤΕ ΑΠΟ ΑΓΝΟΙΑ. ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΣΕΝΑΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ, ΕΙΔΙΚΑ ΟΤΑΝ ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΟ ΜΕΣΟ.

Το Σφυρί και το δρεπάνι, τους φιλελέδες θα ξεκάνει

Ε, λοιπόν, ας το παραδεχτούμε! Ναι, διεξάγουμε ταξικό πόλεμο! Από τη μια πλευρά είναι αυτοί. Οι εφοπλιστάδες, οι καναλάρχηδες, οι γουσταροδουνουτούδες, οι γραβατάκηδες, οι καντηλανάφτες, οι καθαρίστριες του Δρομοκαΐτειου, γενικά το μεγάλο κεφάλαιο, οι συμβιβασμένοι μπαμπάδες που αντί να βαφτίσουν τα παιδιά τους Λαοκράτη ή Ερνέστο, τους δίνουν το όνομα «Αλέξανδρος» και, σαν να μην έφτανε αυτό, τα φωνάζουν «κουτσουνάκι μου» ενώ σύμφωνα με την οδηγία Φίλη επιτρέπεται μόνο το «φως μου» που παραπέμπει και στο σύντροφο Φωτόπουλο της ΔΕΗ.

Από την άλλη, είμαστε εμείς. Εμείς που βάζουμε τα δυο χοντροπόδαρα των εφοπλιστάδων σε ένα παπούτσι και τους λέμε καθαρά, ξάστερα και αριστερά ότι «διαθέτουν διορατικότητα και καινοτομία στις επενδύσεις», όπως τους ξεμπρόστιασε στα «Ποσειδώνια» ο σύντροφος Τσίπρας. Εμείς που συντριβούμε οτιδήποτε αστικό, αρχίζοντας από τα αστικά λεωφορεία τα οποία θα παραδώσουμε στο μεγάλο κεφάλαιο αλλά για ελάχιστο διάστημα, όσο δηλαδή χρειάζεται για να καούν διασχίζοντας την Πατησίων. Εμείς που συμμετέχουμε με ανακοινώσεις στην εξέγερση των Γάλλων κατά του μενουμευρωπαϊκού Ολάντ, ο οποίος μας έκανε το φίλο όταν τον τριγυρούσαμε στα παραδοσιακά μπιστρό, αλλά μετά μας πρόδωσε και ζητούσε να τηρήσουμε όσα συμφωνήσαμε. Εμείς που δεν έχουμε για θεό μας το χρήμα και γνωρίζουμε ότι είναι πολύ πιο όμορφο να διαβάζεις το άρθρο της «Αυγής» για «τον ρομαντισμό των θαλάσσιων κυμάτων», απ' το να στήνεσαι μπροστά στο μνημείο του καταναλωτισμού που ονομάζεται ΑΤΜ για να εισπράξεις τον 13ο ή τον 14ο μισθό, μισθό γενικότερα.

Σ' αυτό τον κηρυγμένο ταξικό πόλεμο δεν είμαστε μόνοι. Μας συμπαραστέκεται όλος ο πλανήτης που μάχεται για έναν κόσμο σοσιαλιστικό, όπως ο σύντροφος Πούτιν που συνάντησε το σύντροφο Καμμένο ντυμένο μπάμπουσα και μίλησαν χωρίς μεταφραστή γιατί εμείς κάνουμε οικονομία στα λεφτά του ελληνικού λαού. Όταν τελείωσαν, ο σύντροφος Πούτιν (προφανώς για να ρίξει στάχτη στα μάτια της αντιδρασης) δήλωσε ότι έθεσε το θέμα της εμφάνισης του τέως πράκτορα της ΚΓΒ και νυν χορευτή Κατσάνικοφ στις εκδηλώσεις του Ηρωδείου, ενώ ο σύντροφος Καμμένος αποκάλυψε ότι οι δύο παγκόσμιοι ηγέτες συμφώνησαν να κατασκευάζουν στην Ελλάδα ρώσικα καλάσνικοφ και μάλιστα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, όταν δηλαδή θα κάνει ξαστεριά και θα φλεβαρίσει. Αλλά πάνω απ' όλα, συνταξιδιώτης σ' αυτό τα υπέροχο ταξίδι ομορφιάς του σοσιαλισμού είναι ο ίδιος ο λαός. Ο αγρότης που επανήλθε στην επικαιρότητα χάρη στις διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησης που διοργάνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ και ταυτίζεται με το δωρικό πρόσωπο του ωραίου Κρητικού Στιβακτάκη, ο οποίος μετά ακολούθησε εναλλακτικές καλλιέργειες και έγινε μοντέλο. Ο εργάτης, που επιτέλους βρήκε την ευκαιρία να γνωρίσει ξένες χώρες τις οποίες άκουγε μόνο στις διηγήσεις των πατεράδων του από την εποχή που έφευγαν μετανάστες. Ο δανειολήπτης του οποίου παίρνουμε το σπιτι, ώστε να ξαναγεμίσει το κέντρο με κόσμο και να πάψουν οι άστεγοι να νιώθουν τον κοινωνικό αποκλεισμό. Οι γιατροί και οι νοσοκόμοι που πλέον χαίρονται τη ζωή τους και δεν τρέχουν στις εμπορευματοποιημένες μονάδες εντατικής νοσηλείας, τις οποίες καταργήσαμε γιατί είναι άχρηστες μιας που η καλύτερη θεραπεία βρίσκεται στο χασισέλαιο.

Ναι! Αυτός είναι ταξικός πόλεμος. Και ναι! Γνωρίζουμε την έκβαση του! Έχετε δει την έκφραση του συντρόφου Τσίπρα όποτε υπογράφει κάποια πρώην επαχθή και απεχθή συμφωνία; Γελάει στα μούτρα μας. Όχι γιατί είναι χαζοχαρούμενος, αλλά γιατί είναι βαθιά πεπεισμένος ότι με τα αναπτυξιακά μνημόνια της αριστεράς, ξεπλένεται οριστικά και αμετάκλητα η ντροπή της Βάρκιζας. ●

Τα καλά και τα συμφέροντα

Όπου να 'ναι έρχεται η ανάπτυξη

Του ΗΛΙΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

Τον Οκτώβριο του 2014 ο βουλευτής Ρεθύμνου του ΣΥΡΙΖΑ, Ανδρέας Ξανθός, εγκαλούσε με ερώτηση του στη Βουλή την τότε κυβέρνηση για την αδειοδότηση αιολικών πάρκων στην Κρήτη. Παράλληλα, ο τοπικός ΣΥΡΙΖΑ, σε μια πιο αριστερή διάλεκτο, δήλωνε πως «συμπαραστέκεται στις συλλογικές αντιστάσεις των πολιτών που αντιδρούν στα καταστροφικά σχέδια μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων (όπως η γαλλική εταιρεία EDF), που προσπαθούν με τη δύναμη του χρήματος να εξαγοράσουν έναντι ευτελούς τιμήματος περιουσίες και συνειδήσεις. Αυτό που προέχει σήμερα είναι η ευρύτατη κοινωνική συστράτευση για την αποτροπή αυτών των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που απειλούν, χωρίς την παραμικρή θετική συμβολή, τη μοναδικότητα του φυσικού τοπίου, τη βιοποικιλότητα, την οικονομία, τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τον τουρισμό...»

εν ξέρω αν στην πρόσφατη επίσκεψή του στην Αθήνα ο Σαπέν προσπάθησε –και αν κατάφερε– να εξαγοράσει τον Έλληνα πρωθυπουργό, θα είχε ενδιαφέρον να το μάθουμε, έστω και από παραπολιτικές διαρροές, αφού το θέμα των επενδύσεων στις ΑΠΕ (Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας) περιελήφθη στο κοινό

ανακοινωθέν. Πριν από λίγες μέρες, ετέθη σε λειτουργία, εν μέσω κρίσης, το μεγαλύτερο νησιωτικό αιολικό πάρκο της χώρας, 73,2 MW, από το νησάκι του Σαν Τζώρτζη στα ανοιχτά του Σούνιου. Το έργο, κόστους 150 εκ. ευρώ, θα μεταφέρει καλωδιακά καθαρή ηλεκτρική ενέργεια στο Λαύριο ικανή να καλύψει το ισοδύναμο της κατανάλωσης 50.000 νοικοκυριών. Με όρους της πολιτικής και οικονομικής συγκυρίας, πρόκειται για άθλο, αφού η συγκεκριμένη εταιρεία (ΤΕΡΝΑ) βρίσκεται σε κατάσταση απελπισίας λόγω των οφειλών του δημοσίου προς αυτήν από παραχθείσα και πωληθείσα στον ΛΑΓΗΕ ενέργεια από υφιστάμενες επενδύσεις και λόγω της αδυναμίας να προχωρήσει στην υλοποίηση σχεδιασμένων έργων, κυρίως εξαιτίας της κατάρρευσης του τραπεζικού και της ανυπαρξίας εγγυήσεων. Είναι ο λόγος βέβαια που ο ως άνω όμιλος στράφηκε τα τελευταία χρόνια στο εξωτερικό (ΗΠΑ, Πολωνία, Βουλγαρία) σε παλαιοκαι νεοκαπιταλιστικές αγορές που υπέκυψαν στη δύναμη των συμφερόντων. Τον Ιούλιο του 2015 οκτώ βουλευτές του κυβερνητικού πλέον ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν νέα ερώτηση, για τον Σαν Τζώρτζη αυτή τη φορά, διερωτώμενοι αν έχουν τηρηθεί όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες κατά την αδειοδότηση και παραπέμποντας στις ενστάσεις «κοινωνικών» φορέων και οργανώσεων όπως οι Φίλοι της Φύσης (;) οι οποίοι «αμφισβητούν τη νομιμότητα της επένδυσης, τονίζοντας ότι οφείλουμε να υπερασπιστούμε τους τουριστικούς μας πόρους ως κόρη οφθαλμού, να αντιστεκόμαστε σε τέτοια εγκλήματα που «βιάζουν» τοπία χαρακτηρισμένα ως ιδιαίτερο φυσικό κάλλος και μνημεία με τη σπουδαιότητα του ναού του Ποσειδώνα στο Σούνιο» (από το οποίο υποτίθεται ότι θα είναι ορατή σε απόσταση 15 χλμ. η απεχθής εγκατάσταση). Δεν ισχυρίζομαι ότι δεν υπάρχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Το ζήτημα είναι πώς αυτές συνεκτιμώνται με τα οφέλη (π.χ. εξοικονόμηση 60.000 τόνων πετρελαίου και αποφυγή άνω των 180.000 τόνων αερίων εκπομπών κατ' έτος) και ποιος αποφασίζει γι' αυτό. Το ερώτημα είναι βέβαια ρητορικό και δεν αφορά ούτε τα δήθεν κινήματα (γιατί δεν ξέρουν αριθμητική) ούτε τους βουλευτές οι οποίοι έχουν χάσει την ασυλία της ανοησίας που προσέφερε η αντιπολίτευση. Αφορά τους υπολοίπους που συχνά και καλοπροαίρετα γίνονται θύματα μιας παλαίονηρης προπαγάνδας. ■

ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Ο ΣΑΠΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ, ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΤΑΦΕΡΕ, ΝΑ ΕΞΑΓΟΡΑΣΕΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Πολιτικός αυτισμός και η αγρανάπαυση της αντιπολίτευσης

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Δεν υφίσταται ούτε μία ανάλυση ή σχόλιο έγκυρου πολιτικού αρθρογράφου ή οικονομικού αναλυτή διεθνούς εμβέλειας που να μη σημειώνει μετ' επιμονής πως ο Αλέξης Τσίπρας «ήρθε για μείνει» και πως η πολιτική του επικυριαρχία θα έχει χρονική συνέχεια. Σε ανάλογο συμπέρασμα καταλήγουν και οι εκθέσεις των διπλωματικών αντιπροσωπειών που υπηρετούν στην Ελλάδα προς τις καγκελαρίες των μεγάλων ή οικονομικά ισχυρών χωρών. Παράλληλα οι διεθνείς αναλυτές υπογραμμίζουν με επιμονή τις δυνατότητες μετάλλας του ηγετικού σχήματος του Μαξίμου προς πλέον «ευέλικτες» πολιτικές μορφές, που θα συνάδουν στο εγγύς μέλλον με την προδιαγεγραμμένη πλέον αναδιάταξη του ευρωπαϊκού πολιτικού Κέντρου το οποίο σήμερα αδυνατεί να παρακολουθήσει τις τάσεις των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Το δεύτερο εξάμηνο του 2016 (αμερικανικές εκλογές, δημοψήφισμα για το BREXIT, εκλογές στην Ισπανία, αστάθεια στην Εγγύς Ανατολή - προσφυγικό) και το 2017 (εκλογές στη Γερμανία, προεδρικές εκλογές στη Γαλλία) θα καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό την πολιτική αρχιτεκτονική στην καθ' ημάς Δύση καθώς και τον υπαρκτό ή όχι οδικό χάρτη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ή... αποσύνθεσης.

Με αυτά τα δεδομένα η πολιτική ρητορική που αρθρώνεται με αποδέκτη την ελληνική κοινωνία και εκστομίζεται από το σύνολο του συνταγματικού τόξου είναι επεικώς αναχρονιστική και δέσμια μιας συνθηματολογίας που παραπέμπει ακόμη και στη μετεμφυλιακή περίοδο και προκαλεί ανακλαστικά τα οποία χαρακτηρίζουν μία εφηβική Δημοκρατία και ένα ανασφαλές, αν όχι ανώριμο, έθνος. Πρόκειται δηλαδή για την πλήρη επιβεβαίωση της πολιτικο-ιστορικής αναδρομής εντός της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας τόσο του Κώστα Κωστή όσο και του Μαρκ Μαζάουερ. Ο ένας καταδικός μας, ο άλλος φίλος μας, οι δύο ιστορικοί στην ενασχόλησή τους με το ελληνικό φαινόμενο καταλήγουν ερμηνευτικά σε ένα συμπέρασμα. Αυτό της παθολογικής, παιδικής ανωριμότητας σε όλες τις εκφάνσεις της πολιτικο-οικονομικής ζωής όσο και στο δημόσιο πολιτικό λόγο που αποτελεί μνημείο αναπαράγωγής αστικών μύθων, εμμονικής ανιστορικότητας, αποστροφής της πραγματικότητας, υιοθέτησης κλισιέ.

Η εξάχρονη ήδη πολιτικο-οικονομική κρίση για πολλούς θα ήταν μία ιστορική ευκαιρία ριζικής «ανακαίνισης» του πολιτικού αρχιτεκτονήματος και αναπροσαρμογής του δημόσιου πολιτικού λόγου. Η εντόπια πολιτική αγορά κατάφερε το διαμετρικά αντίθετο. Την

επιστροφή του δημόσιου πολιτικού λόγου στη δεκαετία του '70 με μετεμφυλιακούς παροξυσμούς και τη διατήρηση ενός πολιτικού συστήματος που απηχεί δομές και λογικές που συνετρίβησαν δυστυχώς ή ευτυχώς από τη σύγχρονη πολιτική ιστορία.

Διαβάζω: «Σοκ από τη δόλωση Ξυδάκη για Αγία Σοφία». Είπε ο άνθρωπος πως δεν συνιστά έλλειμμα σεβασμού και δεν χάλασε δα και ο κόσμος που θα αναγνωστεί το Κοράνι εντός του ναού κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού. Την Τρίτη που μας πέρασε ήταν από τις πρώτες ειδήσεις στα δελτία. Πόσο μυαλό χρειάζεται άραγε για να κατανοήσει κανείς πως η ανάγνωση των Ευαγγελίων στον Παρθώνα ή την Επίδαυρο ή την Πνύκα και την Αρχαία Αγορά είναι εξίσου «βέβηλη» με την ανάγνωση του Κορανίου σε ένα μουσείο-ναό, πρώην χριστιανικό, μετέπειτα μουσουλμανικό τέμενος και νυν μνημείο προστατευόμενο από την UNESCO. Με λίγα λόγια, τριχές.

Διαβάζω: «Θερμή υποδοχή του Νίκου Κοτζιά από τους Τσάμηδες στα Τίρανα». Στο κείμενο αναφέρεται πως οι Τσάμηδες ήταν 150 τον αριθμό. Κουβέντα για την εξαιρετικά σοβαρή ατζέντα των ελληνοαλβανικών συνομιλιών. Κουβέντα επί της ουσίας για τα ιστορικά δεδομένα της εκτόπισης αλβανοφώνων μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Κουβέντα για την έντονη προσπάθεια που καταβάλλεται για την πλήρη εξομάλυνση των διμερών σχέσεων. Η αναπαραγωγή της ειδήσης εστιάζεται σε 150 φωνακλάδες, πιθανότατα εγκάθετους από το καρτέλ ναρκωτικών της Λαζαράτης. Γιατί αυτή είναι η σύγχρονη έκφραση του «τσάμικου εθνικισμού».

Πρόκειται για δύο συγκεκριμένα περιστατικά που καταδεικνύουν το έλλειμμα ιστορικής και σύγχρονης ευρωπαϊκής αντίληψης εκείνων που τα αναπαράγουν στα ΜΜΕ ή το δημόσιο πολιτικό λόγο. Σε μία εποχή που η Εκκλησία και το πολιτικό σύστημα αδυνατούν να συμφωνήσουν στην οικοδόμηση ενός μουσουλμανικού τεμένους στην Αθήνα και τσακώνονται για το εάν ή όχι θα πρέπει να τοποθετηθεί σταυρός επί της «Ροτόντα» στη Θεσσαλονίκη, η οποία διετέλεσε ρωμαϊκός, χριστιανικός και μουσουλμανικός τόπος λατρείας ανά τους αιώνες.

Ακούω τον ευρωβουλευτή Γιώργο Κύρτσο να εξηγεί υπομονετικά από τα ερτζιανά πως οι δανειστές αρνήθηκαν να καταβάλουν τα 10 δις ευρώ των κερδών των κεντρικών ευρωπαϊκών τραπεζών

από την πώληση των ελληνικών ομολόγων για δήθεν τεχνικούς λόγους. Ο κ. Κύρτσο εξηγεί υπομονετικά πως τα χρήματα αυτά θα διοχετευθούν για την αποπληρωμή τους χρέους προκειμένου να καλυφθούν πολιτικά οι δανειστές από μία μελλοντική αύξηση των επιτοκίων (και άρα και επί του ελληνικού χρέους). Συμπέρασμα αυτονόητο του κ. Κύρτσου. «Οι δανειστές δεν δίνουν δώρα για την αποτελέσωση της ελληνικής οικονομίας. Είμαστε στο πηγάδι και πρέπει εμείς να συνεννοηθούμε μεταξύ μας για να βγούμε από αυτό».

Το πολιτικό σύστημα αδυνατεί λόγω εσωτερικής λογικής (ανορθολογικής) δομής του να συνεννοηθεί. Διότι για το πολιτικό σύστημα η έννοια «συνεννόηση» περνά από τα τηλεοπτικά παράθυρα των δελτίων ή των πρωινών εκπομπών, όπου ο Άρης, ο Μπάμπης, ο Γιώργος (και ο άλλος Γιώργος), ο Παύλος, ο Αλέξης, ο Γιάννης, ο Νίκος, είναι οι ρυθμιστές και οι θεσμικοί καθοδηγητές του δημόσιου πολιτικού λόγου. Πρόκειται για τη σαρωτική επικράτηση της τηλεοπτικής Δημοκρατίας, είτε των Ρουσόπουλου-Κεδίκογλου είτε του Νίκου Παππά. Η «συνεννόηση» νοείται όταν υλοποιείται σε κατ' ιδίαν επαφές, χωρίς κάμερες, με ελάχιστο δημόσιο φωτισμό και με την εγγύηση της

σοβαρότητας, της εντιμότητας και της επάρκειας των συνομιλητών. Η εξουσία είναι το ζητούμενο. Είναι αυτονόητο, δυστυχώς, αναπόφευκτο και ανθρώπινο. Η διαχείρισή της όμως, ανόητοι, για να είναι αποτελεσματική και διαχρονικά καταμερισμένη για την ίδια την επιβίωση του συστήματος απαιτεί διακομματική και διαπροσωπική συνεννόηση. Αλλιώς η ιστορία επιφυλάσσει και άλλες θέσεις στο σκουπιδοτενεκέ της, όπως και για τους προηγούμενους που αναπαύονται στον πάτο

του καλάθου των ακρήστων οομιζοντας την αποφορά του.

Διαβάζω: «Προηγείται με 7,5% η ΝΔ του ΣΥΡΙΖΑ». Χαράς ευαγγέλια για τα στελέχη του Κυριάκου Μητσοτάκη. Δεν βλέπουν οι αόμματοι πως δεν υφίσταται διαρροή ψηφοφόρων από τον ΣΥΡΙΖΑ προς τη Νέα Δημοκρατία; Δεν βλέπουν πως η συσπείρωση της Κουμουνοδούρου είναι κάτω από 50%; Δεν τους προβληματίζει πως η συσπείρωση της Νέας Δημοκρατίας πάνει ταβάνι με πάνω από 70%; Δεν παρατηρούν τη μαύρη στήλη της Χρυσής Αυγής που σκαρφάλωσε στο 8,5%; Δεν βλέπουν πως οι αντιευρωπαϊκές δυνάμεις της ΛΑΕ και της Ζωής αθροίζουν 5%; Δεν καταλαβαίνουν πως όλα αυτά συμβαίνουν εκτός προεκλογικής περιόδου; Δεν προετοιμάζονται για επαναφορά των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ όταν χτυπήσει το καμπανάκι; Δεν ξέρουν ότι ακόμη στην Ελλάδα οι κεντρώοι ψηφοφόροι αποτελούν την πλειοψηφία του εκλογικού σώματος; **Α**

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΟΥ ΑΡΘΡΩΝΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΕΙΚΩΣ ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΕΣΜΙΑ ΜΙΑΣ ΣΥΝΘΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΕΤΕΜΦΥΛΙΑΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Κυρίτσος, ένας μεταμοντέρνος Συριζοχίστερ

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Ομολογουμένως συμπαθής μέχρι πρόσφατα, λόγω κουλαριστών τόνων και παιδικής αφέλειας, Κυρίτσος συνδυάζει την παράδοση του Συριζαίου με τη μεταμοντερνιά ενός χίστερ. Είναι ενδεικτική περίπτωση ανθρώπου, που εκφράζει αριστοτεχνικά τη διγλωσσία και την αεράτη στρεψοδικία της συριζαϊκής κουλτούρας, το cool ύφος και την απενοχοποιημένη παραδοξολογία της εγωπαθικής χίστερικής αντίληψης. Δύο ασύμβατες κοσμοθερήσεις βρίσκουν ταυτόχρονη έκφραση στο πρόσωπό του. Περιέγραφε τη μεταναστευτική κρίση σαν το φυσιολογικότερο πράγμα του κόσμου, τη δε απραγία της κυβέρνησης σαν τη μέγιστη ανθρωπιστική πρακτική. Πριν δύο εβδομάδες «θέρισαν» τα χωράφια της Ειδομένης με αστυνομική επιχείρηση, κλείνοντας απλά τις κάμερες. Όλα φαίνονται τόσο εύκολα, αν αποδεχθείς απριόρι με θρησκοληπτική ευλάβεια το αναπόδραστο πεπρωμένο του επαναστατικού σκοπού.

Η σκέψη του Κυρίτσος το επίμαχο άρθρο του, περί τιμωρίας των οπαδών του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα, ήταν ανεργάτιστο, εκδικητικό, εμπάθεσ αποτέλεσμα αφελούς εξυπναδικισμού και αδιανόητης κομπορημοσύνης. Οι εκ των υστέρων διευκρινίσεις υπήρξαν ακόμη χειρότερες. Έδειχναν σε επίπεδο υφολογίας ότι παίζει συνειδητά προκλητικά με όρους ακραίου δικασμού, πέραν κάθε και όποιος διασύνδεσης με δήθεν μαρξιστικές και ταξικές θεωρίες. Απλός κυνισμός.

Τέλος μου προκαλεί μεγάλη εντύπωση, μεταξύ σοβαρού και αστείου, η όψιμη ενδυματολογική σοφιστεία και το επιτηδευμένο εμφανισιακό λίκνινγκ, με διαγώνια παραπομπή σε όψη, μοντερνιστικά διανοουμενίστικη, από τότε που πρωταγωνιστεί στη δημοσιότητα. Το έκανε σε προτυπολογία χίστερ, όπως προσφέρεται κλισιαρισμένα στα σύγχρονα barber shop του Κολωνακίου. Κατέβασε μαλλί σε στιλ κοντής φράντζας, έβαλε χοντρά μαύρα κοκάλινα γυαλιά και μάκρυνε τριγωνικώς με προσεγγμένη ανισοσταθμία το μουσάκι. Κράτησε μόνο το σκουλαρίκι-κρίκο, που ήταν συμβατό και χρήσιμο στην επιδίωξη της μεταμόρφωσης. Κατέστη έτσι ο πρώτος Συριζαίος που για τις ανάγκες του έργου ντύθηκε χίστερ. Έγινε ένας μεταμοντέρνος Συριζοχίστερ. **Α**

Παρά τις δυσμενείς συνθήκες της αγοράς, τα Ποσειδώνια 2016 εγκαινιάστηκαν με ρεκόρ συμμετοχών.

Κάθε δύο χρόνια πραγματοποιείται στη χώρα μας η μεγαλύτερη έκθεση - σημείο αναφοράς της διεθνούς ναυτιλιακής βιομηχανίας, συγκεντρώνοντας χιλιάδες εκθέτες και επισκέπτες από 100 διαφορετικές χώρες. Οι επιχειρηματικές συμφωνίες και η ενημέρωση για τις νέες τάσεις του κλάδου είναι οι βασικοί παράγοντες που τα «Ποσειδώνια» αποτελούν κορυφαίο γεγονός της παγκόσμιας ναυτιλίας, ενώ το πλούσιο πρόγραμμα αθλητικών διοργανώσεων προσφέρει πολλές ευκαιρίες σύσφιξης σχέσεων.

Παρά τις δυσμενείς συνθήκες της αγοράς, τα Ποσειδώνια 2016 εγκαινιάστηκαν με ρεκόρ συμμετοχών. Τα «Posidonia Games», που προηγήθηκαν της έκθεσης, ξεκίνησαν με αγώνες ιστιοπλοΐας, ποδοσφαίρου και γκολφ, με περισσότερους από 2.500 επαγγελματίες της ναυτιλίας να λαμβάνουν μέρος, ενώ για πρώτη χρονιά διοργανώθηκε και αγώνας

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2016

Η καρδιά της παγκόσμιας ναυτιλίας χτυπάει στον Πειραιά και στα Σπάτα

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ - Εικονογράφηση: DANIEL EGNEUS

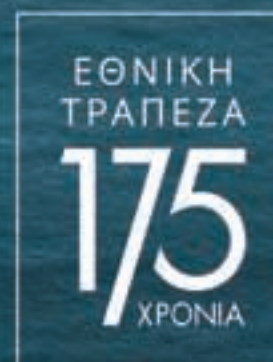

ΣΤΑΘΕΡΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Η Εθνική Τράπεζα στέκεται δίπλα στην ελληνική ναυτιλία από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα και έχει σταδιακά αναδειχθεί σε κύριο χρηματοοικονομικό συνεργάτη του κλάδου.

Με σημαντικού ύψους χρηματοδοτήσεις, παρέχει διαχρονική στήριξη σε αυτό το νευραλγικό τομέα για την ελληνική οικονομία, συμβάλλοντας στον εκσυγχρονισμό του ελληνικού στόλου με υψηλών αποδόσεων και ενεργειακά φιλικότερα ποντοπόρα πλοία.

[/ www.nbg.gr](http://www.nbg.gr)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

τρεξίματος με περίπου 1.000 δρομείς από κάθε γωνιά του κόσμου να τρέχουν στους δρόμους του Πειραιά. Φτάνοντας στα εγκαίνια των Ποσειδωνίων στις 6 Ιουνίου, οι εκθέτες είχαν ξεπεράσει τους 1.800 και οι διοργανωτές εκτιμούν πως οι επισκέπτες θα ξεπεράσουν τους 20.000.

Την πρώτη θέση στη ζήτηση για εκθεσιακό χώρο κατείχε η Κίνα, η οποία έχει ξανά τη μεγαλύτερη συμμετοχή, με ναυπηγεία, κατασκευαστές εξοπλισμού, ναυτιλιακές υπηρεσίες και εκπροσώπους ναυτιλιακών κέντρων. Η παρουσία της Άπω Ανατολής είναι επίσης αισθητή, με τη Νότια Κορέα και την Ιαπωνία να έχουν ετοιμάσει εντυπωσιακά περίπτερα όπου παρουσιάζονται τα ναυπηγεία και οι κατασκευαστές εξοπλισμού, καθώς και ο ανταγωνισμός τους με την Κίνα. Συνολικά στην έκθεση συμμετέχουν περισσότερα από 200 ναυπηγεία, ενώ έντονη παρουσία έχει φέτος και η Τουρκία με 10 ναυπηγεία.

Πολύ σημαντικό χαρακτηριστικό στα φετινά «Ποσειδώνια» αποτελεί η δυναμική συμμετοχή παλιών και νέων ναυτιλιακών κέντρων, γεγονός που οφείλεται στην ενίσχυση του παγκόσμιου ανταγωνισμού και σε αυτό τον τομέα. Έντονη παρουσία έχουν τα παραδοσιακά ναυτιλιακά κέντρα της Σιγκαπούρης, του Χονγκ Κονγκ, της Κύπρου και της Μάλτας, ενώ από νέες συμμετοχές σημειώνονται το Λουξεμβούργο, το Dubai Maritime City, το Vancouver International Maritime Centre και το Shanghai Maritime and Finance Excellence Center. Δυναμικά επιστρέφει και ο τραπεζικός κλάδος με την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, τη Saxo Bank

και την Deltec Bank. Ο ταξιδιωτικός κλάδος εκπροσωπείται με περισσότερα από 12 ταξιδιωτικά γραφεία και τις αεροπορικές εταιρείες Lufthansa, Turkish Airlines, China Southern Airlines, Aegean Airlines και μια πολυάριθμη ομάδα αερομεταφορέων από τον Περσικό Κόλπο. Το «παρών» δίνει και ο παγκόσμιος κλάδος της Τεχνολογίας Πληροφοριών και Επικοινωνίας με 80 εκθέτες, μεταξύ των οποίων πολυεθνικοί κολοσσοί όπως η Microsoft, η Vodafone, η Ericsson και η HP. Τέλος, στον τομέα της εκπαίδευσης, περισσότερα από 10 ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια παρουσιάζουν τα εκπαιδευτικά τους προγράμματα. Παράλληλα με την έκθεση πραγματοποιούνται συνέδρια και σεμινάρια με περισσότερες από 40 επιβεβαιωμένες παρουσιάσεις, που καλύπτουν τις περισσότερες πτυχές του εύρους θεματολογίας του ναυτιλιακού κλάδου. Highlight του προγράμματος αποτελεί το TradeWinds Shipowners Forum, η θεματολογία του οποίου πε-

ριλαμβάνει καιρικά ζητήματα, όπως είναι οι τιμές του πετρελαίου και η Μέση Ανατολή, η επίδραση των εξελίξεων στην Κίνα στις αγορές και η υπερπροσφορά πλοίων. Η διοργάνωση της έκθεσης τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, του Δήμου Πειραιά, του Ναυτικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, της Ένωσης Ελλήνων Εφορπιστών, της Ελληνικής Επιτροπής Ναυτιλιακής Συνεργασίας του Λονδίνου, της Ένωσης Εφορπιστών Ναυτιλίας Μικρών Αποστάσεων και του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Επιβατηγού Ναυτιλίας. **A**

Μέχρι 10 Ιουνίου, Metropolitan Expo, Σπάτα, 210 4283608

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 200 ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ, ΕΝΩ ΕΝΤΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΧΕΙ ΦΕΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΜΕ 10 ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΗ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Διαβάζω στο περιοδικό “Atlantic” γράμματα Αμερικανών πολιτών στον Ντόναλντ Τραμπ ή περι τον Ντόναλντ Τραμπ: μερικοί από τους αποστολείς είναι ψευτο-liberals που βλέπουν με καχυποψία τη Χίλλαρυ Κλίντον· άλλοι είναι παραδοσιακοί συντηρητικοί πατριώτες· μερικοί συμπαθούν περισσότερο τον Μπέρνι Σάντερς – αλλά δεν τον ψηφίζουν επειδή «δεν θα μπορούσε να εφαρμόσει το πρόγραμμά του». Τα περισσότερα γράμματα στον Τραμπ δεν έχουν καμιά σχέση με την ιμπεριαλιστική και μισαλλόδοξη φρενίτιδα του ίδιου του Τραμπ: κυρίως πρόκειται για απλούς ανθρώπους που πιστεύουν στα αμερικανικά πρωτεία, στην αμερικανική εξαίρεση, την οποία, κατά τη γνώμη τους, δεν εξυπνέτησε ο Ομπάμα. Πολλοί από αυτούς καταλαβαίνουν πόσο χυδαία είναι η συμπεριφορά του υποψηφίου για το χρίσμα των Ρεπουμπλικανών – στα γράμματά τους τον παρακαλούν να υπακούει στους κανόνες της ευπρέπειας – αλλά θεωρούν ότι αυτή η χυδαιότητα ενέχει κάποια ειλικρίνεια. Οι Αμερικανοί της ενδοχώρας πιστεύουν ότι τα μέλη της ελίτ – στην οποία ανήκει η Χίλλαρυ Κλίντον – διαθέτουν μεν ευγένεια, αλλά ότι οι τρόποι τους είναι ψεύτικοι.

Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι μια φρικαλεότητα: οι ψηφοφόροι του όμως δεν είναι απαραίτητως φρικαλέοι, μολονότι σίγουρα υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό άξεστων, “ugly Americans” από εκείνους τους χριστιανοφασίστες που παίζουν με όπλα και δεν ξέρουν τίποτα για τίποτα. Οι περισσότεροι ψηφοφόροι του Τραμπ ανησυχούν για την εύθραυστη οικονομία (τα ΜΜΕ την παρουσιάζουν πιο εύρωστη απ’ ό,τι είναι πραγματικά), για τις φυλετικές σχέσεις (ισχυρίζονται ότι αυξάνεται η επιθετικότητα των Μαύρων και το έγκλημα στις μαύρες κοινότητες) και για τον ρόλο των ΗΠΑ στον κόσμο. Το σύνθημα που τους συγκινεί μοιάζει με εκείνο του Ρόναλντ Ρέγκαν: “The pride is back” και “Let’s make America great again”. Ο καθένας ερμηνεύει με τον τρόπο του αυτά τα συνθήματα: μερικοί πιστεύουν στον αμερικανικό απομονωτισμό – ότι οι ΗΠΑ πρέπει να συγκεντρωθούν στο εσωτερικό τους και να μην ασχολούνται με δαπανηρές και αδιέξοδες ξένες υποθέσεις – ενώ άλλοι θα ήθελαν να εφαρμόσει hard power και να κατατροπώσουν τους εχθρούς τους.

Ένα άλλο ζήτημα που τους απασχολεί και φαίνεται ιδιαίτερα πιεστικό είναι η δημογραφική αντικατάσταση: το συρρικνούμενο ποσοστό λευκών στον γενικό πληθυσμό και οι πολιτισμικές του συνέπειες. Το πρόβλημα δεν έχει εύκολη λύση, δεν μπορεί κανείς να επιδοθεί σε κοινωνική μηχανική. Αλλά, εδώ μπαίνει το ζήτημα της νοσταλγίας το

οποίο ανακινεί ο Τραμπ με τον θορυβώδη τρόπο του και ο Μπέρνι Σάντερς με πιο διακριτικό και καλοήγητο: τόσο οι ψηφοφόροι του Τραμπ όσο και του Σάντερς είναι νοσταλγικοί – πιστεύουν σε μια μεγαλειώδη Αμερική που ακτινοβολεί σε όλον τον κόσμο. Με αυτό το όραμα, ο Τραμπ προχωρεί στον καθυστερημένο, ευσεβή Νότο, προχωρεί και στον βιομηχανικό, φιλελεύθερο Βορρά: παρασύρει Προτεστάντες, Καθολικούς, στρώματα με χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης και με ρατσιστικές πεποιθήσεις. Ωστόσο, οι θεοσεβόμενοι δεν μπορούν να ταυτιστούν με τον Τραμπ: έχει κάνει τρεις γάμους, βγάζει λεφτά από καζίνα, κατηγορείται για απάτες, έχει ανάρμοστη αμετροπέπια· δεν είναι πρότυπο χριστιανού. Υπόσχεται όμως ότι θα παραχωρήσει περισσότερες εξουσίες στις χριστιανικές εκκλησίες και προπάντων διατυπώνει με απλά (υπερβολικά απλά) λόγια το ταυτοτικό πρόβλημα.

Αν θέλει κάποιος να ψηφίσει έναν έντιμο άνθρωπο θα ψηφίσει τον Μπέρνι Σάντερς. Οι ψηφοφόροι του Τραμπ ξέρουν το ποιόν των υποψηφίων: κανείς δεν κατηγορεί τον Σάντερς για ψέματα ή διαφθορά. Απλούστατα, λένε, ο Σάντερς έχει ευρωπαϊκό σχέδιο κι «εμείς δεν θέλουμε να γίνουμε σαν την Ευρώπη» ή «δεν είμαστε τόσο προοδευτικοί». Παρ’ όλ’ αυτά, όμως οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι το 57% των οπαδών του Δημοκρατικού Κόμματος πιστεύει ότι «ο σοσιαλισμός θα ωφελούσε την Αμερική». Και ο Μπέρνι Σάντερς δηλώνει σοσιαλιστής χωρίς αυτό να μειώνει τη δημοτικότητά του.

Η αμερικανική πραγματικότητα είναι σύνθετη και οι υπεραπλουστεύσεις, ακόμα και σε ό,τι αφορά το πορτρέτο του ψηφοφόρου του Ντόναλντ Τραμπ, οδηγούν σε ασυνάρτητα συμπεράσματα. Πώς σχολιάζει κανείς το ότι 60% των Αμερικανών θα ψήφιζε για πρόεδρο έναν μουσουλμάνο αν, κατά τα άλλα, ικανοποιούσε τα κριτήρια; Σήμερα, μετά την οκταετία του Ομπάμα, το 92% των Αμερικανών θα ξαναψήφιζαν Μαύρο πρόεδρο, ενώ το ίδιο ποσοστό θα ψήφιζε gay ή λεσβία. Τα γράφω αυτά για να ερμηνεύσω την επείκεια του κοινού έναντι του Ντόναλντ Τραμπ: οι Αμερικανοί νοσταλγούν τη δεκαετία του 1950 αλλά αποφασίζουν με τα δεδομένα του 2016 – ένα τόσο κραυγαλέο άτομο δεν θα μπορούσε να σταθεί δημοσίως στη δεκαετία του 1950. Κανείς από το πολιτικό mainstream δεν έμοιαζε με τον Τραμπ στη δεκαετία του 1950: ακόμα και ο Τζόζεφ Μακάρθου, παρότι γραφικός, ήταν σοβαρότερος.

Ο ΠΥΡΗΝΑΣ ΤΗΣ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ, ΝΟΜΙΖΩ, Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΤΑΞΗ. ΟΙ ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΤΕΡΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΙ ΕΝΑΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΠΟΥ ΝΑ «ΜΗ ΖΗΤΑΕΙ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΡΟΣΙΜΑ».

Ο πυρήνας της νοσταλγίας είναι, νομίζω, ο Νόμος και η Τάξη. Οι νοσταλγικοί επιθυμούν αυταρχικότερο καθεστώς κι έναν πρόεδρο που να «μη ζητάει συγγνώμη για τη Χιροσίμα». (Έτσι εξέλαβαν μερικοί το ταξίδι του Ομπάμα στην Ιαπωνία). Οι ψηφοφόροι του Τραμπ δεν ελκύονται από το αξιακό του σύστημα (το οποίο είναι αμφίβολο), αλλά από την αγωνία ότι η χριστιανική λευκή ταυτότητα υποσκελίζεται και ξεθωριάζει μαζί με την παγκόσμια αμερικανική ηγεμονία.

Αυτή τη στιγμή, ο Τραμπ φαίνεται να αποκτά πολλές πιθανότητες – η υποψηφιότητά του άρχισε σαν φάρσα αλλά εξελίχθηκε σε μια κοάνη από Ρεπουμπλικανούς, Tea Partiers, μικροεπιχειρηματίες, συνταξιούχους και βετεράνους που ίσως είχαν ψηφίσει Ομπάμα: όλοι αυτοί παραπονιούνται για την υπερβολική υποχωρητικότητα του Νόμου έναντι των εγκληματιών, για την affirmative action που προωθεί τις μειονότητες παραμερίζοντας τους λευκούς και για την αδιαφορία του Κατεστημένου για τον «μικρό άνθρωπο». Και ως «μικροί άνθρωποι» γράφουν επιστολές στον Ντόναλντ Τραμπ, όπως θα έγραφαν στον Άγιο Βασίλη, περιγράφοντας την κατάσταση στη γειτονιά ή στο χωριό τους: μερικοί είναι εξοργισμένοι επειδή πιστεύουν ότι οι λευκοί έχουν γίνει τα σύγχρονα θύματα των φυλετικών διακρίσεων – άλλοι επειδή αποτιμούν τόσο αρνητικά την προεδρία Ομπάμα ώστε χρειάζονται ένα αντιστάθμισμα.

Συνεχίζω να πιστεύω, αν και με λιγότερη βεβαιότητα, ότι ο Ντόναλντ Τραμπ δεν θα εκλεγεί πρόεδρος των ΗΠΑ. Στηρίζω μερικές από τις ελπίδες μου στα σοβαρά στελέχη των Ρεπουμπλικανών, όπως ο Μαρκ Σόλτερ, ο Ντέιβιντ Ρος Μέιερς ή ο Έλιοτ Κόεν – ένα αποφασιστικό μέρος των ψηφοφόρων του Ρεπουμπλικανικού κόμματος, κυρίως οι μορφωμένοι, οι κάτοικοι των μεγαλουπόλεων και οι γυναίκες, θα προτιμήσουν να ψηφίσουν τη Χίλλαρυ Κλίντον μολονότι ήταν, είναι και θα είναι εξαιρετικά αντιπαθής. Εκτός αν όλα ανατραπούν, αν γίνει κάποιο ατύχημα, αν απέναντι στον Τραμπ βρεθεί ο Μπέρνι Σάντερς. Σ’ αυτή την περίπτωση, νομίζω ότι ο σοσιαλισμός, παρά τη δημοφιλία του, δεν θα επικρατήσει. **Α**

Στο «Αστώρια», στην πλατεία Ναβαρίνου. Κόσμος πάει κι έρχεται, άλλος για ήλιο και καφέ παγωμένο με εξτραδάκι κέρασμα μπισκοτολούκουμο, άλλος για τη δόση, ζωή και θάνατος μαζί, νιότη και χαρά, κοντράστ με ντάγκλες και καμένες φλέβες, όλα στο κάδρο, με φόντο τα αρχαία μνημεία και την κοχλάζουσα άνοιξη. Συνηθισμένη εικόνα για τους περιοίκους αλλά και τους ορκισμένους θαμώνες της πλατείας, κανείς δεν δίνει σημασία. Εδώ ανταμώνουμε με τον **Αλέξανδρο Μαραντέλο**, που το κινητό του χτυπάει πιο πολύ και από του Ομπάμα. «Ρε φίλε, είσαι περιζήτητος» τον τσιγκλάω, απαντάει ψαρωμένα, «σόρι, αλλά

σπριντάρουμε για την τελική φάση του SAF κι όλα περνούν από πάνω μου αναπόφευκτα».

Τρίτος στην παρέα κι ενδιαμέσος για την κολεγιά-ραντεβού, ο **Chris Ex**, που κάνει τον πρόλογο, «να, λέγαμε τι ωραία θα ήταν αν η Άθηνς Βόις μας στήριζε». «Και τι είναι το SAF;» ρωτάω λες και δεν ξέρω, λες και δεν το ιδρώσα, δεν το χάρηκα, δεν το χόρεψα, αλλά πολύ γουστάρω που το διαπραγματευόμαστε, φάση Ντάισελμπλουμ με Σταθάκη και Τσακαλώτο, μέχρι που το τσακαλάκι ο Chris Ex πιάνει ένα μειδιάμα που μου ξέφυγε και λέει, «κόψε την πλάκα, ρε Στεφ», και

μετά κοιτάζοντας τον Μαραντέλο λέει, «...μπν αγχώνεσαι, ρε, δικοί μας είναι αυτοί, αλλά πες κι εσύ κάτι!»

Θεσσαλονίκη είσαι! Οι παρέες γράφουν ιστορία, το χαβαλέδιασμα πάει σύννεφο κι ο Αλέξανδρος Μαραντέλος σολάρει: «Ξεκινήσαμε το 2013, ψάρακες, στρατόπεδο Κόδρα, χύμα σκηνικό, ζεστή ατμόσφαιρα, 3.000 λαός, παραγωγή εντελώς D.I.Y. Βάλαμε τα λεφτά από την τσέπη μας, στήσαμε το φεστιβάλ με ό,τι είχε ο καθένας, γνωριμίες, φίλιες, καρέκλες, μικρόφωνα. Μας βοήθησαν φίλοι καλλιτέχνες, οπότε πήραμε μπρος και την επόμενη χρονιά κατεβάσαμε το SAF στο κέντρο,

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ SAF

Δημιουργικά σαφές, το SAF, που πάει να πει Street Art Festival, ετοιμάζεται να εκτοξεύσει όλη τη Θεσσαλονίκη στον αέρα. Τρεις μέρες με μουσική, λογοτεχνία, ποδήλατο, γκράφιτι, σκέιτ, εικαστικές εκθέσεις, όρεξη να έχεις για συναυλίες, σεμινάρια και urban industrial περιπολίες στον Βορρά. Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, η Α.Υ. θα είναι εκεί, τιμώντας τη νέα, γενναία Θεσσαλονίκη, που καμιά κρίση και κανένα νταούνιασμα δεν μπορεί να της χαλάσει τη διάθεση και να τη ρίξει στην αδράνεια. Αυτή που βγάζει τα καλύτερα παιδιά...

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

στην καρδιά της Θεσσαλονίκης, στους χώρους της ΔΕΘ - Hellexpro, αυτή τη φορά πιο οργανωμένοι αλλά και πιο δικτυωμένοι. Προς τιμή της η ΔΕΘ μας "κατάλαβε" και δεν σνόμπαρα το εναλλακτικό προφίλ μας, κάθε άλλο, μας στήριξε αλλά και μας στηρίζει και φέτος. Όπως κι ο Δήμος, αλλά και οι φίλοι μας, που επιμένουν να μας σασπορτάρουν. Είμαστε καβλοενεργειακοί, τσαχπινοδημιουργικοί και ορεπcallιάρηδες, βάζουμε τον πήχη ψηλά για φέτος κι αυτός είναι ο τρόπος μας να αντισταθούμε στη μίζερια των ημερών. Και για τέταρτη χρονιά χτυπάμε πάντα προσπλωμένοι "στις βασικές μας τις αρχές", δηλαδή οικογένεια, δρόμοι, τέχνες και παραλλαγή. Να σε δω τώρα...».

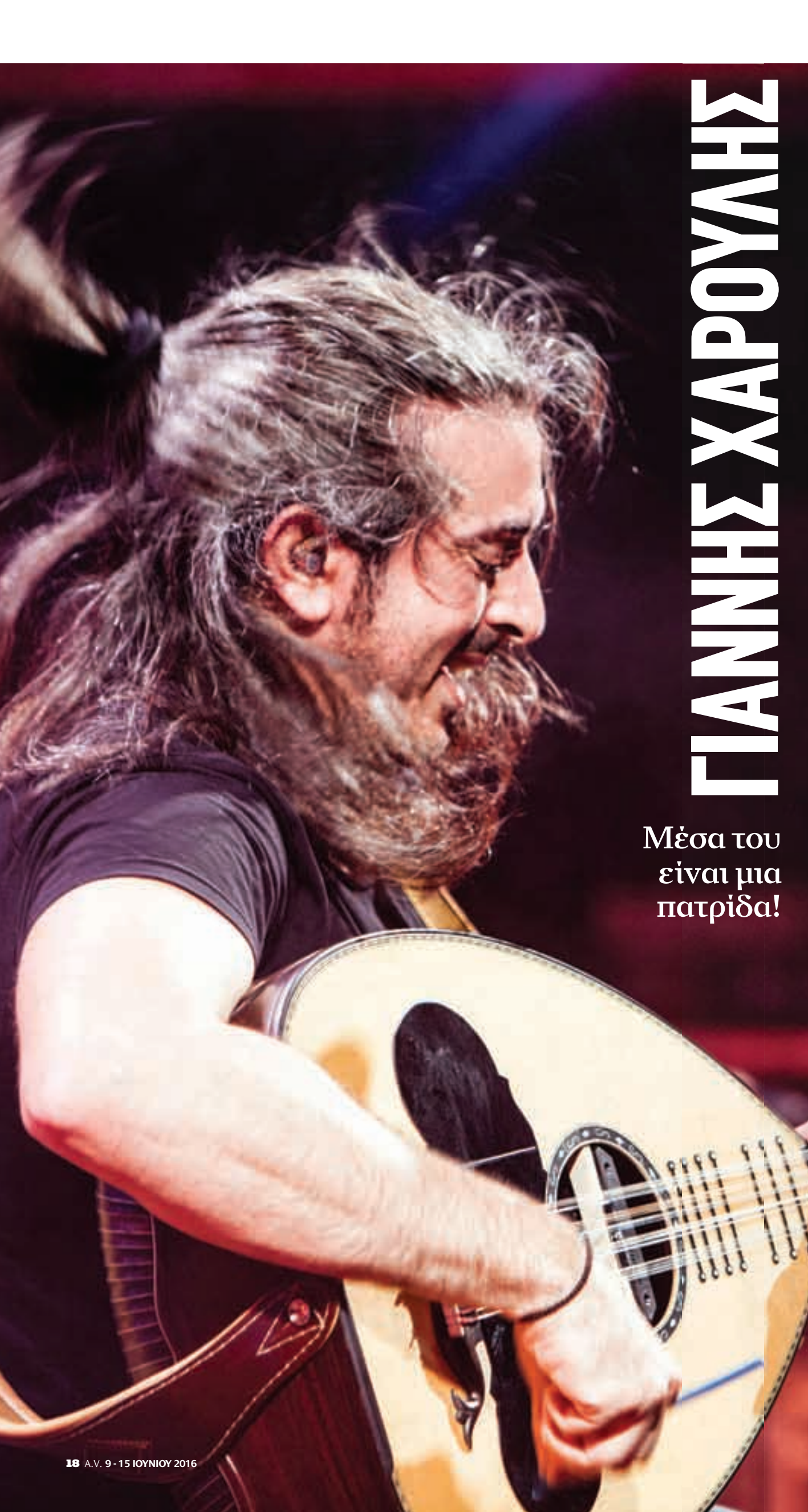
Η νέα, γενναία Θεσσαλονίκη, που απέναντι στην καταστροφή, το τίποτα και την παραιτήση μοστράρει φωναχτά δημιουργία, τρέλα, ρομαντισμό αμετανόητο και νιότη αμάσητη. Ή καλύτερα... αμαρτητή!

SAF: 9-11 Ιουνίου

Συναυλίες, σεμινάρια, shows, εικαστικές παρεμβάσεις και αναμορφώσεις του χώρου, διαγωνισμοί, εκθέσεις, όπου συμμετέχουν περισσότεροι από 300 καλλιτέχνες graffiti, street artists, μουσικοί, εικαστικοί, χορευτές, skaters, riders από Ελλάδα και εξωτερικό. **A**

INFO

Line up Παρασκευής: **ONYX - The Four Owls - DJ Madnice**
Line up Σαββάτου: **Kadobostany - Boogie Belgique**
Προπώληση: Πέμ. €10, Παρ. €10, Σαβ. €12, Διήμερο Παρ.-Σαβ. €20 (Το εισιτήριο της Πέμπτης για τα σεμινάρια χορού είναι ξεχωριστό). Η τιμή του εισιτηρίου συμπεριλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες του φεστιβάλ, τα shows, τις συναυλίες, τη συμμετοχή στα σεμινάρια και τα workshops (εκτός από αυτό του χορού όπου χρειάζεται registration και ξεχωριστό εισιτήριο, με το οποίο προσφέρεται και η είσοδος στην αντίστοιχη ημέρα).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΟΥΛΗΣ

Μέσα του
είναι μια
πατρίδα!

Χιλιάδες κουνούπια μάς έχουν βάλει για στόχο, ταξιαρχίες, μιλιούνια, άτιμα τσιμπήματα, εφορμών πλαγιομετωπικά, του λέω «ρε φίλε, θα τουμπανιάσουμε», χαμογελάει, «έλα, ρε κοπέλι, μια ιδέα είναι όλα», και συνεχίζει να κουρδίζει το λαγούτο του. Ολοκλήρωσε το soundcheck, Θέατρο της Γης, δεύτερη απανωτή sold out συναυλία στη Θεσσαλονίκη, με τα έσοδα να δίνονται στο Ελληνικό Παιδικό Χωριό του Φιλύρου κατά το ήμισυ και στον Σύλλογο Συνδρόμου Down Ελλάδος κατά το υπόλοιπο. «Κάνε το καλό και θα σου γυρίσει, κι αν όχι σε σένα, θα πάει κάπου αλλού που πάλι θα λες πως ναι, έπιασε τόπο», μου απαντά, σχεδόν με το ζόρι, όταν τον ρωτώ να μου πει περισσότερα, αλλά έτσι είναι ο Πάννης, λιτός και ολιγαρκής ως προς τις λέξεις, πολλώ δε όταν τον αφορούν. Εκεί γίνεται ντροπαλός, αμίλητος, στα όρια του αντιστάρ. Που είναι. Ούτε ντιβιλίκια, ούτε πόζες, ούτε παράλογες απαιτήσεις, ούτε καμαρίνι!

Αράζουμε στο γρασίδι. Και περιμένουμε. Στις 7.30 ανοίγουν οι πόρτες, στις 8.00 έχει πέντε χιλιάδες κόσμο, στις 9.00 η υπεύθυνη της παραγωγής τον ενημερώνει πως όλοι έχουν έρθει, οκτώ χιλιάδες λαός που αδημονεί να τον ακούσει. Ατάραχος. Συνηθισμένο. Λογικό, μιας και την τελευταία τριετία είναι το μεγαλύτερο συναυλιακό γεγονός του καλοκαιριού η περιοδεία του. Κι έχει συνηθίσει να φεύγουν τα εισιτήρια σε χρόνους υπερηχητικούς.

Είμαστε μαζί τέσσερις ώρες τώρα, «έλα να αράξουμε να τα πούμε», με προσκάλεσε και δεν έχασα την ευκαιρία να τον τεστάρω. Μας ενώνει φιλία παλιά, από τις ημέρες που έπαιζε το χαρτί του χωρίς να ξέρει πώς θα εξελιχτεί η πόκα της ζωής του, ένα παιδί από την Κρήτη, κατευθείαν από την καρδιά των πανηγυριών και των τρύγων, των βουνών και της θάλασσας. Του βγήκε.

«Χθες στη Θεσσαλονίκη ήταν το ξεκίνημα της θερινής περιοδείας, δοκίμασα και τις αντοχές της μπάντας, είχα

Είναι ο Γιάννης Χαρούλης μια αλήθεια εθνική και η μεγαλύτερη στο σήμερα ελληνική μουσική συγκίνηση: Κατέχει τόνο αλλά και γκρουβ συναισθηματικό, ώστε πέρα από τους χιλιάδες που τον δοξάζουν και περνούν καλά στις συναυλίες του, να μπορούμε να μιλάμε για τον καλλιτέχνη που μέσα στο λαγούτο του είναι κρυμμένη η μνήμη του χθες αλλά και η νοσταλγία του μέλλοντος: Η Α.Υ. παρακολούθησε από κοντά το ξεκίνημα της καλοκαιρινής τουρνέ του και σας διαβεβαιώνει πως ναι! Κι άλλα τόσα!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτογραφίες: ΝΙΚΟΣ ΖΙΑΓΑΚΗΣ,
ΤΑΣΟΣ ΜΠΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

και κέφι ανάμεικτο με τρακ, μερακλώσαμε, τρειςήμισι ώρες παίξαμε». Αποθέωση. Στα ράδια που τους άκουγα το πρωί οι ακροατές παραμιλούσαν, αν και είναι κάτι γνωστό τοις πάσι, πως δηλαδή στις συναυλίες του το γλέντι και η γιορτή δεν έχουν deadline, βαράνε μέχρι να πιαστούν τα πόδια και να κάψει το κορμί θερμίδες ιδρώτα και χαράς. «Τριάντα και βάλε συναυλίες παντού στην Ελλάδα και, αν όλα πάνε καλά, θα δοκιμάσω και Αμερική, χειμώνα επόμενο, με λεωφορείο ειδικό για τέτοιες τουρνέ, όλοι μαζί, μουσικοί, όργανα, χιλιόμετρα, κρεβάτια, όπου μας βγάλει ο δρόμος». Καλή δύναμη, πάω να του ευχηθώ, μα τα κουνούπια με αποσυντονίζουν, «θες να σε περιλούσω με ρακές, να μη σε πλησιάζουν;» αστειεύεται. Είχε πριζομένο χειμώνα φέτος, ο δίσκος με τον Μάλαμα, τον Αλκίνοο και τα τραγούδια του Θεοδωράκη που ερμήνευσαν οι τρεις τους, «...ενέργεια και έξαψη, πάμε παρακάτω. Και τώρα παρέα με τον Θάνο Λουκά, ένα μουσικό που μαζί ετοιμάζουμε τον καινούργιο δίσκο, μιας και μελοποίησε τόσο ωραία και συγκινητικά τον Παλαμά. Θέλω να ακούσεις και να μου πεις, μιας και θα παίξω κάτι απόψε». Τι να του πρωτοπω! Για το πόσο συγκινημένος στο soundcheck έβλεπα την μπάντα του να κουρδίζει, με τον Τόλιο στα τύμπανα και τον Μπαχαρίδη στα κρουστά; Αυτούς τους διασημικούς ρυθμ ντε γκαλάκτικα μουσικούς που όμοιούς τους δεν έχει η Θεσσαλονίκη, και βάζω μέσα και τον κιθαρίστα Θανάση Τζίνγκοβιτς και τις πεταλιέρες του! Ο Χαρούλης γκρουβάρει με τα καλύτερα παιδιά, το σχήμα του κατέχει τα μυστικά της φωτιάς με τρόπο προμηθεϊκό, λίγο αργότερα, όταν ανεβαίνουν και η νύχτα εκρηγνυται σε εκατομμύρια αποσπερίτες, παρέα με τον Κωνσταντή στην τσαμπούνα, τα κλαρίνα, την τρομπέτα και τις πειραγμένες μελότικες, ο ήχος τους αγγίζει τη λαϊκή ψυχεδέλεια. Μα τα χίλια βουνά και τα εκατό χιλιάδες ρυάκια, αυτά που άκουσα τη νύχτα τούτη, ευέξαπτα λυρικά μα και επικά ταυτόχρονα

παιγμένα, δημοτικά, λαϊκά, θρακιωτοπειρώτικα, ροκ, νταμπ και κρητικοαντικριστά, με συγκίνησαν σφόδρα. Όμως ακόμα είμαστε στα μπακστέτζια, χαλαρώνει και μιλάμε περί ανέμων και υδάτων αλλά και για μουσικές. Για έναν τρομπετίστα Ολλανδό, τον Μαρκ, που τζάμαραν το χειμώνα στο Άμστερνταμ, για τους μουσικούς που έπαιξαν μαζί στο Βερολίνο, μιας και ψάχνεται ως προς τον ήχο του για να τον πουσάρει σε πιο ακαρτογράφητα και... «Μαλού, Στεφάν, άκουσα Μαλού, αυτά τα μόρια που στριμώχνει μέσα στις νότες και μπολιάζει τον ήχο κι αυτά τα μπερδέματα τα έθνικ και τα τζαζομπλουζουάρ που κάνει η μπάντα, και τρελάθηκα, πες εσύ τι άκουσες». Χα, όπως παλιά, που ακούγαμε Miles ανάμεικτο με Portishead κάτι νύχτες και πίσω μας παραφυλούσε ο Κίσσαβος και ακομπάνιαραν οι κουκουβάγιες και τα άυπνα γεράκια.

Εντωμεταξύ στο Θέατρο της Γης πέφτει η νύχτα και δεν πέφτει καρφίτσα, καπνό ξηρό προβάρουν τα εφεμχανήματα και οι μουσικοί σιγά σιγά παίρνουν θέση. Φώτα, πανζουρλισμός, ρυθμικό χειροκρότημα, έλα, «άντε, Γιάννηνη», αδημονία. Οκτώ χιλιάδες όρθιοι τον υποδέχονται εν εξάλλω, όταν τελευταίος ανεβαίνει και... όποιον πάρει ο Χαρούλης. Που τους παίρνει και τους στροβιλίζει. Το έλα να δεις! Δικά του και δικά τους. Θανάσης και Παπάζογλου, «Βασίλική δεν έπρεπε» και Μάλαμας, και πάλι δικά του, και πάνω και κάτω, και όλοι ένα. Χαζεύω τα κορίτσια έτσι όπως τον κοιτούν, τέρμα ερωτικά, τα αγόρια καβαλιέρους όπως ιδρώνουν και στριφογυρίζουν στον αέρα τις φανέλες, τους μουσικούς όπως κλειδώνουν τους ρυθμούς αλλά και με ένα του νεύμα αυτοσχεδιάζουν παρασυρμένοι από το κύμα. Ως και τα κωλοκούνουπασαν να σταμάτησαν να δαγκώνουν, ή ιδέα μου είναι; Αποθέωση. Μόνος μετά με το λαγούτο του, «ήρθες κι απόψε ξαφνικά, για λίγα χάρδια και φιλιά» των Κολυμπη-

τών του Μπακιρτζή και στο καπάκι «Συχνάζεις στο μικρό καφέ κι εγώ στη Μυροβόλο».

Μιλά για την Κρήτη και ξαφνικά τρώω το φλας και τα καταλαβαίνω όλα. Ξάστερα. Και ντόμπρα: υπάρχουν οι έντεχνοι, υπάρχουν οι Χfactorες, οι σκύλοι, οι νταμπαντούμπες, οι ρόκερ και οι αλτέρν, οι τζαζ και οι φαζ, οι μπλουζ και άλλοι χίλιοι, κι υπάρχει απέναντί τους και υπεράνω, κατηγορία από μόνος του, τούτος ο σαμάνος. Έτσι εξηγείται αυτή η τρέλα. Ο Γιάννης Χαρούλης, που την παράδοση τόσο μεστά και σύγχρονα μπολιασμένη τη ρεφορμάρει και τη στέλνει στον καθένα από τους θεατές της νύχτας αυτής. Είναι ένας τρόπος, ένας τόπος, μια παιδεία, μια κουλτούρα, μια άποψη και μια εθνική νότα που φέρει μέσα της ιστορίες πενταγραμμικές, μα και ανθρώπων. Αυτά κι άλλα πολλά, κι ότι του φλασάρει του καθένα, είναι ο Χαρούλης. Μια αγάπη, μια ανάμνηση και ταυτόχρονα η νοσταλγία του μέλλοντος. Αυτό το τελευταίο θεωρώ πως τον διαχωρίζει από τους κλαψ εντεχνούα και τους στινάνα πόπολο idols. Η νοσταλγία του μέλλοντος και η αισιοδοξία αλληλέγγυα με τη γιορτή, κι ας όλα δίπλα μας συνωμοτούν για να μας κοντύνουν.

Την Πέμπτη 2 Ιουνίου, τη δεύτερη νύχτα της περιοδείας του, βραδιά κερασμένη σε άτυχα παιδιά, και τυχερά συνάμα που κάποιοι τα νοιάζονται και μεριμνούν, κι αν ζοριστούν, ρίχνει ο Πάννος ένα σφύριγμα και προστρέχουμε χιλιάδες στο πλάι τους, κατάλαβα γιατί αυτός ο Κρητικός είναι η εθνική μουσική μας στο τώρα. Πατί εμπεριέχει το χθες στην ιδανική του δοσολογία και μορφή και γιατί, πέρα από ήχο και νότες, είναι μια συνείδηση κι ένας παλμός μελλοντικός κι ενωτικός. Κι έτσι δικαιολογείται και το past forward στον Παλαμά που ετοιμάζει. «[...]μέσα μου είναι μιας πατρίδας/ ίσκιιοι, ονειράτα, αστραπές της απάτριδης ψυχής μου/ χίλιες δυο οι πατρίδες είναι/ μύρια λόγια ρίχνοντάς μου/ που ή τα νιώθω ή δεν τα νιώθω/ τα 'χω σαν παρηγοριές». **Α**

Τα μυστικά του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ο πρώην διευθυντής του Κήπου
Νικόλαος Ταμβάκης μάς ξεναγεί
στα μονοπάτια του

Της ΕΛΙΖΑΣ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Αθήνα όπως την ξέρουμε τελειώνει σε κάθε μία από τις πέντε ανοιχτές εισόδους του Εθνικού Κήπου. Πίσω μένουν η φασαρία, το καυσαέριο, η ζέστη που καίει τα πεζοδρόμια και δυσκολεύει την ανάσα των Αθηναίων. Ο επισκέπτης εισέρχεται σε μια ζώνη εκτός τόπου και χρόνου – ένα ήσυχο καταφύγιο απλωμένο ευγενικά στην ίδια περιοχή που κάποτε βρισκόταν το Λύκειο του Αριστοτέλη. Με βλάστηση και αρχιτεκτονική που δεν απαντώνται πουθενά αλλού στην πρωτεύουσα, με τις λίμνες και τους περίφημους φοίνικες που ξεχωρίζουν από μακριά, ο Εθνικός Κήπος μοιάζει να αναδύεται αρχοντικός και παράταιρος στο αθηναϊκό αστικό τοπίο. Ταυτόχρονα παραμένει αναπόσπαστο και οργανικό στοιχείο του. Ποιος πάνω από 25 δεν έχει πέσει στα νερά της λίμνης ως νήπιο, προσπαθώντας να ταΐσει τις πάπιες ψωμάκι; Θα περίμενε κανείς οι Αθηναίοι να εκμεταλλεύονται περισσότερο το πράσινο και τη διαφορά θερμοκρασίας, που φτάνει μέχρι και τους 5 βαθμούς πιο χαμηλά, όπως συμβαίνει σε αντίστοιχες εκτάσεις στο εξωτερικό. Παρόλα αυτά στα μονοπάτια του, με εξαίρεση κάποιους δρομείς, δεν θα δεις πολλούς κατοίκους της πόλης. Θα δεις τους εύζωνες να κάνουν γυμναστική, λίγες οικογένειες με τα παιδιά τους, και σε σημεία-κλειδιά, όπως το ηλιακό ρολόι, τη λίμνη και τις τοξοτές πέργκολες, τουρίστες να φωτογραφίζονται, ακόμα και νεόνυμφοι. Όπως είναι γνωστό, ο κήπος οφείλει την ύπαρξη και τη μεγάλη του ανάπτυξη στη **Βασίλισσα Αμαλία**, η οποία τον εμπνεύστηκε, επέβλεψε τη δημιουργία του και χρησιμοποίησε τη θεσμική της ιδιότητα για να φέρει φυτά και τεχνογνωσία από όλο τον κόσμο και να τον κάνει «υπόδειγμα κήπου στη Νότια Ευρώπη». Λιγότεροι όμως ξέρουν τα πρόσωπα που βρίσκονται πίσω από κάθε σπιθαμή φροντίδας σ' αυτή την υπερμεγέθη για τα αθηναϊκά δεδομένα έκταση. Ένα από αυτά τα πρόσωπα, ο **Νικόλαος Ταμβάκης**, σήμερα 94 ετών, επί δεκαετίες διευθυντής και «φρούραρχος του κήπου», ο άνθρωπος που δεν δίστασε να εξερευνήσει υπόγειες διαδρομές για να εντοπίσει την ύπαρξη αρχαίου Υδραγωγείου το οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα ή να πρωτοστατήσει σε βίαια επεισόδια με σκοπό να προστατεύσει τα δέντρα του Κήπου από ένα θιασάρχη που τα έκοβε παράνομα για να στριμώξει τις εξέδρες του, υπογράφει ένα βιβλίο-παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές. Πρόκειται για το **«Εθνικός Κήπος, ένας τόπος με μακρά κληροτεχνική ιστορία»** με πρωτοβουλία και χρηματοδότηση της «Εταιρείας Φίλων του Εθνικού Κήπου». Ο ίδιος ο κύριος Ταμβάκης είναι δεμένος με την ιστορία του κήπου σε βαθμό σχε-

ΤΑ ΓΛΥΠΤΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

(με τη σειρά που τα συναντά κανείς μπαίνοντας από την κεντρική είσοδο της λεωφόρου Αμαλίας, κατευθυνόμενος ανατολικά)

Α. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
(γλύπτης ΦΩΚΙΩΝ ΡΟΚ)

Β. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΑΜΑΡΑΣ
(γλύπτης Μ.ΤΟΜΠΡΟΣ)

Γ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(γλύπτης ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΣΟΣ)

Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΝΑΡΟΣ
(γλύπτης ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΣΟΣ)

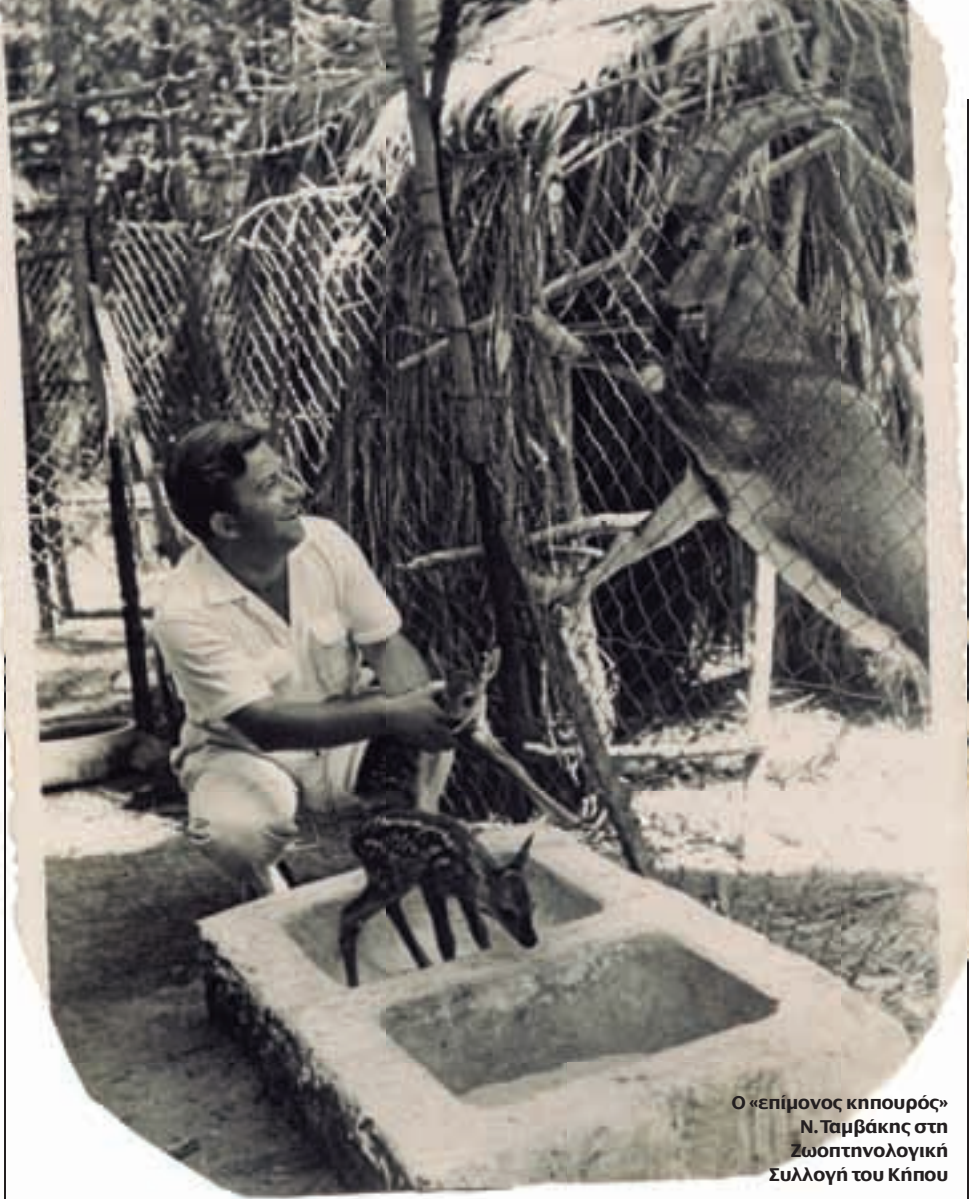
Ε. ΖΑΝ ΜΟΡΕΑΣ
(γλύπτης EMILE ANTOINE BOURDELLE)

ΣΤ. ΥΑΡΧΟΥΣ
(γλύπτης άγνωστος)

Ζ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ
(γλύπτης ΘΩΜΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ)

Το βιβλίο «Εθνικός Κήπος - Ένας τόπος με μακρά κηποτεχνική ιστορία» του Ν. Ταμβάκης είναι έκδοση της Εταιρείας Φίλων Εθνικού Κήπου, 2016

Ο «επίμονος κηπουρός» Ν. Ταμβάκης στη Ζωοπτηνολογική Συλλογή του Κήπου

δόν μεταφυσικό: δεν εργάστηκε απλώς εκεί, αλλά αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στη συγκέντρωση στοιχείων γύρω από τα φυτά και την ιστορία του. Η **Ελισσάβητ Μπαργιάννη**, επιμελήτρια κι επιστημονική συνεργάτρια της έκδοσης, που εργάστηκε για χρόνια μαζί με τον άοκνο Ταμβάκη, διηγείται στην ATHENSVOICE χαρακτηριστικά: «*Κάποτε, τη δεκαετία του '80, ο Ταμβάκης βρίσκεται σε κάποιο οίκημα του κήπου και μελετάει τα αρχεία του Φρανσουά Μπαρώ, του κηποτεχνή που επιμελήθηκε την τελική σύνθεση του κήπου. Ξαφνικά, ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ένας ανοιχτόχρωμος, άγνωστος σε αυτόν άνδρας. Ήταν ένας απόγονος του Μπαρώ, που είχε καταφτάσει στον Κήπο για να συλλέξει πληροφορίες για τον προπάππο του...*»

Ε. Μπαργιάννη και Ν. Ταμβάκης δούλεψαν για χρόνια πάνω στη λεπτομερέστατη έκδοση που αριθμεί 440 σελίδες και καταγράφει με κάθε τεχνική και ιστορική λεπτομέρεια τη διαδρομή του κήπου. Κάθε κτίσμα, λίμνη και βρύση έχουν την αναφορά και περιγραφή τους, και φυσικά κάθε φυτό αναλύεται επιστημονικά. Ο Ταμβάκης, άλλωστε, είναι ο πρώτος που έβαλε τις ταμπέλες που βλέπουμε και σήμερα, με την επιστημονική ονομασία σε κάθε φυτό ή δένδρο.

Το πρώτο σχέδιο για τη δημιουργία του Κήπου χρονολογείται ήδη στο 1837, ενώ η διάρκεια εκτέλεσης των εργασιών για το πρώτο τμήμα υπολογίστηκε από τον Οκτώβρη έως τα τέλη Δεκεμβρίου του 1840 με προϋπολογισμό δυσανάλογο των οικονομικών του νεοσύστατου κράτους. Χώμα μεταφέρθηκε από την Πεντέλη με άμαξες από το Βασιλικό Ιπποστάσιο, ενώ τα φυτά κατέφταναν από όλες τις γωνιές της Ελλάδας και του κόσμου, είτε από παραγγελίες της Αμαλίας είτε, αργότερα, από δωρεές των απανταχού φίλων του Στέμματος που γνώριζαν την αδυναμία της βασίλισσας.

Επιβλητικό παράδειγμα, τρεις φοίνικες που εντοπίστηκαν στην Ίο και μεταφυτεύτηκαν στον κήπο: για να ανοίξει ο δρόμος στο νησί και να μεταφερθούν στη θάλασσα, χρειάστηκαν τρεις μήνες. Μάλιστα, όταν φορτώθηκε ο πρώτος, ήταν τόσο βαρύς, ώστε το πλοίο πήρε επικίνδυνη κλίση. Ο μεγαλύτερος είχε ύψος 20

μέτρα και για τη μεταφορά τους εντός Αθηνών επιστρατεύτηκαν 40 άνδρες του Πολεμικού Ναυτικού. Η πρώτη απόπειρα, με 18 άλογα και πλατφόρμες που κινούνταν πάνω σε ξύλινους κυλίνδρους, είχε αποτύχει λόγω της αδυναμίας των ζώων να συντονιστούν με τον «ασταθή ρυθμό κίνησης του όλου συστήματος». Για να καλυφθούν τα 9 χλμ. από τον Πειραιά στην Αθήνα χρειάστηκαν τελικά 8 μέρες.

Η διάθεση να γεμίσει με φυτά ο κήπος έφτανε συχνά σε υπερβολές, όπως τη φορά που η Αμαλία έστειλε άνδρες να ξεριζώσουν ένα έρμιο δεντράκι που είχε φυτρώσει στο σημερινό κήπο του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου και να το μεταφέρουν στον Κήπο. Σε όλα αυτά τα χρόνια ιστορίας δεν έλειψαν και τα ανέκδοτα, πολλά από τα οποία περιλαμβάνονται στις σελίδες του λευκώματος. Για παράδειγμα, το 1980, εξαιτίας μιας διαρροής εντοπίστηκε σε μια λιμνούλα κοντά στην είσοδο της Β. Σοφίας πετρέλαιο και ακολούθησε το σχετικό σούσουρο περί δήθεν ανακάλυψης πετρελαιοπηγής.

Η Ε. Μπαργιάννη, στην ομιλία της κατά την παρουσίαση του βιβλίου, ανέφερε πως ο Ν. Ταμβάκης αντιμετωπίζει τα φυτά ως άτομα μοναδικά, γι' αυτό και γράφει πάντα το πρώτο γράμμα του ονόματός τους με κεφαλαίο. Όταν η ίδια χρειάστηκε να λείψει για ένα χρόνο στην Καριβική, η προετοιμασία του βιβλίου δεν σταμάτησε, με την επιμελήτρια να του στέλνει φωτογραφίες από όλα τα εξωτικά φυτά που είχε χρησιμοποιήσει η Αμαλία για τον Κήπο και για τα οποία της είχε μιλήσει με τόσο πάθος και τον Ταμβάκη να ανυπομονεί να του τις εκτυπώσει η κόρη του για να τις μελετήσει. Ο ίδιος, που εξοικειώθηκε με την τεχνολογία ειδικά για το σκοπό της επικοινωνίας τους, αναφέρει χαρακτηριστικά σε ένα γράμμα:

Αγαπητή Ελισσάβητ, Φαντάζομαι ότι το βιβλίο του Εθνικού Κήπου είναι το μοναδικό ελληνικό βιβλίο που, πριν φτάσει στα χέρια των αναγνωστών, ταξιδεύει πάνω από τον Ατλαντικό, 173 χρόνια μετά τους σπόρους των Ουασιγγκτωνίων της εισόδου Αμαλίας.

(σ.σ. Ουασιγγκτωνία: φοινικοειδή δέντρα που υπάρχουν στον Κήπο)

Ο Εθνικός Κήπος ανοίγει με την ανατολή του πλίου και κλείνει με τη δύση, οπότε και αikoύγεται η προειδοποιητική σφριχίτρα και πρέπει να ψάξεις την έξοδο για να μην κλεισθείς μέσα... Αυτή η συνθήκη ισχύει από το 1927, οπότε και έγινε ο Κήπος δημόσιος. Πιο πριν, «ο μεγάλος ιδιωτικός χώρος ήταν κλειστός για το ευρύ κοινό [...] κυρίως για λόγους ασφαλείας [...] συνήθως όταν έλειπαν οι βασιλείς». Μερικές φορές μάλιστα υπήρχαν και κυρώσεις για τους επισκέπτες, όπως για τον Σωτήρη Μιχαήλ που κατέληξε στο δικαστήριο με την κατηγορία ότι αφαιρέσε 4 φτερά από τη Σφρουθοκάμηλο του Κήπου.

ΠΡΑΠΙΟ

Αποσπάσματα από το βιβλίο

«Με εντολή της Αμαλίας, το αναγκαίο εργατοτεχνικό προσωπικό που προσλαμβάνονταν στον Κήπο έπρεπε να προέρχεται, κατά προτίμηση, από τα υπόδουλα μέρη της Ελλάδας (Ηπειρος, Μακεδονία, Θεσσαλία και τα προς τα παράλια της Μικράς Ασίας νησιά). Θα λέγαμε σήμερα ότι η βασίλισσα είχε την ανώτατη διεύθυνση των κηποτεχνικών, φυτευτικών και λοιπών έργων, της εξεύρεσης και προμήθειας φυτών, έχοντας γνώμη για όλα, "επιδεικνύοντας λεπτό γούστο και ιδιαίτερη χάρη", όπως αναφέρει ο Σμιτ στο οδοιπορικό του. "Αποτελεί [ο Κήπος] την ιδιοφυή επινόηση", συμπληρώνει ο Α. Παπαγεωργίου-Βενετάς, "μιας δυναμικής γυναίκας, ερασιτέχνης στην τέχνη των φυτεύσεων και της κηποτεχνίας, η οποία επί του πεδίου και στο διάβα των δεκαετιών, κέρδισε στην πράξη εμπειρία και γνώση. Θεληματικότητα και φιλοκαλία οδήγησαν την Αμαλία στο έργο της αυτό, που έγινε έργο ζωής". («Ο Κήπος της Αμαλίας» του Α. Παπαγεωργίου-Βενετά)

«Οι παρατηρήσεις που είχε κάνει για το πράσινο της Αθήνας ο Λουδοβίκος Α΄ και οι οδηγίες που είχε δώσει στην Αμαλία, διατήρησαν στο χρόνο την αξία τους: "Σκιά, πολλή σκιά χρειάζεται η Αθήνα, σε αντίθεση με την Αγγλία, όπου το φως του ήλιου είναι εξαίρεση, γι' αυτό και τα πάρκα της πρέπει να είναι διαφορετικά. Εγώ συνηθίζω να φυτεύω, πριν ακόμα κτίσω". Ο Α. Παπαγεωργίου-Βενετάς περιγράφει στη συνέχεια το χαρακτήρα του κήπου και την αποστολή του: "Ο Κήπος έλαβε, εν τέλει, τη μορφή ενός πυκνοφυτευμένου, περικλειστού και ελεύθερα διαμορφωμένου μεσογειακού κήπου, ενός πάρκου ιδιόμορφου, κατ' απομίμηση ιδεατών φυσικών τοπίων. Ο κήπος είχε συλλληφθεί εξ αρχής ως χώρος αναψυχής με τριπλή λειτουργία: ως κήπος των ανακτόρων, ως δημόσιον πάρκον και ως βοτανικός Κήπος. Και από την άποψη αυτή είναι μοναδικός στη Νότια Ευρώπη".

"Πριν ακόμη από τις πρώτες φυτεύσεις (αρχές 1840) άρχισε να γίνεται ορατή η ανάγκη περιφράξης του νέου Κήπου. Μάλιστα, ο στρατιωτικός μηχανικός Γεράσιμος Μεταξάς υπέβαλε στις αρχές Νοεμβρίου σχετικό προϋπολογισμό [...]. Ωστόσο, η περιφράξη (μαντρότοιχος και ξύλινο κιγκλιδώμα) κατασκευάστηκε λίγο αργότερα και άρχισε από τη λεωφόρο Αμαλίας, και την προστασία των φυτών κυρίως από τους διερχομένους, στα ανθισμένα κλαδιά των οποίων είχαν αρχίσει να "απλώνουν χέρι", συμπαρασύροντας μερικές φορές και τα ίδια τα φυτά, που δεν είχαν ακόμη ριζώσει καλά στο έδαφος. Η Αμαλία, μάλιστα, που υποψιαζόταν ότι οι ανθοδέσμες που έφερναν οι επισκέπτες προέρχονταν (δεν υπήρχαν ανθοπωλεία στην Αθήνα εκείνη την εποχή) από τον Κήπο, "όχι χωρίς λόγο", λέει ο Ραγκαβής, δεν ήθελε άνηθ. Το ίδιο αναφέρει λίγο αργότερα και ο Αμπού: "Οι κυρίες που θέλουν να τα έχουν καλά με την Αυλή, φθάνουν στο χώρο χωρίς μπουκέτο. Η βασίλισσα αντιπαθεί τη μυρωδιά των λουλουδιών (φανερή η δικαιολογία, αφού συνεχώς μέσα στα φυτά και τα άνθη του Κήπου βρισκόταν) και φέρβεται κυρίως μήπως τα μπουκέτα, που φέρνουν στο σαλόνι της, έχουν κοπεί από τον κήπο της, κάτι που είναι αλήθεια τι πιο πολλές φορές".

(«Η Ελλάδα του Όθωνος» του Αμπού Εντμόντ)

«Η πιο μεγάλη γοητεία του Κήπου (κατά τα φεγγαρόλουστα βράδια) ήταν τα πλήθη των αποδονιών του. Εκείνα τα χρόνια, όλη η Αθήνα μαζευόταν στο Ζάππειο, κοντά στα κάγκελα του Κήπου, κι απολάμβανε το κελάηδημα των αποδονιών του και το λάλημα του γκιώνη». («Στην Αθήνα την Παλιά» του Κ. Δημητριάδη, εκδ. Μ.Ι. Σαλίβερος, Αθήνα, 1944)

«Οι βόλτες (το νυφοπάζαρο της εποχής) στην ονομαστή "δεντροστοιχία" είχαν κι ένα φαιδρό επακόλουθο που αναφέρει ο Δημήτριος Σκουζές: "Επειδή τα δένδρα της Λεωφόρου, από την εποχή της Β. Αμαλίας, που επιστάτησε προσωπικώς στο φύτεμά τους, υπήρχε η παράδοση να μην κλαδεύονται, μετά τον περίπατο, όλα σχεδόν τα καπέλα των περιπατητών, ιδίως τα μαύρα [...] έφεραν καταφανείς άσπρες γραμμές σκόνης, γι' αυτό και τους αποκαλούσαν περιπακτικά-πιπεράτους». («Η Αθήνα που έφυγε» του Δ. Σκουζέ, Αθήνα, 1965)

«Το 1926-27 κόπηκαν ριζιδόν οι ιστορικές Πιπεριές της Λεωφόρου Αμαλίας, καθώς η λεωφόρος διαπλατύνθηκε και γενικά ανακατασκευάστηκε εκ βάθρων». Α

book VOICE

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / ΕΚΔΟΣΕΙΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

30ή ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΟ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ

Βιβλία δίπλα στη θάλασσα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

10/6

19.00 Παρουσίαση βιβλίου: «ΓΚΑΖΟΖΑ Α.Α.Α» (εκδ. Ελληνοεκδοτική) από τη συγγραφέα Τζένη Κουτσοδημητροπούλου

20.00 Παρουσίαση βιβλίου: «Το ξωτικό και η χορεύτρια» (εκδ. Μεταίχιμο) από τη συγγραφέα Μαρία Νομικού.
• ΟΙ Σ. Κομπνέα και Α. Γιοβάνος υπογράφουν αντίτυπα του βιβλίου τους. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

11/6

20.00 Παρουσίαση βιβλίου: «Αύγουστος Οίνος» (εκδ. Ωκεανίδα) από τη συγγραφέα Ιωάννα Θεοδωράτου.

20.30 Παρουσίαση βιβλίου: «Γράμμα στον Κωστή» (εκδ. Πατάκη) από τη συγγραφέα Ξένια Καλογεροπούλου.
• Η Λένα Μαντά υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου της. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Μαρία Κωνσταντούρου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Η άγνωστη δίπλα μου». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

12/6

20.00 Παρουσίαση βιβλίου: «Άρωμα Λεμόνι» (εκδ. Ωκεανίδα) από τη συγγραφέα Αντιγόνη Πόμπερ.

21.00 Οι συγγραφείς Δημήτρης Κοριζής και η Μαρία Μηριλή διαβάζουν αποσπάσματα από ανέκδοτα έργα τους. (Από την Εταιρεία Γραμμάτων και Τεχνών Κερατσινίου)

• Η Ρένα Ρώσση Ζαΐρη και ο Χρήστος Δημόπουλος υπογράφουν αντίτυπα των βιβλίων τους. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Βασιλική Λεβεντάκη θα υπογράψει

Τέλειος συνδυασμός. Από τις 10/6 έως τις 26/6 έχετε έναν επιπλέον λόγο για να κανονίσετε μια βόλτα στο Πασαλιμάνι, καθώς θα σας περιμένουν βιβλία στην Έκθεση που διοργανώνει ο Σύλλογος Βιβλιοχαρτοπωλών και εκδοτών Πειραιά.

Συμμετέχουν εκδοτικοί οίκοι από όλη την Ελλάδα και λόγω της συμπλήρωσης 30 χρόνων της Έκθεσης τα εγκαίνια (Δευτέρα 13/6, 21.00) θα έχουν μεγαλύτερο χαρακτήρα. Στην Έκθεση θα είναι και η Α.Α.Λ. με περίπτερο και τα βιβλία των εκδόσεων ATHENS VOICE BOOKS – μια καλή ευκαιρία να μας γνωρίσετε και να σας γνωρίσουμε. Η έκθεση θα είναι ανοιχτή όλες τις ημέρες 19.00-23.00.

και... λίγες σκέψεις ακόμα» (Εκδόσεις Μακρή-Καπερνάρου) από το συγγραφέα Θεόδωρο Πολύζο.

16/6

20.00 Παρουσίαση βιβλίου: «Άγγελοι προστάτες οδηγού της ζωής μας» (εκδ. Μακρή-Καπερνάρου) από τη συγγραφέα Μάνια Μακρή.

20.30 Παρουσίαση βιβλίου: «Η Βίβλος των Προσευχών» (εκδ. Μακρή-Καπερνάρου) από τη συγγραφέα Μάνια Μακρή.

• Η Τέσυ Μπάιλα υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου της. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Σταυριανή Στεφάνου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Όταν ο Θεός έπλασε την Εύα». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

17/6

21.00 Ο Πάννης Καμπύλης παρουσιάζει την ποιητική συλλογή του «Πέντε νυχτερινοί επισκέπτες». (Από την Εταιρεία Γραμμάτων και Τεχνών Κερατσινίου)

• Ο Γιώργος Λεμπέσης υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου του. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Γιώτα Στεφάνου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Τι κρύβεις;». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

18/6

20.30 Παρουσίαση βιβλίου: «Νεοελληνική μυθολογία» (εκδ. Πατάκη) από τη συγγραφέα Αύγουστο Κορτώ.

21.30 Ο Σάββας Τσαλίκης διαβάζει από τις ποιητικές συλλογές του «ενός λεπτού οργή», «Μήνες», «Μπλε θαλασσινό» και «Οίκος ενοχής». (Από την Εταιρεία Γραμμάτων και Τεχνών Κερατσινίου)

• Η Δήμητρα Ιωάννου υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου της. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Ευαγγελία Ευσταθίου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Πριν χαθεί η νύχτα». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

19/6

21.00. Ο Βασίλης Τσακίρογλου παρουσιάζει την ποιητική συλλογή του «Χειμωνιάτικα φεγγάρια». (Από την Εταιρεία Γραμμάτων και Τεχνών Κερατσινίου)

• Η Δήμητρα Μανθεάκη υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου της. Περίπτερο Εκδόσεων Ψυχογιός.

• Η Σίσσυ Θεοφανοπούλου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Γυναίκες θάλασσες». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

23/6

Η Μαρίνα Αλεξάνδρου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Δύο άλλοι κόσμοι». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη. ●

αντίτυπα του βιβλίου της «Τρέξε στον επόμενο σταθμό». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

13/6

Η Ιουλία Ιωάννου θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου της «Απώλειες». Περίπτερο Εκδόσεων Α. Α. Λιβάνη.

14/6

20.00. Παρουσίαση βιβλίου: «Μικρό πρελούδιο στο παιχνίδι του χρόνου

www.athensvoice.gr

Διαβάστε αναλυτικά το πρόγραμμα στο site της Α.Α.Λ.

Igor Moiseyev State Academic Ensemble of Popular Dance

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 29 & 30 Ιουνίου

IGOR Moiseyev Ballet

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ

Ticket Services, Πανεπιστημίου 39 (πρόσθ. Περατζογιώλου)
www.ticketservices.gr | 210 7 2 3 4 5 6 7

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΣΚΑΪ τηλεόραση

FOX

FOX life

People

InStyle

ATHENS!

EN LEEKO 877

culture now.gr

Το καλοκαίρι ξεκινά με τον καλύτερο τρόπο. Στο «Perfidia» (εκδ. Κλειδάριθμος, μτφ. Ανδρέας Αποστολίδης), ο συγγραφέας που δηλώνει με την αμετροέπεια που μόνο ο αναντίρρητα καλύτερος μπορεί να επιδείξει ότι «ήθελα να γίνω Μπαλζάκ. Ήθελα να γίνω Τολστόι. Ήθελα να δώσω στον κόσμο αστυνομική λογοτεχνία σε επική, υπερφυσική κλίμακα», επιστρέφει με χλαπαταγή.

Μια ένοπλη ληστεία σε ντράγκτορ, μια πολλαπλή υπόθεση ανθρωποκτονίας σκηνοθετημένη με τρόπο που κάνει τη σφαγή να μοιάζει με τελετουργική αυτοκτονία, και το παραληρηματικό ελρικό σύμπαν εισάγεται με κωδωνοκρουσίες. Μαζί του, η πανστρατιά των αμοραλιστών: Ημίτρελοι αγκιτάτορες με παράνομους αναμεταδότες που εκπέμπουν κηρύγματα μίσους κατά του «εβραϊκού μηχανισμού ελέγχου» και του Φραγκλίνου «Ρόζενφελντ» από την Τιχουάνα. Πρεζάκηδες φαρμακοποιοί, κάθιδροι από τη στέρηση, που λαχταρούν αμπούλες μορφίνης. Άρπαγες αστυνομικοί, έκλυτοι αριστεροί του Μπέμπερλι Χιλς, αργόσχολοι ζιγκολό, μαχαιροβγάλτες, μποξέρ, μαστροποί, ιερωμένοι με πονοκέφαλο από το ποτό, τυφλωμένοι από το μίσος πεμψοφαλαγγίτες, κασάπηδες χειρουργοί πειραματιζόμενοι με πλαστική ευγονική, ρατσιστές και τραμπούκοι κάθε βαθμού έντασης και κοινωνικής διαβάθμισης, ένα έκνομο στερέωμα όπου πίσω από το προκάλυμμα κοινής απατεωνιάς η ωμή βαναυσότητα αναμετράται με τη ραδιουργία.

Το «Perfidia» εκτυλίσσεται σε διάστημα 23 ημερών τον Δεκέμβριο του 1941. Η Γαπωνία έχει μόλις βομβαρδίσει το Περγλ Χάρμπορ, η Αμερική περνάει σε επιχειρησιακή ετοιμότητα και στο Λος Άντζελες ερπυσιοφόρα του στρατού διασχίζουν τους δρόμους. Υπό αυτό το κλίμα, δύο φαινομενικά ασύνδετα εγκλήματα διαπράττονται την ίδια ημέρα με κοινές λεπτομέρειες που πληθαίνουν, αφήνοντας πίσω τους χνάρια σιγαστήρων σε Λούγκερ με λαβές διακοσμημένες με σβάστικες από όνυχα, τα οποία οδηγούν στο φιλοφασιστικό στέκι Ντόπιους Χάους. Τέσσερις γαπωνέζοι νεκροί τη μέρα που η Αμερική μπήκε σε πόλεμο – ποιος δίνει δεκάρα; Όπως προκύπτει, όλος ο λάκκος με τα φίδια της Αστυνομίας του Λος Άντζελες, με τον ακαλίνωτο φατριαρχισμό της και τους μπάτσους που θυμίζουν φύλαρχους - πολέμαρχους, οι οποίοι την απαρτίζουν. Άνδρες που πιστεύουν ότι μπορούν να κερδίσουν τον πόλεμο μόνοι τους, άνδρες που διεξάγουν τις δικές τους εχθροπραξίες στο παρασκήνιο του παροξυσμού.

Γουίλιαμ «Ουίσκι Μπιλ» Χ. Πάρκερ, αλκοολικός τρίτης γενιάς ακλόνητος στην πεποίθησή του να ανέλθει στην κορυ-

© JENNIFER CARROLL / JAMES ELLROY.NET

ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΝΟΙΓΕΙ Ο «ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ» ΤΟΥ JAMES ELLROY

Ο «δαιμονισμένος σκύλος» της νουάρ μυθιστοριογραφίας σε νέο έπος με το ογκώδες «Perfidia»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

φή της υπηρεσιακής ιεραρχίας, ενόσω ενορχηστρώνει αντικομμουνιστικά πογκρόμ και μετακινεί πινέζες στο χάρτη των ενδεχομένων, με το βλέμμα στη μοιρασιά της ανατολικής Ευρώπης και τη μελλοντική πιθανότητα πολέμου ΗΠΑ - Ρωσίας. Ντάντλεϊ Σμιθ, ο ιρλανδικής καταγωγής αρχιφύλακας που διέπεται από εθνικιστικές εμμονές έχοντας χάσει πατέρα και αδελφό στη Βρετανία, είναι το πρότυπο του κακοποιού μπάτσου και ένας χαρακτήρας «μόνο σκέψη και δράση». Εκεί που ο Πάρκερ προσβλέπει στην προπαγανδιστική εργαλειοποίηση της σύρραξης, ο Ντάντλεϊ ψυχανεμίζεται ότι οι αντίπαλοι «πολεμούν για να πεθάνουν και να αναληφθούν στη Βαλχάλα των σχιστομάτηδων» και διακρίνει άλλες προοπτικές. Φαντασιώνεται χέρι στις ιδιοκτησίες, κατάσχεση των ιαπωνικών θυλάκων του Μικρού Τόκιο, ζώνες χαλαρών νθών με παράλληλα έσοδα παραμονής πλούσιων σε στοές.

Ο Χιντέο Ασίντα είναι ο καλύτερος τεχνικός εγκληματολογικού γραφείου στη Δύση, αλλά και ο μοναδικός Ιάπωνας σε ολόκληρο το Σώμα. Έχει απομνημονεύσει τα βιβλία βαλλιστικής του κολλεγίου, διαθέτει διδακτορικά διπλώματα χημικού και μικροβιολόγου, υποκινείται από την ανάγκη του να παραμείνει απαραίτητος, παρά τις συνθήκες μένους κατά των Ιαπώνων που τον τοποθετούν στο επίπεδο του «καριόλη

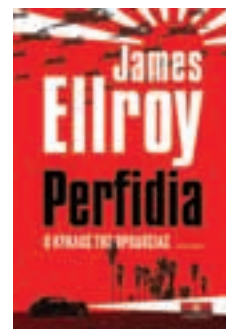
παγανιστή». Ενώ η Κέι Λέικ, με το άρωμά της από σανταλόξυλο, την κάμαρα με την κλειδαριά και τις ημερολογιακές καταγραφές σε αποφατικό τόνο («το σεξ είναι μια γλυκόπικρη αποκάλυψη γεμάτη από διαψευσμένες προσδοκίες»), είναι μια γυναίκα που στην απόπειρά της να δελεάσει τη μοίρα δέχεται να γίνει προβοκατόρισα της αστυνομίας.

Βιώνοντας τη δράση μέσα από εναλλάξ κινήσεις σε τρίτο και πρώτο πρόσωπο στο κουαρτέτο των αντιπρώων, παρακολουθούμε ξέπνοα ίντριγκες της υπηρεσίας, ίντριγκες του πολέμου, μπάτσους που υποσκάπτουν μπάτσους σε ένα σύστημα γενικευμένης διαφθοράς όπου η εκπλήρωση των φιλοδοξιών εναρμονίζεται με την ηθική κατρακύλα. Ενώ όταν οι κάννες κατασιγάζουν, αναλαμβάνουν οι έξεις: οποιοτεία, σεξ, ηθοβολεψία, μπενζενδρίνες, γαλόνια αλκοόλ. Όλα αυτά δίχως να λείπουν οι σπαρταριστές σκηνές που θα δώσουν τροφή στο μελλοντικό σκηνοθέτη: «Αρκετά. Ο κύριος Ναμούρα είναι Αμερικανός πολίτης». «Μαλακίες. Εδώ έχουμε δικαστήριο μαϊμού και ο κύριος είναι η μαϊμού». Ακολουθεί άγριος ξυλοδαρμός.

Η πολυπρισματική αφήγηση εμπλουτίζει τη μυθοπλασία του James Ellroy, ο οποίος επιμένει να συνθέτει τη δική του ανεπίσημη μυστική ιστορία της Αμερικής. Αυτός είναι ο πρώτος τόμος του Δεύτερου Κουαρτέτου του Λος Άντζελες, ενώ γνωστοί χαρακτήρες επανεμφανίζονται, προεκτείνοντας το ελρικό παλμαρέ προς τα πίσω: Λι Μπλάνσορντ, Μπαζ Μικς, Μπάκι Μπλάιχερτ, Κλερ Ντε Χέιβεν, Γουόρντ Τζ. Λίτελ.

Το «Perfidia» εκτείνεται σε περισσότερες από 1.000 χορταστικές σελίδες, διαθέτει εξασέλιδο παράρτημα χαρακτήρων και κανείς δεν θα μπορούσε να το μεταφράσει ιδεωδέστερα από τον διαχρονικά άρτιο **Ανδρέα Αποστολίδη**, ο οποίος μεταχειρίζεται την πρόζα του Ellroy (γεμάτη από αρχειακό υλικό, απόρρητα ντοκουμέντα, απομαγνητοφωνήσεις υποκλοπών, ιατροδικαστικές αναφορές, σκανδαλοθηρική ειδησιογραφία, υπηρεσιακή φρασεολογία, εσωτερικούς μονολόγους, αργκό του τεκέ, ακραία τηλεγραφικό στιλ), σαν να τη μεταφέρει σταθερά στις αποσκευές του. Σημειώστε πως ο Κλει-

δάριθμος επανακυκλοφορεί σε ανανεωμένες εκδόσεις το σύνολο του Πρώτου Κουαρτέτου του Λος Άντζελες, επομένως οι δυσεύρετοι τίτλοι θα βρουν το δρόμο τους προς νέο κοινό. «Perfidia» σημαίνει James Ellroy σε νέες αφηγηματικές κορυφές. Αυτό το βιβλίο δεν θα γίνει εύκολο θήραμα της σκόνης. **A**

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Cine Voice, σελ. 34

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΙΝΕΙ ΡΥΘΜΟ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

Το καθιερωμένο μουσικό ραντεβού σε πεζοδρόμους, πλατείες, πάρκα και σημεία δεκάδων πόλεων με αφορμή την Ευρωπαϊκή Γιορτή της Μουσικής στις 21 Ιουνίου, ημέρα του θερινού ηλιοστασίου, πλησιάζει. Η γιορτή επιστρέφει και φέτος από τις 18 έως και τις 23 Ιουνίου σε 30 πόλεις. Με μελωδίες και ρυθμό από ένα διευρυμένο ρεπερτόριο από κάθε μουσικό είδος, σε σκηνές που θα στηθούν πέρα από Αθήνα και Θεσσαλονίκη σε όλη τη χώρα, από τα Χανιά μέχρι το Σουφλί και από τη Λέσβο μέχρι τη Κεφαλονιά και τα Κύθηρα. Ανάμεσα σε αυτές αναμένονται οι πολυάριθμες εκδηλώσεις της Λάρισας, που σε ένα τετράημερο θα φιλοξενήσει μεταξύ άλλων τους **Koza Mostra** και **Sleeping Pillow**, το τριήμερο με

15 music acts από τη Βόρεια Ελλάδα στην Ξάνθη, οι εμφανίσεις της **Nalyssa Green** με τη **Δεσποινίς Τρίχρωμη** στη Δονούσα, μια ενδιαφέρουσα συναυλία στο Ρωμαϊκό Ωδείο Νικόπολης στην Πρέβεζα και οι εκδηλώσεις στα Χανιά, που και φέτος θα αξιοποιήσουν ενδιάφέροντα σημεία της πόλης όπως το Γυαλί Τζαμί, την Εβραϊκή Συναγωγή και την Υπόγεια Κρήνη με παραδοσιακούς, ακουστικούς και πειραματικούς ήχους. Πάντα με ελεύθερη είσοδο. Και φυσικά, όπως κάθε χρόνο, θα συναντηθούμε στην Αθήνα, στη σκηνή της ATHENS VOICE... Stay tuned στο site μας για το πλήρες πρόγραμμα και όλες τις λεπτομέρειες. #europeanmusicday

#emd2016 - Γ. Δημητρακόπουλος

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ Π...

ΠΑΓΩΤΑΑΑΑ Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Ορίστε, τι αγχώθηκαν; Ήρθε το καλοκαίρι. Είναι εδώ για τα καλά κι εσύ ανυπομονείς για όλα αυτά που φέρνει μαζί του. Κάποιο καλοκαιρινό βράδυ σε νησί ή στριμωγμένος σ' ένα μπαλκόνι της πόλης θα λαχταρήσεις σίγουρα ένα παγωτάκι. Γιατί γι' άλλους το καλοκαίρι αρχίζει με το πρώτο μπάνιο ή με τον πρώτο φραπέ, αλλά για σένα αρχίζει μόνο με το πρώτο παγωτό. Είναι η εποχή που στις οπτικές μαζώξεις θα φέρεις παγωτίνια. Θα το ζητήσεις κάτω από το ζεστό ήλιο της πόλης και θα το πάρεις από το περίπτερο. Θα το λιγουρευτείς σε μία βόλτα στην Πλάκα ή το Θησείο, θα βασανιστείς πόσες μπάλες να πάρεις κι ενώ θέλεις τουλάχιστον πέντε ίσως συμβιβαστείς με δύο. Και μετά έρχεται το άλλο μεγάλο δίλημμα. Τι γεύση να διαλέξεις. Εδώ σε θέλω. Η επιλογή σηκώνει ψυχανάλυση.

Το έχω παρατηρήσει. Υπάρχουν τύποι και τύποι παγωτού. Ας πούμε, η περίπτωση «μπισκότο». Μην δεις cookies, ferrero, κομματάκια σοκολάτας και ξηροκάρι, δεν μπορεί να κρατηθεί. Γενικά θέλει τα πάντα κρατσανιστά. Μετά, είναι ο τύπος «σοκολάτα». Απλά, κλασικά κι αγαπημένα, μία μπάλα σοκολάτα θα είναι πάντοτε παρούσα μόνη ή με παρέα. Ο τύπος αυτός έχει κι άλλα προβλήματα να λύσει. Πραλίνα, bitter, 70% κακάο, γάλακτος, λευκή, με άρωμα, με φρούτα... Τι κάνουμε τώρα, μου λες; Μετά είναι ο τύπος «είμαι των λεπτών γεύσεων». Θα πάρει το σορμπέ του, συνήθως λεμόνι, και στα μεγάλα κέφια θα βάλει και μια βανίλια. Παρατηρώ όμως τελευταία, που αυξάνονται οι γεύσεις και οι συνδυασμοί, ότι αναδύεται μία νέα κατηγορία. Είναι ο τύπος «θέλω να δοκιμάζω και τολμώ να πειραματιστώ». Θα δοκιμάσει όλα τα περιέργα. Δώσ' του γεύση πάβλοβα, τσουρέκι,

cheesecake, μιλφειγ, μέντες και άλλα πρωτότυπα και πάρ' του την ψυχή.

Γι' αυτό δεν θα πάψεις ποτέ να ακούς την ερώτηση «τι γεύσεις έχετε;», όπως κι εσύ ποτέ δεν θα πεις όχι στο συνθηματικό «είσαι για ένα παγωτάκι;». Αφού αγαπάς αυτό το γλυκό βάσανο της επιλογής. Ακόμα κι αν σε ξεγέλασε για λίγο το frozen yogurt και παρασύρθηκες από τη φρενιτιδα της εποχής, ξέρεις ότι πάντα θα γυρνάς στις παλιές αγάπες. Πού θα βρεις άλλωστε παγωμένο γιαούρτι στην ξαπλώστρα και στο τελευταίο νησί του Αιγαίου; Τότε, όταν θα το έχεις ανάγκη περισσότερο από ποτέ, τότε που θα θέλεις να ζήσεις την πιο κλεισέ καλοκαιρινή στιγμή, το παγωτάκι θα είναι πάντα εκεί πιστό και διαθέσιμο να σε περιμένει. Τώρα που έρχονται και τα πρώτα ΑΤΜ παγωτού, ποιος μας πιάνει!

ΟΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙ Ο ΣΩΣΤΟΣ ICE CREAM LOVER

- Η Ιταλική σχολή βάζει γάλα, η αμερικάνικη κρέμα γάλακτος και τα λιπαρά διπλασιάζονται.
- Οι Ιταλοί έχουν φτιάξει γεύση μίρα και παρμεζάνα!
- Ο Ιούνιος είναι ο μήνας με τη μεγαλύτερη παραγωγή παγωτού παγκοσμίως.
- Σύμφωνα με τη NASA, το παγωτό είναι ένα από τα τρία πράγματα που λείπουν περισσότερο στους αστροναύτες. Τα άλλα δύο είναι η πίτσα και τα ανθρακούχα ποτά.
- Κάθε χρόνο καταναλώνονται περίπου 15 εκατομμύρια λίτρα παγωτού. Ποσότητα που φτάνει για να γεμίσει 5.000 πισίνες ολυμπιακών διαστάσεων.
- Λέγεται ότι το τελευταίο πράγμα που έφαγε ο Elvis Presley ήταν τέσσερις μπάλες παγωτού και έξι cookies σοκολάτας.
- Το σορμπέ έχει τις λιγότερες θερμίδες.
- Το κωνάκι εφευρέθηκε το 1904 στο St. Louis από έναν Σύρο. Πουλούσε βάφλες και είχε την ιδέα να τις κάνει κωνικές, όταν ο διπλανός παγωτατζής ξέμεινε από μπολάκια.
- Πενήντα «γλειψιές» είναι αρκετές για να τελειώσεις ένα κωνάκι με μία μπάλα παγωτό.

Χειροποίητες γεύσεις που έχουν γράψει ιστορία.

Επτά ολόκληρες δεκαετίες παράγουν δροσιστικά, πεντανόστιμα παγωτά με φρέσκο γάλα και αβγά, ακολουθώντας παραδοσιακές, δοκιμασμένες συνταγές. Θα βρείτε περισσότερες από 14 απολαυστικές γεύσεις επιλέγοντας τα πιο αγνά υλικά. Δοκιμάστε, μεταξύ άλλων, δροσερό σορμπέ mango και σορμπέ φράουλα, καϊμάκι ή παγωτό φιστίκι με φρέσκο φιστίκι Αιγίνης και βέβαια το διάσημο παγωτό κασάτο. Πρόκειται για την κλασική συνταγή του 1940, παρφέ κρέμας και παρφέ σοκολάτας, με κεράσι και κροκάν αμυγδάλου. Το χειροποίητο παγωτό Papaspirou

αποτελεί μέρος ενός υπέροχου κόσμου γεύσεων που περιλαμβάνει μοναδικές δημιουργίες ζαχαροπλαστικής, αρτοποιίας και σφολιατοποιίας αλλά και κορυφαίες προτάσεις σε φαγητό και catering. Ανακαλύψτε τον!

Αγ. Τριάδος & Ν. Ζίχνης 15, 210 2409235, Αχαρνάι / Πανόρμου 19, 210 6424528, Αμπελόκηποι / Αγίας Παρασκευής 115, 210 6842278, Χαλάνδρι / Τατοΐου 100 & Κολοκοτρώνη 29, 210 6204836, Κηφισιά
www.papaspirou.gr
fb: papaspirou.gr / Instagram: papaspirou

TOP 10
Βρήκαμε τα καλύτερα

MARCO MURE - DOLCI E GELATI

Το πιο ιταλικό παγωτό της πόλης. 100% ιταλική συνταγή από τον βέρο Σισιλιάνο Marco. (Λ. Κηφισίας 252)

ΧΑΡΑ

Κλασικές γεύσεις που δεν θέλουν συστάσεις. Τόσο vintage, σαν να σε κέρναγε η γιαγιά σου. (Πατησίων 339)

LE GRECHE

Χειροποίητο ελληνικό παγωτό α λα ιταλικά. Σύκο Καλαμάτας, περγαμόντο Κρήτης κι άλλα τόσα, σε ιταλική συνταγή. (Μητροπόλεως 16Α)

SOLO GELATO

Με τη συνταγή του παππού από το 1951, το σορμπέ μάνγκο είναι πιστοποιημένα το καλύτερο της Ευρώπης. (Α. Παπανδρέου 44, Χαλάνδρι)

ΚΥΒΕΛΗ

Το καλύτερο παγωτό cheesecake. Διάλεξε oreo, λεμόνι, πραλίνα, καραμέλα, φράουλα σε Βριλήσσια και Κολωνάκι. (Λ. Πεντέλης 28 & Καμάλη 3)

ZONARS

Επιβάλλεται να έχεις δοκιμάσει το 1ο αυθεντικό Σικάγο της πόλης. Γεύση του '40 εξ Αμερικής. (Παν/μίου & Βουκουρεστίου γωνία)

ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Γαλακτοπωλείο στην Ηλιούπολη, σκέτη παράδοση. Μόνο καϊμάκι, βανίλια και κακάο, όταν υπάρχει φρέσκο πρόβειο γάλα. (Χρυσοστόμου Σμύρνης 15)

ΑΔΩΔΩΝΗ

Το παγωτό της καρδιάς μας. Η πρώτη αγάπη που έβαλε τον πήχη ψηλά και η ατάκα «θεϊκό παγωτό» που έχει μείνει για πάντα στο μυαλό σου. Απίστευτη ποικιλία σε γεύσεις - υπάρχει μέχρι και ανθότυρο με μέλι - κι ας επιμένουν κάποιοι πιστοί στο παρφέ της. Με 71 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα, σίγουρα κάποιο θα είναι δίπλα σου.

ΠΑΠΑΣΠΙΡΟΥ

Ζαχαροπλάστες τρεις γενιές με χειροποίητο παγωτό που θυμίζει παλιά Αθήνα. Καϊμάκι, κρέμα, σοκολάτα και παρφέ είναι ίδια από το 1940, ενώ το νέο αίμα βάζει στα ψυγεία τις γεύσεις της εποχής: τιραμισού, γκοφρέτα, μπισκότο και σορμπέ μάνγκο είναι στα must. (Τατοΐου 100 & Κολοκοτρώνη 29, Κηφισιά - Αγίας Παρασκευής 115, Χαλάνδρι - Αγ. Τριάδος & Ν. Ζίχνης 15, Αχαρνάι)

SOROLOP

Έκανε και τους Εξαρχειώτες να φάνε καλό παγωτό. Σπιτικές γεύσεις με φρέσκο γάλα, κομψό μαγαζί και νέα παιδιά. (Α. Μεταξά 17 & Εμμ. Μπενάκη)

δωδώνη

Γλυκό deal από τη δωδώνη
Απολαμβάνεις παγωτό - κερδίζεις αυτοκίνητα!

Το φετινό καλοκαίρι για τα παγωτά δωδώνη, είναι ακόμα πιο γλυκό. Κάθε* αγορά σου από κατάστημα δωδώνη (παγωτά, τούρτες, γλυκά κ.ά.) αλλά και συσκευασμένο από super market, σε βάζει με ένα SMS* σε κλήρωση για ένα Tivoli, το πιο δημοφιλές κόμπακ SUV της premium κορεάτικης αυτοκινητοβιομηχανίας SsangYong. Και τα καλύτερα έπονται: Συνολικά κληρώνονται 5 αυτοκίνητα, ένα για κάθε μήνα έως και τον Σεπτέμβριο, με τον νικητή του Μαΐου ήδη να απολαμβάνει τις βόλτες του με το SsangYong Tivoli του. Εσύ, ακόμα το σκέφτεσαι; (*Αναλυτικά οι όροι συμμετοχής στο www.dodoni.com.gr)

9 ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΕΣΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Αυλές και πάλι αυλές!

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ - Φωτό: ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ

Το πώς θα ζήσεις το καλοκαίρι στην πόλη είναι ζήτημα οπτικής. Ή βλέπεις παντού καύσωνα, άσφαλο που λιώνει από τη ζέση και μια τοιμεντούπολη που βράζει στο κακό της, ή βλέπεις cocktails σε ταρατσες με πανσέλινο, δροσερά παγωτά, βόλτες στη σκιά της Ακρόπολης και φουντωτές, σκιερές αυλές. Ένας από τους λόγους για να ερωτευτείς την Αθήνα είναι ότι σε κάθε γωνία σου επιφυλάσσει και μια έκπληξη, διατηρώντας ζωντανό το πάθος της σχέσης σας. Ναι, είναι άναρχα δομημένη, με πολυκατοικίες που δεν σε αφήνουν να βλέπεις ουρανό. Ωπ, για στάσου, μονοκατοικία είναι αυτό; Έχει και αυλή να βλέπω τα αστέρια; Ναι, η Αθήνα είναι μια πόλη γκρι, νοτιομένη από το τοιμέντο. Ωπ! Τι καταπράσινο άλσος είναι αυτό;

Πώς; Μπορώ να κάτσω και για καφέ; Τι μου λες;

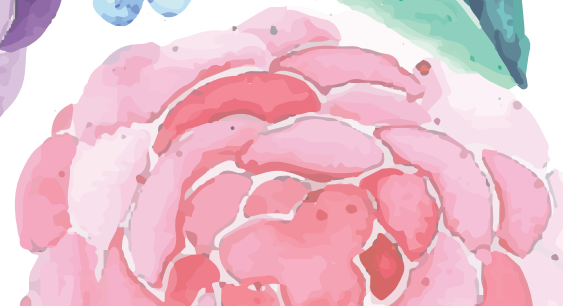
Νομίζω πως έπασες το νόημα. Η Αθήνα είναι η πόλη των μικρών, αναπάντεχων μυστικών. Ένα από αυτά είναι οι αυλές της. Άλλες υπάρχουν εδώ και χρόνια, άλλες δημιουργήθηκαν όταν κάποιος σκέφτηκε να αξιοποιήσει έναν ξεχασμένο ακάλυπτο ανάμεσα σε δύο πολυκατοικίες, να φυτέψει λουλούδια και με μερικά τραπέζια να το κάνει καλοκαιρινό καφενέ. Στη μία πας για ρομαντικό δείπνο, στην άλλη για τσίπουρα μέχρι το πρωί. Εδώ πίνεις τον καφέ σου ανάμεσα σε γιοσεμιά, εκεί χορεύεις μέχρι το πρωί αγκαλιά με ένα τζιν τόνικ.

Έχει η Αθήνα αυλές για όλα τα γούστα και τις τσέπες. Εμείς θα σου πούμε μόνο μερικές, γιατί η μεγαλύτερη γοητεία είναι να τις ανακαλύψεις μόνος σου. Τι νόημα θα είχε αλλιώς;

ΤΑΣΑΚΙ

Το Τασάκι είναι ένα φιλόξενο, underground μπαράκι στο κέντρο της Αθήνας. Γκροτέσκο, γεμάτο κόκκινες πιναλίδες, καθρέφτες, μεγάλη μπάρα, καλή μουσική και 130 διαφορετικές ετικέτες ποτών. Στα αριστερά δεσπόζει μία μεγάλη αφίσα του Nick Cave και αρκετά αποκόμματα από ταινίες. Old School μπαράκι με μοναστηριακές μπύρες, λίγα κοκτέιλ και ένα signature, το λεγόμενο «Θαύμα», με passion fruit, τσιγαρισμένη κανέλα & ursus βότκα. Η αυλή του είναι δροσερή και ιδανική για αραλίκι κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών.

Μιλτιάδου 19, 21 0331 0666

PIU VERDE

Ένας all day παράδεισος, κρυμμένος καλά μέσα σε πεύκα, λίμνες και τιτιβίσματα πουλιών στην καρδιά του Άλσους Παπάγου. Το Piu Verde είναι το πιο πράσινο καταφύγιο της πόλης. Εδώ μπορείς να χαλαρώσεις και να απολαύσεις από το πρωί ως αργά το βράδυ breakfast, brunch, καφέ και finger food, αλλά και υψηλής ποιότητας γαστρονομικές προτάσεις μιας μεσογειακή κουζίνας με έθνικ επιρροές, που επιμελείται ο γνωστός chef Χρήστος Τζιέρας. Από τη σκοπελίτικη τυρόπιτα με σιρόπι φράουλας και τη λαδένια Κιμώλου με πικάντικα κεφτεδάκια, μέχρι το Black Angus σε βραζιλιάνικη μαρινάδα και τη σαλάτα με σολομό σε ρούμι, μάνγκο, γαρίδες και αβγοτάραχο, όλα τα πιάτα συνδυάζονται με μια εκτενή και πλήρως ενημερωμένη λίστα κρασιών. Προσθέτοντας

και τα ακαταμάχητα γλυκά, όπως την Crème brûlée με αχλάδια και το Paris-Brest σοκολάτας, οι γευστικές προτάσεις του Piu Verde συνωμοτούν για να δημιουργήσουν αξέχαστες γευστικές αναμνήσεις. Όταν η νύχτα πέφτει σε υποδέχεται το πιο όμορφο open green bar της πόλης με συναρπαστικά cocktails και ανεβαστικές μουσικές από τους resident djs! Τότε, η ατμόσφαιρα παίρνει μυθική διάσταση και νιώθεις σαν επιτέλους να ανακάλυψες τον επίγειο Παράδεισο!

Στρ. Παπάγου & Πεντέλης - Άλσος Παπάγου, Μετρό Εθνική Άμυνα, 210 6546185, facebook.com/PiuVerdePapagou, instagram.com/PiuVerdePapagou, www.piu-verde.gr

BELLE AMIE

Στον πεζόδρομο της Αγγέλου Μεταξά στο Πασαλιμάνι κρύβεται η αυλή των αισθήσεων. Το Belle Amie, ένα foyer απόλαυσης με ιστορία 125 χρόνων, έχει την πιο καταπράσινη και ανθισμένη αυλή σε όλο τον Πειραιά. Ανοιχτή από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ σε περιμένει με γευστικές δημιουργικές προτάσεις από την παραδοσιακή ελληνική σπιτική κουζίνα, που επιμελείται ο chef Χρήστος Τζιέρας. Στο ανανεωμένο menu του Belle Amie βρίσκεις γεύσεις που ξυπνούν αναμνήσεις και συναισθήματα από το παρελθόν: χταπόδι σε πόρτο με μαύρη φάβα, κεφτεδες μπακαλιάρου με κόλιανδρο, μαύρο ριζότο με μελάνι σουπιάς και παλαιωμένη γραβιέρα κι άλλες τόσες γεύσεις που απογειώνουν την απόλαυση συνοδευόμενες με εκλεκτές ετικέτες ελληνικών κρασιών και παραδοσιακό αυθεντικό τσίπουρο. Οι γαστρονομικές εκπλήξεις ανανεώνονται καθημερινά με τις προτάσεις ημέρας και με μια μεγάλη γκάμα από μαμαδίστικους εκλε-

κτούς μεζέδες. Ρολάκια μελιτζάνας με φέτα και δυόσμο, ντολμαδάκια γιαλαντζί με ντιπ γιαουρτιού, κυκλαδίτικοι κολοκυθοκεφτέδες με μαρμελάδα περγαμόντου και πιάτα όλο θάλασσα, όπως χτένια με ούζο και μάραθο, σαρδέλα παντρεμένη με μυρωδικά, σαγανάκι με γαρίδες και ούζο. Τι σκυτάλη παίρνουν οι μονοβιβερίστικες νύχτες με άρωμα γιασεμιού και νυχτολούλουδου, με συναρπαστικά cocktails υπό τη συνοδεία ξεχωριστών μουσικών από τους resident djs και ατμοσφαιρικών live από επιλεγμένα μουσικά σχήματα. Η ωραία ζωή είναι στο Belle Amie. Και δημιουργεί τις πιο όμορφες αναμνήσεις. La vie est Belle Amie.

Αγγ. Μεταξά 11, Πασαλιμάνι - Πειραιάς, 210 4175740, www.belleamie.gr, www.facebook.com/belleamiegr, www.instagram.com/belleamiepiraeus

WHITE RABBIT

Πολύ ιδιαίτερο all day café bar, με μια οικεία αύρα, που θα σε κάνει να αισθανθείς ότι είσαι στο σπίτι κάποιου φίλου. Από την είσοδο της Στουρνάρη θα «πέσεις» κατευθείαν στο μικρό του μυστικό, τη δροσερή μικρή αυλή, η οποία σφύζει από ζωή το πρωί και χαλαρώνει το βράδυ, με κεράκια και ατμόσφαιρα σα σκηνή από γαλλική ερωτική ταινία. Το White Rabbit, το οποίο φιλοξενεί τη Βιβλιοθήκη Βολανάκη και μπορείτε να δανειστείτε βιβλία, θα σας σερβίρει ωραίους καφέδες, smoothies και φρέσκους χυμούς αλλά και καλά ποτά και signature cocktails το βράδυ, όταν μετατρέπεται σε κανονικό μπαράκι. Διάσημο για το παγωτό gelato που φτιάχνεται εδώ με παραδοσιακή ιταλική συνταγή και σας έρχεται και με delivery, αγαπάει τα live, το βιβλίο, το θέατρο, τις συζητήσεις και διοργανώνει πολύ συχνά events στο εξίσου ιδιαίτερο πατάρι του.

Σολωμού 12 & Στουρνάρη 11, Εξάρχεια, 210 3300423, fb: The White Rabbit

ΜΕΛΙΣΣΕΣ

Το αγαπημένο μεζεδοπωλείο της πόλης έχει έναν κήπο - όνειρο, ο οποίος περιτριγυρισμένος από φυτά και λουλουδία και με χαλίκι κάτω, θα σας δώσει την αίσθηση της τέλει εξοχής. Σε αυτό το πολύ όμορφο περιβάλλον θα απολαύσετε εξαιρετικούς μεζέδες που έρχονται από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Τα παιδιά εδώ επιμένουν στα ελληνικά παραδοσιακά προϊόντα από μικρούς παραγωγούς και οι γεύσεις πραγματικά θα σας ξετρελάνουν, ενώ οι τιμές είναι αληθινά value for money, το σέρβις ευγενέστατο, ο χώρος απόλυτα φιλικός, όπου μπορείτε να πραγματοποιήσετε και κάποιες από τις ιδιαίτερές σας στιγμές. **Ν. Τρυπιά 39-41, Νέα Φιλαδέλφεια, 210 2520566, fb: Μεζεδοπωλείο Μέλισσες**

ΣΟΥΜΑ ΚΟΛΟΚΥΘΙ

Αυτήν εδώ την αυλή θα τη λατρέψεις. Δροσερή, πλήρως ανακαινισμένη και φροντισμένη, με χτιστούς καναπέδες, χρωματιστά μαξιλάρια, ρετρό πινελιές και τη μυρωδιά από τα λουλουδία τριγύρω, θα πάρεις μια βαθιά ανάσα και θα αισθανθείς ότι βρίσκεσαι σε κάποια καλοκαιρινή εξοχή. Τα παιδιά εδώ αγαπάνε τη δουλειά τους και την κάνουν με μεράκι. Τον επαγγελματισμό να τον θεωρείς δεδομένο, όπως επίσης και το ζεστό καλωσόρισμα. Αλλά εδώ θα έρθεις για να φας. Πρέπει να ξέρεις ότι το φαγητό είναι προσεγμένο σε όλα του, από την επιλογή των πρώτων υλών μέχρι την εκτέλεση. Στο μενού έχουν προστε-

θεί και κάποια καινούργια και πολύ ενδιαφέροντα πιάτα, όπως το κριθαρότο καραβίδας με τοματίνι, καραβιδόψυχα και λάδι τρούφας και το μπιφτέκι γαλοπούλας με ψητά λαχανικά, πεντανόστιμα είναι η σπαλομπριζόλα και η φιλεταρισμένη τσιπούρα, ενώ από σαλάτες σου προτείνουμε τη σαλάτα-ποίημα με φράουλα, σιρόπι φράουλας, άγρια ρόκα, σπανάκι, λόλα, dressing από αποξηραμένα σύκα, πορτοκάλι και κατσικίσιο τυρί. Δευτέρα και Τρίτη κλειστά, Κυριακές ανοιχτά από το μεσημέρι.

Ομήρου 27 & Ιφιγένειας, Άγιος Δημήτριος, 210 9766565, fb: Σούμα Κολοκύθι

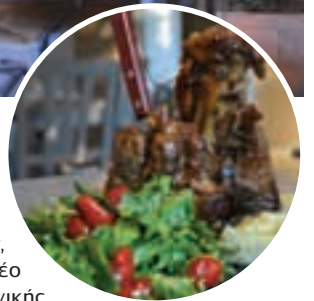
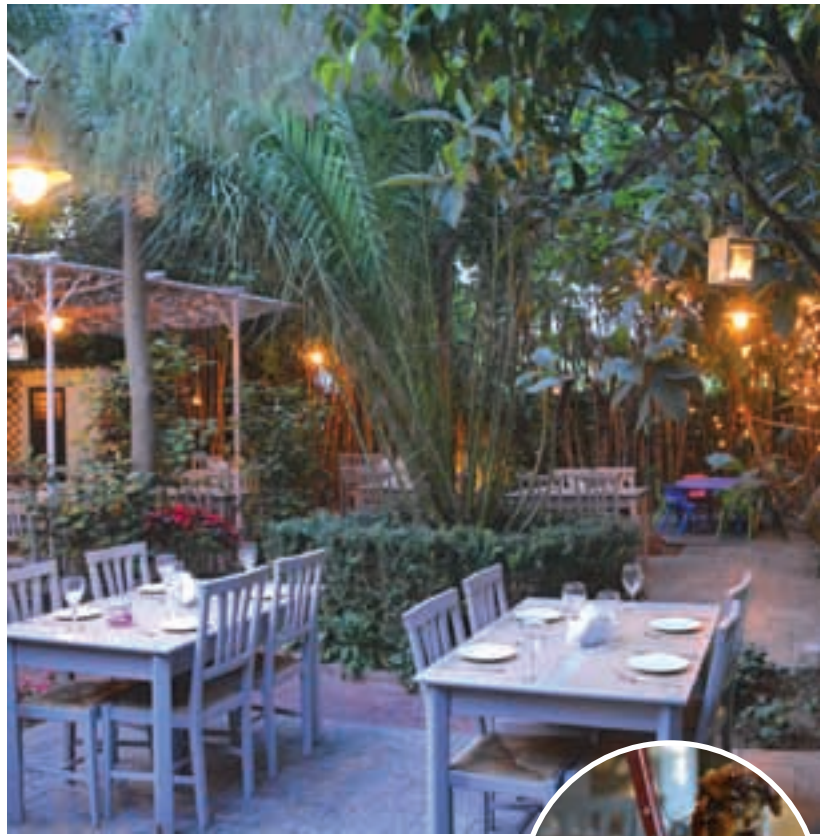

COOKOUCHI

Ο Κωνσταντίνος, με καταγωγή από τη Σίφνο, έχει τελειώσει τέσσερις σχολές μαγειρικής, αλλά λέει πως τα πραγματικά μυστικά τα έμαθε από τον παπού του. Λέει ακόμα πως το Cookouchi σημαίνει «μαγειρεύοντας με Νου». Όμως εκείνος μαγειρεύει με την καρδιά του. Σιφνέικη ρεβυθάδα που λιώνει στο στόμα, burger με πανέ μελιτζάνας αντί για ψωμάκια, καπνιστή και αυθεντικά παραδοσιακή μελιτζανοσαλάτα, φάβα με λουκάνικο θαλασσινών, ριζότο μανιταριών με ταρτούφο και γραβιέρα Κρήτης και άλλα τόσα νόστιμα και δημιουργικά θα ευχαριστηθείς. Κι όλα αυτά σε μια αυλή καταπράσινη, μεγάλη και μυρωδάτη, που φυλάει μια παιδική γωνιά για τους μικρότερους. Μάλιστα από αυτό το Σαββατοκύριακο, σε αυτή την αυλή μπορείς να απολαμβάνεις και τον καφέ σου, με ένα ανθισμένο γιασεμί να γέρνει από πάνω σου. **Αχαίων 24& Γοργοποτάμου 14, Π. Φάληρο, 210 9370238, Fb: Cookouchi Μαγειρεύοντας με Νου**

ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ

Ένας από τους ομορφότερους κήπους της πόλης, «κρυμμένος» σε μια παλιά αλλά πλήρως ανακαινισμένη μονοκατοικία, που στεγάζει το ομώνυμο και τόσο ιδιαίτερο εστιατόριο. Λουλούδια, φυτά, δέντρα, μυρωδιά εξοχής αλλά και καταπληκτικών γεύσεων, με τη Μονοκατοικία να έχει ήδη διαμορφώσει το νέο της καλοκαιρινό μενού. Θα απολαύσετε πιάτα ελληνικής πειραγμένης κουζίνας, όπως ριζότο με πεπόνι και προσούτο, μοσχαρίσια gib-eye, κριθαρότο με γαρίδες και άλλα τέτοια νόστιμα, φτιαγμένα από προσεκτικά διαλεγμένες πρώτες ύλες, σε ένα χώρο αληθινά φιλόξενο.

Φιλικής Εταιρείας 39, Χαλάνδρι, 210 6819109, fb: Μονοκατοικία

ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ

Από την Καλλιδρομίου κάτω σταλικά σε οδηγούν σε μία από τις πιο όμορφες αυλές αυτής της πολιτείας. Πλακόστρωτο, κόκκινα γεράνια, αναρριχώμενα φυτά και δέντρα που κάνουν παχιά σκιά τα μεσημέρια. Θα δεις κεραμιδόγατες να λιάζονται στα περβάζια και στο βάθος τις βρύσες που αρχίζουν... τον μουγελοπόλεμο, φωνάζοντας γελαστά πως το σχολείο έκλεισε και ήρθε το καλοκαίρι! Το Άμα Λάχει ήταν δημοτικό σχολείο πριν γίνει εστιατόριο. Για αυτό ίσως εδώ υπάρχει μια ατμόσφαιρα αθώα και ξεγνοιαστή σαν παιδικό χαμόγελο. Για αυτό και η αυλή του, άλλοτε προαύλιο, είναι τόσο παιχνιδιάρικη. Κάτσε στα τραπέζια της και κάνε παιχνίδι με τις γεύ-

σεις μιας ελληνικής, σύγχρονης και νόστιμης κουζίνας. Κουσκουσάκι Θεσσαλονίκης με μπουκιές κοτόπουλου, άγρια μανιτάρια και καπνιστό χοιρινό, κριθαρότο με γαρίδες, αρωματισμένο με σαφράν και λάδι μαστίχας, παγωμένη κρέμα βύσσινο με φρουτοσαλάτα εποχής και σιρόπι μαστίχας για το τέλος. Πολλά ακόμα θα ανακαλύψεις τις νύχτες με φεγγάρι, τότε που η αυλή μοιάζει με καρτ ποστάλ ελληνικού καλοκαιριού.

Καλλιδρομίου 69, Εξάρχεια, 210 3845978, Fb: AMA ΛΑΧΕΙ

Island

Ο Χρύσανθος Πανάς ξεναγεί τον Γιώργο Παυριανό σ' ένα από τα ωραιότερα νησιά της Αθηναϊκής Ριβιέρας

Jean Paul Gaultier, Valentino και Giancarlo Giammetti, Zaz, κάποιοι από τους πολλούς διάσημους που πέρασαν από το Island

Νύχτα Σαββάτου, τρέχει το ταξί στην παραλιακή λεωφόρο και από το παράθυρο βλέπω τα φώτα να τρεμοπαίζουν στην Αθηναϊκή Ριβιέρα. Παλιά, κατά μήκος αυτής της παραλίας, υπήρχαν μαγαζιά που διασκέδαζαν ο Γνώσσης με την Κάλλας, ξενοδοχεία στα οποία έμειναν ο Ιμπντ Σαούντ και άλλοι άραβες μεγιστάνες, εστιατόρια γεμάτα κόσμο, στο Καβούρι και στο Λαγονήσι. Σήμερα, μετά από χρόνια παρακμής, η περιοχή αρχίζει να αποκτά την παλιά της αίγλη. Στο 27ο χιλιόμετρο της λεωφόρου Αθηνών-Σουνίου, το ταξί σταματάει μπροστά στην είσοδο του Island. Έρχομαι εδώ να συναντήσω τον **Χρύσανθο Πανά**, που μαζί με τον αδελφό του, τον **Σπύρο**, οραματίστηκαν, σχεδίασαν και έφτιαξαν αυτό το χώρο. Είναι ακόμα νωρίς, αλλά είναι γεμάτο κόσμο, Έλληνες και ξένους, ακούγεται μια διακριτική μουσική, πυροτεχνήματα φωτίζουν τον ουρανό, μια μυρωμένη αύρα έρχεται από τη θάλασσα, έχεις την αίσθηση πως βρίσκεσαι σε ένα πραγματικό νησί. «Πώς σου ήρθε η ιδέα για το Island;» ρωτάω τον Χρύσανθο. «Όλο αυτό είναι οι αναμνήσεις μας, εμένα και του αδελφού μου, από τα νεανικά μας καλοκαίρια, και η επιθυμία μας να φτιάξουμε κάτι μοναδικό. Γεννήθηκα στη Βουλιαγμένη, στο Καβούρι, και από μικρός έβγαينا σχεδόν κάθε βράδυ, το χειμώνα ανέβαινα στην Αθήνα, στο Κολωνάκι και στο Ψυχικό, και τα καλοκαίρια πηγαίναμε στο Ναυτικό Όμιλο Βουλιαγμένης. Ήμασταν τα “φλώρια” από τη Βουλιαγμένη, ο αδελφός μου ήταν dj, εγώ ήμουν πολύ κοινωνικός, φτιάξαμε μια μεγάλη παρέα. Τους ξέραμε όλους και μας ήξεραν όλοι. Στα 24 πεθαίνει ο πατέρας μας και τότε, με παρακίνηση του αδελφού μου, φτιάχνουμε ένα μπαράκι στη νότια πλευρά του Ναυτικού Ομίλου. Πήγαμε πολύ καλά, είχαμε μεγάλη επιτυχία και μετά από χρόνια ο αδελφός μου γυρίζει και μου λέει: “Θέλεις αυτό που κάνουμε καλά, να το κάνουμε πιο μεγάλο;” Διαλέξαμε αυτό το κομμάτι της παραλίας, ήταν μια αδιαμόρφωτη περιοχή τεράστια, 46 στρέμματα, γεμάτη βράχια. Υπήρχε μόνο ένα κάμπινγκ που το έχουμε κρατήσει και λειτουργεί ακόμα. Ξεκινήσαμε λοιπόν, βάλουμε παντού βιολογικό καθαρισμό, φυτέψαμε δέντρα και φυτά της Ελλάδας, φτιάξαμε με

ξερολιθιά και νησιώτες τεχνίτες όλα τα κτίρια, διαμορφώσαμε την παραλία. Ο στόχος μας ήταν να φτιάξουμε κάτι που να συνδυάζει την ευρωπαϊκή φινέτσα με τον ελληνικό πολιτισμό». Έρχεται ο σερβιτόρος για την παραγγελία, ο Χρύσανθος παραγγέλλει ψάρι, εγώ κρέας, δοκιμάζω τη φρέτα με μέλι, το υπέροχο χταποδάκι και τη δροσερή σαλάτα. Μετά βγαίνουμε μια βόλτα στους χώρους του Island, που τους έχει διακοσμήσει άψογα ο **Γιώργος Γαβαλάς**. Φτάνουμε στο γραφείο του, βλέπω έναν υπέροχο πίνακα. «Είναι του Βασίλη Φωτόπουλου. Ήταν δάσκαλος και μέντοράς μου, αυτός είχε ζωγραφίσει πριν από χρόνια, προφητικά, το μενού του Island. Αυτός ο πίνακας στάθηκε αφορμή να γνωρίσω την ηθοποιό που θαυμάζω περισσότερο. Όταν γινόταν εδώ το πάρτι για το “Mama mia”, τον είδε η Μέριλ Στριπ και ρώτησε ποιανού είναι. Ήρθα εγώ, της είπα, ήξερε τον Βασίλη, καθήσαμε και μιλάγαμε με τις ώρες, γίναμε φίλοι. Πολλοί διάσημοι έχουν περάσει από εδώ, ο Jean Paul Gaultier, ο Valentino, η Gloria Gaynor, ο Tommy Hilfiger, ο Huge Jackman, ο Bruce Willis, ο Moby. Όλοι έμειναν ενθουσιασμένοι από το χώρο, το φαγητό, τη διασκέδαση, τη φιλοξενία. Αλλά και οί Έλληνες προτιμούν το Island τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο για διασκέδαση, αλλά και για να παντρευτούν ή να βαφτίσουν το παιδί τους στο μικρό εκκλησάκι του Αγίου Διονυσίου». Λευκά μπαλόνια υψώνονται στον ουρανό, το φεγγάρι καθρεφτίζεται στη θάλασσα, η μουσική έχει δυναμώσει, πολλοί αρχίζουν και χορεύουν. «Τι θα έλεγες σε κάποιον που θα ήθελε να ασχοληθεί με την εστίαση;» τον ρωτάω. «Να μορφωθεί, να ταξιδέψει, να αγαπήσει την Ελλάδα, να πληρώνει τους υπαλλήλους του και να δίνει τους φόρους του». «Αφήνει χρήματα αυτή η δουλειά;» «Αρκετά. Όμως, τόσα χρόνια που δουλεύουμε με τον αδελφό μου, το πρώτο πράγμα που έχουμε στόχο είναι η χαρά και η αγάπη και ύστερα τα χρήματα. Πατί πιστεύω ότι ο κόσμος, ό,τι και να συμβαίνει, δεν θα πάψει ποτέ να αναζητάει τη χαρά, το διονυσιακό στοιχείο, που το γέννησε η Ελλάδα και το εκφράζει ο θεός Πάνας, από τον οποίο προέρχεται και το επώνυμό μου». **A**

ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ

Herbert Mehler
Sonja Edle von Hoeβle

11 Ιουνίου - 30 Οκτωβρίου 2016

Εγκαίνια Σάββατο 11 Ιουνίου 12μμ

ΦΟΥΓΑΡΟ
THE GALLERY
ΝΑΥΤΙΩ

Ασφάλτου 98 • Ναύπλιο
τηλ 27520 47300
www.fougaro.gr

Ανοικτό
από Τετάρτη
έως Κυριακή

Εργαστήρια με τους καλλιτέχνες
Κυριακή 12/6, Σάββατο 18/6 & Κυριακή 19/6

Τα εργαστήρια έχουν ελεύθερη είσοδο

Αριθμός θέσεων 12

Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας

Διεύθυνση συμμετοχής:

info@fougaro-workshops.gr & 27520 47320

**Ικαριώτικο
γλέντι
στην Ερμού
με τον
Νίκο Φάκαρο**

16 Ιουνίου
19.00 - 24.00

Αμαξοστάσιο
Ερμού &
Πειραιώς

Θα σερβίρουμε σουβλάκι,
κρύα μπύρα, κρασί & ρακί

Ελάχιστη Καταβολή
4€ / άτομο

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ
Τηλ. επικοινωνίας 210 3229092

Casually remarkable.

CITY BISTRO

www.panasgroup.gr

Spyromilou Arcade, City Link, Athens, tel: 21 0321 1315

CITY LINK

PANAS
SOPHISTICATED HOSPITALITY

«Ο καθένας
μας πεθαίνει όσο
καλύτερα μπορεί...»
Ο ήρωας του «Truman»
αντιμετωπίζει το τέλος
φιλοσοφικά

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΗΤΙΚΗ

☛ Ένας σκύλος που τον λένε Τρούμαν

critic's CHOICE

Truman ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σεσκ Γκάλι

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ρικάρντο Νταρίν, Χαβιέ Καμάρα, Ντολόρες Φόνζι

Ένας ηθοποιός που πάσχει από καρκίνο, δέχεται την επίσκεψη του καλύτερου του φίλου που ζει στον Καναδά για ένα τελευταίο αντίο.

Όχι. Η ταινία του Καταλανού Σεσκ Γκάλι δεν ανήκει στην κατηγορία των δακρύβρεχτων μελοδραμάτων, γεμάτων μουσική και όμορφους νεαρούς πρωταγωνιστές όπως το «Λά-

θος αστέρι», που μεταμορφώνουν τον καρκίνο σε κάτι σχεδόν ρομαντικό. Το «Truman» δεν φοβάται να γίνει συγκινητικό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν στοχεύει στην καρδιά σας με τον ίδιο επιθετικό τρόπο που η αρρώστια του ήρωά της τον απειλεί. Γιατί τελικά όσο κλισέ κι αν ακούγεται, αυτή δεν είναι μια ταινία για το θάνατο, αλλά για τη ζωή, για τον τρόπο που επιλέγεις να πεις αντίο, για την αξία που δίνεις στις εμπειρίες που σου προσφέρει, στους ανθρώπους με τους οποίους τη μοιράζεσαι. Και όχι μόνο τους ανθρώπους. Ο Τρούμαν του τίτλου είναι ο σκύλος του πρωταγωνιστή, ένα ηλικιωμένο μπουλμαστίφ και ίσως η μεγαλύτερη έγνοιά του. Θέλοντας να είναι βέβαιος ότι θα έχει μια καλή ζωή όταν εκείνος φύγει, προσπαθεί να του βρει ένα καινούργιο αφεντικό που να τον αγαπά όσο εκείνος. Αυτή του η αναζήτηση, τις τέσσερις μέρες που θα περάσει με τον καλύτερό του φίλο, θα είναι η αφορμή για να κλείσει όσο καλύτερα μπορεί τους συναισθηματικούς λογαριασμούς του, πριν το τελικό αντίο. Μέσα από μια ιστορία που δεν αρέσκεται σε μεγαλόπνοες δηλώσεις και δύο ηθοποιούς που κατορθώνουν να εκφράζουν μέσα από τις ερμηνείες τους πολλά περισσότερα απ' όσα λένε οι ατάκες τους, το φιλμ του Γκάλι είναι τρυφερό και χαμηλότονο, γοητευτικό και κατά στιγμές αληθινά αστείο, ακόμη κι αν παίρνει πάντα τους χαρακτήρες και το θέμα του απολύτως σοβαρά.

Με απόκρυψη (EL DESCONOCIDO) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντάνι Ντε λα Τόρε

ΠΑΙΖΟΥΝ: Λουίς Τοσάρ, Χαβιέ Γκουτιέρρεζ, Γκόγια Τολέδο

Ένας τραπεζίτης και τα παιδιά του παγιδεύονται στο αυτοκίνητό τους από έναν εκβιαστή, που έχει τοποθετήσει βόμβα και ζητά ένα τεράστιο ποσό για να την απενεργοποιήσει.

Με τη δράση να είναι τοποθετημένη σχεδόν εξ ολοκλήρου σε ένα αυτοκίνητο και τους πιο σημαντικούς διαλόγους να γίνονται μέσω τηλεφώνου, το φιλμ θα μπορούσε να περιγραφεί ως το σημείο όπου το «Locke» συναντά το «Speed», αφού εκτός από τους επιβάτες στο αυτοκίνητο υπάρχει και μία βόμβα. Όπως λέει κάποια στιγμή η κόρη του πρωταγωνιστή «αυτά τα πράγματα δεν συμβαίνουν στην πραγματικότητα» και η αλήθεια είναι πως χρειάζεται λίγη παραπάνω θέληση για να πάρεις στα σοβαρά μια μάλλον υπερβολική σεναριακή ιδέα, όμως όσο απίστευτα κι αν μοιάζουν όσα συμβαίνουν στην οθόνη, δεν παύουν να είναι καλογυρισμένα και ως ένα σημείο αγωνιώδη. Η απόπειρα του σεναρίου κάποια στιγμή να κάνει κι ένα κοινωνικό σχόλιο για το ρόλο των τραπεζών θα μπορούσε να είναι ενδιαφέρουσα, αν δεν γινόταν με τόσο προφανή τρόπο.

Οιδιπόδειο αλά γαλλικά (LOLO) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζιλί Ντελπύ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ζιλί Ντελπύ, Ντανί Μπουν, Βενσάν Λακόστ, Καρίν Βιάρ

Ο έρωτας μιας χωρισμένης γυναίκας για έναν άντρα από την επαρχία συναντά ένα απροσδόκητο εμπόδιο στο πρόσωπο του κτητικού 19χρονου γιου της, που κάνει τα πάντα για να τους χωρίσει.

Η παρουσία του Ντανί Μπουν, ενός από τους πιο δημοφιλείς ηθοποιούς στη Γαλλία, σε αυτή την ταινία, προδίδει εκ προοιμίου τις προθέσεις της Ζιλί Ντελπύ να κάνει μια κωμωδία που απευθύνεται στο μεγάλο κοινό η οποία να είναι την ίδια στιγμή πικρή και πνευματώδης. Το αποτέλεσμα, ακόμη κι αν είναι κατά στιγμές χαριτωμένο, αποτυγχάνει σχεδόν σε κάθε επίπεδο των φιλοδοξιών του. Το σενάριο είναι μάλλον παιδαριώδες και ξεπέφτει πολύ γρήγορα στα όρια της φάρσας, ενώ οι εν δυνάμει περίπλοκες σχέσεις των ηρώων, ειδικά αυτή που αφορά τη βασική ηρωίδα με το γιο της, σκιαγραφούνται με τρόπο τουλάχιστον απλοϊκό. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της ταινίας όμως είναι ότι δεν κατορθώνει να είναι παρά μόνο σποραδικά αστεία αλλά ακόμη και τότε μόνο μέχρι τα όρια ενός χαμόγελου.

ΑΚΟΜΗ

>>> Στη «**Η Συμμορία των Μάγων 2**» (Now You See Me 2) του Τζον Μ. Τσου, μια ομάδα θαυματοποιών θα βαλθεί να αποκαλύψει τις ανήθικες πρακτικές ενός μεγαλοπαράγοντα της τεχνολογίας, μέσα από ένα καλά στημένο, σχεδόν απίθανο κόλπο.

>>> Δύο ερευνητές μεταφυσικών φαινομένων βρίσκονται αντιμέτωποι με την πιο τρομακτική υπόθεση της καριέρας τους στο «**Κάλεσμα 2**» (The Conjuring 2) του Τζέιμς Γουάν.

>>> Βασισμένο στο ομώνυμο video game, το «**Warcraft: Η σύγκρουση δύο κόσμων**» (Warcraft) του Ντάνκαν Τζόουνς μας μεταφέρει σε ένα μυθικό κόσμο όπου άνθρωποι κι ορκ βρίσκονται αντιμέτωποι με μια θανάσιμη απειλή.

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

POPLOOKING
Π.Α.Τ. €75

POPLOOKING
Π.Α.Τ. €90

Η SWATCH ΚΑΝΕΙ POP!

Με πόσους διαφορετικούς τρόπους μπορείς να φορέσεις ένα ρολόι POP;

Τα **POP Swatch** είναι ρολόγια με χρώματα και σχέδια βγαλμένα κατευθείαν από την Pop Art. Φέτος, τα νέα Swatch POP ρολόγια κάνουν POP! και με μία κίνηση αποσπώνται οι κεφαλές τους. Έτσι, το ρολόι από τον καρπό του χεριού μεταφέρεται στο λαιμό σαν μενταγιόν από πέρλες, μπαίνει σε τσέπες, κρεμιέται από κλιπς, κρεμιέται στον τοίχο, στήνεται ακόμα και σαν επιτραπέζιο ρολόι...

Η συλλογή POP αποτελείται από εννέα ρολόγια με εκπληκτικά σχέδια και χρώματα. Κάθε ρολόι κυκλοφορεί μαζί με ένα ειδικό clip για να φοριέται ή να στέκεται όπου εσείς θέλετε. Μαζί κυκλοφορεί και μία σειρά από POP αξεσουάρ, όπως χρωματιστές αλυσίδες για το λαιμό, μια μεταλλική αλυσίδα τσέπης και μια επιτραπέζια βάση. Οπότε, Pop it up! Και αφήστε τη φαντασία να τρέξει, μαζί με τα Swatch POP. www.swatch.com/el_gr/

- ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

ΤΙ ΝΕΑ

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ TISSOT

Από τις спор συλλογές έως τα πιο κλασικά μοντέλα, με τους καινούργιους πρωτοποριακούς μηχανισμούς και τον ιδιαίτερο σχεδιασμό τους, η νέα συλλογή της Tissot προσφέρει ακρίβεια, στιλ και την απαραίτητη ελβετική ποιότητα που τη χαρακτηρίζει. Η νέα συλλογή παρουσιάστηκε πρόσφατα στη Boutique της Αθήνας και ανάμεσα σε αυτά που ξεχώρισαν ήταν το Tissot T-Touch Expert Solar NBA, το πρώτο πλιακό ρολόι αφής με 20 λειτουργίες, αλλά και η σειρά Tissot T-Race Moto GP, με σχεδιαστικές λεπτομέρειες που αποτελούν φόρο τιμής στο πρωτάθλημα Moto GP. Παράλληλα, στη γυναικεία συλλογή εντύπωση έκανε το μοντέλο Tissot Bella Ora που ξεχώρισε για τις θηλυκές γραμμές του, καθώς και η οικογένεια Tissot Everytime για το μινιμαλιστικό σχεδιασμό της. «This is your time» λοιπόν, εξερευνήστε οι ίδιοι/ες τον μοναδικό κόσμο της Tissot και θαυμάστε από κοντά τα εξαιρετικής ακρίβειας και προσιτής τιμής μοντέλα, στην Boutique της Tissot, Πανεπιστημίου 6.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ Α.Β.

ΥΓΕΙΑ

Επιμέλεια: ΣΟΦΙΑ ΝΕΤΑ

ΝΕΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΑ

Εγκρίθηκε από την Κομισιόν νέα θεραπευτική επιλογή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε το ceritinib για τη θεραπεία ενηλίκων ασθενών με προχωρημένο μη-μικροκυτταρικό καρκίνο του πνεύμονα (ΜΜΚΠ) θετικό στην κινάση αναπλαστικού λεμφώματος (ALK+), οι οποίοι έχουν λάβει προηγούμενες θεραπείες με crizotinib. Η έγκριση του ceritinib στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) παρέχει στη συγκεκριμένη κατηγορία ασθενών μία νέα θεραπευτική επιλογή, η οποία στοχεύει ειδικά τον γονότυπο του καρκίνου τους. «Ο μοριακός έλεγχος για τους γενετικούς οδηγούς στον καρκίνο του πνεύμονα παίζει καθοριστικό ρόλο, καθώς ασθενείς και γιατροί καθορίζουν πώς θα προχωρήσουν με τις θεραπείες, ιδίως όταν έχουν παρουσιάσει εξέλιξη της νόσου έπειτα από την αρχική θεραπεία» δήλωσε η κυρία Stefania Vallone, υπεύθυνη διεθνών σχέσεων του οργανισμού Women Against Lung Cancer in Europe και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του οργανισμού Lung Cancer Europe (LuCE).

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

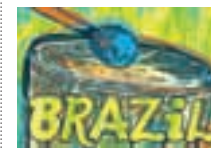
Η Επιτροπή Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση (CHMP) υιοθέτησε θετική γνωμοδότηση συνιστώντας τη χρήση της τριμηνιαίας φαρμακοτεχνικής μορφής της παλμιτικής παλιπεριδόνης για τη θεραπεία συντήρησης της σχιζοφρένειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν εγκριθεί, η τριμηνιαία φαρμακοτεχνική μορφή της παλμιτικής παλιπεριδόνης θα είναι η πρώτη θεραπεία για τη σχιζοφρένεια που θα χορηγείται τέσσερις φορές το χρόνο, παρέχοντας το μεγαλύτερο μεσοδιάστημα μεταξύ δόσεων που είναι διαθέσιμο για αντιψυχωσική φαρμακευτική αγωγή.

Η φαρμακοτεχνική μορφή της παλμιτικής παλιπεριδόνης μία φορά κάθε τρεις μήνες είναι ένα άτυπο αντιψυχωσικό φάρμακο που χορηγείται τέσσερις φορές το χρόνο. Για τη θεραπεία της σχιζοφρένειας στην Ευρώπη είχε λάβει προηγούμενη έγκριση μια φαρμακοτεχνική μορφή για χορήγηση μία φορά το μήνα. Η μειωμένη χορήγηση που απαιτείται για την τριμηνιαία φαρμακοτεχνική μορφή της παλμιτικής παλιπεριδόνης μπορεί να βελτιώσει τις θεραπευτικές εκβάσεις και να προσφέρει ελευθερία στους ασθενείς και τους φροντιστές που επιβαρύνονται με καθημερινές ή μηνιαίες θεραπείες και κατά συνέπεια αντιμετωπίζουν αυξημένο κίνδυνο υποτροπής.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΠΑΧΕΟΣ ΕΝΤΕΡΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Διήμερο ενημέρωσης του κοινού για τη δυνατότητα πρόληψης, και ειδικά μέσω της κολοноσκόπησης, του καρκίνου παχέος εντέρου διοργανώνει η Επιτροπή για την Πρόληψη του Καρκίνου Παχέος Εντέρου την Παρασκευή 10 και το Σάββατο 11 Ιουνίου στον Πειραιά, στην Πλατεία Δημοτικού Θεάτρου. Στην ανοιχτή εναρκτήρια εκδήλωση, την Παρασκευή 10 Ιουνίου, στις 11 το πρωί στην Κεντρική αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά, εκπρόσωποι της Επιτροπής και της Ελληνικής Γαστρεντερολογικής Εταιρείας (ΕΓΕ) θα μιλήσουν στο κοινό για τη σημασία της πρόληψης και ιδιαίτερα της κολοноσκόπησης σε άτομα άνω των 50 ετών, η οποία μπορεί πραγματικά να σώσει τη ζωή αρκετών συνανθρώπων μας από τον τρίτο συχνότερο και τρίτο πιο θανατηφόρο καρκίνο παγκοσμίως. **Α**

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Ταξίδι στη βραζιλιάνικη κουζίνα μάς ετοιμάζει το **Rosebud**, με καϊφρινία και μουσικές bossa nova. Το μενού επιμελείται ο σεφ Νίκος Γαϊτάνος με την ομάδα του. Στις 10/6 (20.00), Σκουφρά 42, κρατήσεις 2103392370

Happy hour στο **Sideways wine bar** από Δευτέρα έως Παρασκευή, 18.00 με 20.00, με ένα πιάτο (αλλαντικά, τυριά, μπουσκέτα) για να συνοδεύσετε το κρασί σας. Υπερείδου 1, 2103249100

ΙΚΑΡΙΩΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
Ο βιολιστής Νίκος Φάκκος και η παρέα του, λίγο πριν φύγουν για την Ικαρία, ξανακατεβαίνουν στο παλιό αμαξοστάσιο της Ερμού στο Γκάζι, μαζί με την «Καπνικαρέα». Το τελευταίο ικαριώτικο γλέντι του αθηναϊκού καλοκαιριού θα γίνει την Πέμπτη 16 Ιουνίου, στο πρώην αμαξοστάσιο του Ο.Σ.Υ. (Ερμού & Πειραιώς), από τις 7 το απόγευμα έως τα μεσάνυχτα. Θα σερβίρονται σουβλάκι, κρύα μπύρα, κρασί και ρακί, είσοδος με ελάχιστη κατανάλωση €4. Πληρ.: 2103212623

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΕΛΑΝΩΜΑΤΟΣ

διοργανώνει εκδήλωση για το κοινό με θέμα:
Η Αναγκαιότητα του προληπτικού ελέγχου για το ΜΕΛΑΝΩΜΑ!

10_11 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
(Ριζάρη 2, Στάση Ευαγγελισμός)
9.00 έως 20.00

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Κατά τη διάρκεια του διημέρου θα γίνουν:

- Εκπαίδευση για το σωστό τρόπο αυτοεξέτασης των σπύλων και συμβουλευτική από δερματολόγους.
- Σάββατο 11.00_14.00 και 18.00_20.00
- Διοδραστικές παραστάσεις για παιδιά άνω των 5 ετών με θέμα: **ΜΑΘΑΙΝΩ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ!**
- Ενημερωτικές ομιλίες ιατρών της Εταιρείας.

ΕΣ ΕΥΧΗΡΕΥΟΜΕΝΑ ΜΕΤΗ

ΙΟΡΝΤΟΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ:

Με την έγκριση του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών

ΣΕ είδα...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

ΤΡΙΓΩΝΟ

Παγκράτι, 25/5. Πέρασε μπροστά μου με το σκουτεράκι σου και σάστισα. Σε ακολούθησα, μα το ακαταμάχητο στίλ σου μου έκοβε κάθε λέξη. Είμαι αυτός με τη μπχανή, πάντα δίπλα σου. trigonotetarti@gmail.com

έφυγες γρήγορα. Είχες ένα μικρό tattoo στο σβέρο και τα μαλλιά σου πιασμένα πάνω σε δύο κότσους. Ήσουν με μια φίλη σου με μακριά ίσια μαλλιά. liveasoe@gmail.com

ΕΡΜΟΥ

Περπατούσες και μου τράβηξες αμέσως την προσοχή, σταμάτησες να πάρεις κουλούρι, σε κοίτα-

ξα και με κοιτάζεις κι εσύ. Ξανθιά με μακριά μαλλιά, πανέμορφα γαλάζια μάτια, ψηλή με πολύ ωραίο κορμί και ηλικία γύρω στα 20. panemorfiertou@outlook.com

ΨΥΡΡΗ

Κυριακή 29/5 κάθισες δίπλα μου σε μεζεδοπωλείο. Έπαιξα με τον Jules. ariana74@outlook.com.gr

LIVE ΑΣΟΕΕ

Ήσουν εκεί Παρασκευή βράδυ, αλλά πρέπει να

Ξέρεις ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344

Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

Μα εμένα δεν με είδε κανείς, ρε παιδιά, που είμαι πανέμορφη καστανή και διαβάζω πολύ καλύτερα απ' του Καλπούζου, με πιάνει το παράπονο δηλαδή!...

Doctor's Hospital. Ολυμπία, είχα αγωνία να περάσουν λίγες ώρες να τα πούμε, έγινε αυτό που έμαθα αργότερα και εξαφανίστηκες, πάρε τηλεφωνο 6997728214

Εκτός του ότι διαδίδεις πως ξέρεις μια εξωτική παραλία κοντά στην Αθήνα, τι άλλο θα κάνεις προκειμένου να ρίξεις το γείτονα - πρώην εκθρό;

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον.
Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Επιχειρηματίας 39χρονος, πτυχιούχος, ψηλός, άνω των €3.000 μηνιαίως, με μεγάλη ακίνητη περιουσία, ενδιαφέρεται για γνωριμία γάμου με νέα έως 35 ετών. Αδιάφορο το μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Αγαπητή Μυρτώ, το θέμα που με απασχολεί συμβαίνει εδώ και 1 χρόνο. Ο αδερφός μου έχει μπει στην εφηβεία και όπως είναι φυσικό ψάχνει το σώμα του. Το θέμα είναι ότι το κάνει το βράδυ στο σαλόνι του σπιτιού, που είναι κοινόχρηστος χώρος, καθώς εκεί βρίσκεται η τηλεόραση και ο υπολογιστής του. Ο πατέρας μου δεν μένει μαζί μας και η μητέρα μου κοιμάται από νωρίς. Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου. Τον έχω πιάσει μια φορά και το θέμα ήταν απροσδόκητο δεδομένου ότι εγώ δεν είχα τότε σεξουαλικές σχέσεις. Επίσης, κάποιες φορές ακούγεται. Μου πήρε τρεις μήνες να το ξεπεράσω. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ από το άγχος μη και ξανασυμβεί. Εντωμεταξύ αποφασίζει να πέσει για ύπνο τα ξημερώματα και κάνει θόρυβο μέχρι εκείνη την ώρα. Με ξυπνάει και μου στερεί και τον ύπνο μου. Κουτουλάω όλη μέρα έναν ολόκληρο χρόνο. Έχω περάσει άπειρες ώρες, μέρες, μήνες προσπαθώντας να πείσω τους γονείς μου να τον βάλουν για ύπνο (λέγοντάς τους γιατί μένει ξύπνιος) αλλά ΔΕΝ καταλαβαίνουν. Κάνουν το κορόιδο! Επίσης αυτό με επηρεάζει και στο θέμα του αυνανισμού, αφού είναι αποκρουστικό όταν μου έρχεται η ιδέα του αδερφού μου. Η κατάσταση συνεχίζεται και είμαι απεγνωσμένη. Πλέον δεν κοιμάμαι... κάθομαι και κλαίω γιατί ξέρω πως δεν θα κοιμηθώ. Τι να κάνω;

ΣΕ μια χώρα που η μαλακία πάει σύννεφο και οι μαλάκες αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία, σεεις τα βάζετε με το δικό σας άνθρωπο; Αδικία.

Υ.Γ. 1 Η λύση είναι απλή. Πάιρντε τα εργαλεία του νοσηρού εγκλήματος και τα μεταφέρετε στο δωμάτιο του αδερφού σας. Του λέτε αορίστως ότι κάνει φασαρία και σας ενοχλεί και δεν μπορείτε να κοιμηθείτε και, τέλος πάντων, ο καθένας έχει δικαίωμα να πέφτει για ύπνο ό, τι ώρα γουστάρει αρκεί να θυμάται ότι ζουν και άλλοι στο ίδιο σπίτι. Αν δεν παίρνει χαμπάρι, καταλαμβάνετε τον καναπέ και κοιμάστε εκεί ώστε να αναγκαστεί να πάει στο δωμάτιό του. Η απλώς κλείνετε την πόρτα του δικού σας δωματίου και τέλος.

Υ.Γ. 2 Σε κάθε περίπτωση, οι γονείς είναι άκυροι. Πώς φαντάζεστε ότι μπορεί μια μαμά να βάλει για ύπνο έναν έφηβο με το ζόρι;

Υ.Γ. 3 Δε νομίζετε ότι είναι κάπως τραβηγμένο να κλαίτε, να μην μπορείτε να κοιμηθείτε, να ταραζέστε τόσο, επειδή ο αδερφός σας ψάχνει το σώμα του; Αναρωτιέστε καθόλου γιατί το παίρνει τόσο προσωπικά;

Υ.Γ. 4 Ο αυνανισμός λένε οι ειδικοί μειώνει το στρες. Παιδιά, ευκαιρία να κόψουμε τα αγχολυτικά.

Θέλω να απαντήσω στην κοπέλα που έχει σχέση με παντρεμένο (τεύχος 571). Ήμουν κι εγώ σε μια παρόμοια κατάσταση για αρκετά χρόνια μέχρι που αποφάσισα ότι πρέπει να διακόψω τελείως μαζί του. Κατάλαβα ότι η αγάπη μου γι' αυτόν τον άνθρωπο με πήγαινε στον πάτο, μου έκανε κακό σε όλους τους τομείς της ζωής μου και χάλασε την εικόνα που έχω εγώ η ίδια για τον εαυτό μου καθώς έβλεπα την αυτοεκτίμησή μου να πέφτει όλο και πιο χαμηλά μέρα με τη μέρα. Έτσι, αποφάσισα να χωρίσω χωρίς να εξηγήσω τίποτα. Του το είπα από το τηλέφωνο. Δεν παραπονέθηκα για κάτι, δεν είπα «χωρίζουμε γιατί δεν αντέχω άλλο», δεν μίλησα συναισθηματικά, δεν έκλαψα, δεν μάλωσα. Απλώς έφυγα. Εκείνος, για κάποιο λόγο, το δέχτηκε απλά. Τρεις μήνες μετά (και ενώ ζούσα μόνη μου το δράμα μου γιατί μου έλειπε και τον σκεφτόμουν συνέχεια) εμφανίστηκε με δάκρυα μπροστά μου, ένα βράδυ που γύριζα σπίτι με κάτι φίλους. Μιλούσαμε τέσσερις ώρες. Μου είπε ότι δεν θέλει να συνεχίσει χωρίς εμένα, ότι εγώ είμαι ο άνθρωπος του, ότι η ζωή του είναι κοντά μου. Του είπα ότι δίπλα του νιώθω σαν να μην υπάρχω. Μου ζήτησε χρόνο να τακτοποιήσει τα πράγματα για να αρχίσουμε επιτέλους τη ζωή μας. Ήξερα ότι το εννοούσε. Από τότε είμαστε πάλι μαζί και αυτή τη φορά είναι αποφασισμένος. Δυσκολεύεται να ανοίξει την πόρτα και να φύγει έτσι απλά από το σπίτι του και τα παιδιά του, αλλά το δουλεύει και θα το κάνει σύντομα. Είμαι πλέον σίγουρη. Αυτό.

Α καλά.

Υ.Γ. 1 Από το «εννοώ» μέχρι το «πράττω» για πόσα χιλιόμετρα απόσταση μιλάμε;

Υ.Γ. 2 Πέστε του να μη βιάζεται και τσιτώσει, έχει χρόνο. Έρχεται και η ανάπτυξη σε λίγο, μπαίνουμε και στις αγορές, θα υποχωρήσει και η ανεργία, έρχονται επενδύσεις απ' έξω, ανακάμπτουμε στάνταρ.

Μυρτούδι, δεν έχω να σε ρωτήσω, απλώς μπαίνει το καλοκαίρι και νιώθω έντονη την ανάγκη να αλλάξω τον εαυτό μου, να ερωτευτώ, να ζήσω λίγο ανέμελα. Πέρασα δύσκολο χειμώνα, όπως όλοι, και είμαι κουρασμένη χωρίς συγκεκριμένο λόγο. Θα τα ξεχάσω όλα και θα αφεθώ στις θάλασσες! Φιλιά, Μυρτούδι μου.

Ζήτω το καλοκαίρι. Ζήτω η θάλασσα. Ζήτω η επιθυμία.

Υ.Γ. Ζήτω η ουτοπία. ☺

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Μπορεί να μην αναφερόμαστε συχνά στις αργόσυρτες επιρροές του Πλούτωνα και του Ουρανού αλλά είναι πάρα πολλοί Κριοί (γεννημένοι στο δεύτερο δεκαήμερο) ή άλλοι (γεννημένοι στο τρίτο δεκαήμερο) που βλέπουν τις ζωές τους να αλλάζουν εκθεμελίων, επώδυνα ή ξαφνικά, φτάνοντας σε σημείο να μιλάνε για γεγονότα που χώρισαν τη ζωή τους σε πριν και μετά από αυτά. Μην ξεχνάμε επίσης ότι μιλάμε για τους δύο πλανήτες που αλλάζουν ταυτόχρονα και όλο τον κόσμο όπως τον ξέραμε σε όλα τα επίπεδα. Αυτή την περίοδο, με τον Άρη ανάδρομο στον Σκορπίο, τα θέματα που ξεπροβάλλουν είναι δύο και έχουν αρνητικό πρόσημο: 1) Οικονομικό: δάνεια, εφορία, έκτακτα έξοδα, δόσεις και λογαριασμοί δημιουργούν πονοκεφάλους είτε γιατί έρχονται μαζεμένοι είτε γιατί είναι εκκρεμότητες από το παρελθόν. 2) Η σχέση, οι σχέσεις που σε νοιάζουν, μπορεί να μείνουν από λάστιχο. Μην κάνεις κινήσεις απελπισίας. Ψυχραιμία και συζητήσεις με ανοιχτά χαρτιά.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Ο Άρης στον Σκορπίο και μάλιστα ανάδρομος φέρνει αρνητικά το θέμα το σχέσεων στο προσκήνιο. Πόσο υγιής είναι η σχέση που βρίσκεσαι; Είναι σχέση που εξελίσσεται, συμβίωση ή συνήθεια; Τα προβλήματα λύονται ή κουκουλώνονται μέχρι μια ασήμαντη αφορμή να τα κάνει εκρηκτικά; Κι αν δεν είσαι σε σχέση και την επιζητάς γιατί δεν κολλάει, τι κάνεις γι' αυτό, πώς αντιδράς στην έλλειψη; Ανήκεις σε αυτούς που επιμένουν όταν θεωρούν ότι μια σχέση ή μια δουλειά αξίζει τον κόπο επειδή έχουν επενδύσει πάρα πολύ σε χρόνο και κούραση για να τα καταφέρουν. Ο Ιούλιος είναι εύθραυστος για τις σημαντικές σχέσεις που έχεις ποντάρει, οπότε με το μαλακό. Ο Ερμής εδώ στον Ταύρο μπορεί να είναι διαλλακτικός, οπότε συζητήσεις, διαπραγματεύσεις, διπλωματία και χρυσή τομή, ώστε και οι δύο να αισθανθούν κερδισμένοι.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Με την Αφροδίτη στο Ζώδιό σου αισθάνεσαι και πάλι στο φυσικό σου περιβάλλον ανάμεσα σε ανθρώπους που είναι φίλοι σου, γνωστοί σου, σε νοιάζουν, σε κάνουν να αισθάνεσαι καλά, σε ενδιαφέρουν, σε εκπλήσσουν, γνωρίζεις για πρώτη φορά ή συναντάς επαγγελματικά. Ναι, είσαι πάντα ο Δίδυμος που ξέρουμε – επικοινωνιακός, πολυλογάς, περίεργος, έτοιμος να πάρεις και να δώσεις πληροφορίες, να δημιουργήσεις επαφές και να εξερευνήσεις τον κόσμο και τους ανθρώπους. Με τον Κρόνο ωστόσο απέναντί σου θέλεις επίσης κάποιον να σε αγκαλιάσει, να μείνει μαζί σου περισσότερο, να (όσο κι αν δεν βγαίνει εύκολα η λέξη) δεσμευτεί μαζί σου. Θέλεις συντροφικότητα, σταθερότητα, διάρκεια. Ω! Ποιος είπε ότι οι Δίδυμοι δεν ενηλικιώνονται, έστω κι αν χρειάζονται έναν Κρόνο για να κάνουν το άλμα. Υ.Γ. Δύσκολη και εκνευριστική η εργασιακή καθημερινότητα – προσοχή, παρακαλώ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Υπάρχουν δύο είδη Καρκίνων: αυτοί που αναλαμβάνουν το ρόλο της Μαρίας (άντρες γυναίκες) και οι άλλοι που συνεχίζουν να είναι αγόρια ή κορίτσια σε οποιαδήποτε ηλικία κι αν βρίσκονται. Και οι δύο κατηγορίες χρειάζονται συναισθηματική επαφή γιατί αλλιώς αισθάνονται χαμένοι. Κι όταν αισθάνονται χαμένοι ρίχνονται με φόρα και ορμή στην επαγγελματική ζωή, γίνονται τρομερά ανταγωνιστικοί ή και αυταρχικοί αφού από αυτήν περιμένουν να πάρουν την αναγνώριση, δηλαδή την αγάπη που δεν παίρνουν στην προσωπική τους ζωή. Ο Άρης ανάδρομος στον Σκορπίο πατάει το λάθος συναισθηματικό κουμπιό ξύνοντας παλιές πληγές, προκαλώντας προβλήματα στην αισθηματική ζωή, φέροντας στη μνήμη προδοσίες και χωρισμούς, δημιουργώντας παράπονα, ευερεθιστικότητα, παιδικές απαιτήσεις. «Θέλω να με αγαπάς» φωνάζεις με κάθε τρόπο σε μια στιγμή που δεν ακούει κανείς. Περιμένε – θα σε ακούσουν σε λίγο, μην κατεβάζεις τα μούτρα.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Λέμε συνεχώς ότι είναι δύσκολο να ισορροπήσει κάποιος προσωπική και επαγγελματική ζωή. Δεν έχεις κανένα πρόβλημα να τα ισορροπήσεις, αν η προσωπική και η επαγγελματική σου ζωή είναι σε καλή κατάσταση. Όμως πολλοί, ίσως οι περισσότεροι, δεν ανήκουν σε αυτή την κατηγορία. Είσαι αγχωμένος/η στα επαγγελματικά ή στα ερωτικά, οπότε τι να ισορροπήσεις όταν στη μια πλευρά της ζυγαριάς δεν υπάρχει τίποτα. Το τίποτα ή το προβληματικό, στη μια πλευρά της ζυγαριάς, έχει έρθει ο Άρης ανάδρομος στον Σκορπίο να το τονίσει ακόμα περισσότερο. Αν υπάρχει θέμα στα αισθηματικά ή τα επαγγελματικά μπορείς να το σκεφτείς αλλά δεν μπορείς να το λύσεις τώρα και καλύτερα να το αφήσεις εκκρεμές όλο αυτό το μήνα γιατί είναι πολύ πιθανόν ψυχικά και συναισθηματικά να μην είσαι σε θέση να πάρεις τις σωστές αποφάσεις. Ο τομέας φίλοι, φιλία, έξοδοι, μελλοντικά σχέδια είναι τομείς που μπορείς να αφηθείς με περισσότερη άνεση.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Ο Κρόνος (που σε επηρεάζει άμεσα από τον Τοξότη που βρίσκεται) δεν συμβολίζει για σένα τον μπαμπούλα που φοβούνται οι περισσότεροι, αλλά ένα δίκαιο κύριο που σε οργανώνει, σε περιορίζει για το καλό σου, σε αγχώνει ώστε να δημιουργήσεις κάτι που να έχει σταθερότητα, αξία και διάρκεια και χωρίζει την ήρα από το στάρι. Ο Δίας (βρίσκεται στο Ζώδιό σου), που για τους περισσότερους ταυτίζεται με την τύχη και τις ευκαιρίες, για σένα δεν είναι παρά το αποτέλεσμα έντονων προσπαθειών, το ώριμο φρούτο που αξίζεις μετά από χρόνους δουλειάς, ο σπόρος που ρίχνεις στο μέλλον. Με λίγα λόγια ξέρεις ότι τίποτα δεν σου χαρίζεται αν δεν το πληρώσεις με αίμα και ιδρώτα. Ωστόσο τώρα και με την Αφροδίτη στους Διδύμους ενισχυτικά μπορείς να βρεθείς με τους σωστούς ανθρώπους, στο σωστό μέρος, την κατάλληλη στιγμή, ώστε η ζωή σου να μπει σε ανοδική τροχιά – ε, αυτό λέγεται και τύχη.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Φυσικά και δεν γεννήθηκες για να κάθεις στο δωμάτιό σου και να μελαγχολείς για όσα δεν έρχονται γρήγορα ή να σκέφτεσαι περασμένα ερωτικά δράματα, ατυχίες και λάθος επιλογές, μετρώντας τα ελάχιστα ευρώ που έχεις στις τσέπες σου με το φάσμα της φτώχειας να υπερίπταται. Η ευτυχία σου εξαρτάται από την ικανότητά σου να αντιμετωπίζεις τα προβλήματα που εμφανίζονται, να βάζεις όρια και να τα διατηρείς, και από την αποδοχή των ανθρώπων που σε έλκουν: οι δυναμικοί, αυτοδημιούργητοι και άμεσοι άνθρωποι δεν χρειάζεται να είναι και βασανιστές ή ανίσθητοι που δεν σε υπολογίζουν. Η Αφροδίτη στους Διδύμους πρακτικά σε βγάζει στον κόσμο, στους φίλους, σε επαγγελματικές επαφές, ή σε ανοίγει σε καινούργιους ανθρώπους και γνωριμίες, και θεωρητικά σε καλεί να δεις από άλλη οπτική γωνία τη ζωή σου – πάρ' το αλλιώς, δηλαδή. Υ.Γ. Ναι, χρήματα είναι το άγχος του μήνα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Αν είσαι ειδικά γεννημένος/η στο τρίτο δεκαήμερο που διασχίζει ο Άρης ανάδρομος εδώ στο Ζώδιό σου, δεν κάνεις τούμπες από τη χαρά σου κι έχεις πιθανόν δίκιο γιατί ακόμα κι αν δεν συμβαίνει κάτι επιβαρυντικό στη ζωή σου η διάθεσή σου βρίσκεται πιθανόν στο υπόγειο. Είτε λοιπόν ζορίζεσαι με προβλήματα στη δουλειά ή κοντινών σου ανθρώπων είτε το παρελθόν έρχεται και σε πιάνει από την καρδιά με διάφορες αφορμές – μια παλιά αγάπη εμφανίζεται ή θυμάσαι, κάποιες εκκρεμότητες επανέρχονται για να λυθούν βάζοντάς σε σε σ' ένα τριπάκι αυτοκριτικής ή χαμένων ευκαιριών, είτε ακόμα κι ένα τραγούδι, μια φωτογραφία, μια συζήτηση σε ρίχνουν στη μαύρη τρύπα του παρελθόντος αναγκάζοντάς σε σε ανασκόπηση – η ουσία είναι ότι τώρα είσαι περισσότερο εύθικτος/η, ευαίσθητος/η, ευάλωτος/η.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Ο Κρόνος συνεχίζει να βρίσκεται στην Παρθένο σε ένα νευραλγικό τομέα που σχετίζεται με την επαγγελματική σου ζωή, το κύρος και το στάτους σου, την αναγνώρισή σου, την εικόνα που θέλεις να έχεις κοινωνικά. Αυτό απλά σημαίνει ότι επαγγελματικά ή υπάρχει θετική εξέλιξη, σταθεροποίηση, προαγωγή, ασφάλεια, αναγνώριση, ή από την άλλη πλευρά η επαγγελματική ζωή τρίζει, βρίσκεται σε κρίση, υπάρχει τοίχος, χρειάζεται να κάνεις δομικές αλλαγές. Ναι, σε ενδιαφέρει τι θα πουν και πώς σε βλέπουν οι άλλοι, σε νοιάζει να κάνεις κάτι με αξία. Βεβαίως ακόμα κι όταν όλα πηγαίνουν καλά χρειάζεται να αποδείξεις την αξία σου, να περάσεις δοκιμασίες, να κουρασθείς, να χτικιάσεις, να δουλέψεις υπερντατικά, να αγχωθείς. Η Αφροδίτη στους Διδύμους αυτή την περίοδο βοηθάει να αμβλυθούν οι τυχόν αντιξοότητες, σε βγάζει στον κόσμο, δημιουργεί θερμές σχέσεις, ενισχύει τη δημόσια παρουσία σου και τις συνεργασίες σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Μπορεί όσοι δεν σε ξέρουν να θεωρούν ότι ως Αιγόκερως ενδιαφέρεσαι πρωτίστως για μια επαγγελματική ζωή που σου προσφέρει κοινωνική αναγνώριση, ότι έχεις εμμονή με την ασφάλεια και τα χρήματα που στην προσφέρουν, ότι είσαι φιλόδοξος/η, ότι σε ενδιαφέρουν το κύρος, το στάτους και το πρεστίτζ, ότι δεν αντέχεις να μην είσαι κάποιος/α. Ναι, ισχύουν όλα αυτά, αλλά αυτό που βρίσκεται από πίσω είναι η ανάγκη σου να σε αγαπάνε και δίπλα της η ανάγκη να αποδείξεις ότι αξίζεις. Ναι, διαθέτεις μια έντονα ρομαντική φύση, που χρειάζεται να τιθασειύεται ωστόσο γιατί σε οδηγεί σε συναισθηματικά απαιτητικούς ανθρώπους που θέλουν συνεχώς την προσοχή σου, που είναι εξαρτητικοί και στο τέλος σε καβαλάνε. Έχοντας αυτά κατά νου μπορείς να βγεις έξω για να γνωρίσεις, συναντήσεις, σου συστήσουν τον πιθανό αυριανό σύντροφο, συνεταιίρο, διευθυντή ή πελάτη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Μπορεί οι Υδροχόοι να είναι αυτοί που ενθουσιάζονται με τις αλλαγές, τις καινοτομίες, τις επαναστάσεις, τη συνεχή κινητικότητα, την εξέλιξη και την πρόοδο, αλλά μην ξεχνάμε ότι ανήκουν στα σταθερά ζώδια. Είναι οι τελευταίοι που κατεβαίνουν από το πλοίο που έχει πέσει σε παγόβουνο και βυθίζεται – επιμένουν μέχρι το νερό να φτάσει στη μύτη τους. Έτσι με τον Άρη και μάλιστα ανάδρομο στον Σκορπίο, στον άξονα που περιέχει επαγγελματική και προσωπική ζωή, αγχώνονται στο ενδεχόμενο να χρειάζεται να μετακινηθούν, να αλλάξουν προοπτική ή να αποφασίσουν αν στη δουλειά που είναι έχουν παρόν και μέλλον. Είναι εποχή που χρειάζεται να κάνεις ένα βήμα πίσω και να κάνεις ανασκόπηση των τελευταίων μηνών χωρίς να επικεντρώνεσαι στις δυσκολίες ή τα λάθη. Κατά τα λοιπά, με την Αφροδίτη στους Διδύμους, ο έρωτας είναι μια δελεαστική προοπτική και οι ευκαιρίες για διασκέδαση πολλαπλασιάζονται.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Είσαι γεννημένος/η σε ένα δημιουργικό ζώδιο που αγαπάει τους ανθρώπους και είναι ευλογημένο με πολλά ταλέντα. Κι όμως, πολλές φορές αντί να προσπαθείς να κάνεις πράξεις κι έργο αυτά τα ταλέντα, τα σπαταλάς ή δεν μπαίνεις καν στον κόπο να τα ανακαλύψεις, να τα αναδείξεις, να τα καλλιεργήσεις. Ο Δίας στην Παρθένο φέρνει μπροστά στα μάτια σου ό,τι θέλεις να κάνεις, σου ανοίγει πόρτες στο μέλλον, σε τσιγκλάει να τολμήσεις. Και ταυτόχρονα ο Κρόνος στον Τοξότη σε πιέζει να υλοποιήσεις ό,τι φαντάζεσαι, σκέφτεσαι και επιδιώκεις με προσπάθεια και ιδρώτα. Έχεις την ευκαιρία (Δίας) και τη δυνατότητα να την κάνεις πράξη (Κρόνος). Με λίγα λόγια μπορείς να προχωρήσεις τη ζωή σου επαγγελματικά, προσωπικά και συναισθηματικά. Η Αφροδίτη τώρα στους Διδύμους σου προσφέρει την ψυχική ισορροπία και την αίσθηση ότι μπορείς να τα καταφέρεις. Ο δρόμος δεν είναι σπαρμένος με ρόδα αλλά μήπως τώρα, που το σύμπαν σου δείχνει το τρένο, να ανέβεις; **Α**

ΔΩΡΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

Στην ανακαινισμένη στοά Νικολούδη, που ξαναδίνει ζωή και αίγλη στο κέντρο της Αθήνας, άνοιξε ένα νέο μαγαζί: το STORMY WEATHER. Θαυμάσια διαμορφωμένο από τον interior designer Σταύρο Παπαγιάννη, είναι γεμάτο όμορφα αντικείμενα για να χαρίσετε design και φινέτσα σ' εσάς και σε όσους αγαπάτε

Moleskine: Η πρώτη ολοκληρωμένη παρουσίαση της συλλογής Moleskine στην Ελλάδα. **Fedon:** Τα γνωστά για το design και την ποιότητά τους ιταλικά είδη γραφείου, ταξιδιού, και accessoires. **Dr.Vranjes:** Εξάισια ιταλικά αρωματικά χώρου. **Palomar:** Οι πρωτοποριακοί χάρτες των πόλεων της Ευρώπης και οι χάρτες του ουρανού! **Kiade:** Καταπληκτικά γαλλικά, χειροποίητα μοντέλα ιστορικών σκαφών. **Hasegawa:** Βραβευμένες για το design τους σκάλες και σκαλάκια made in Japan και άλλα πολλά που αξίζει να περάσετε μια βόλτα και να τα δείτε

STORMY WEATHER

OPEN YOUR HEART
#ITTAKESCOURAGE

Ray-Ban

GENUINE SINCE 1937

Με την αγορά **Ray-Ban**® οράσεως
ΔΩΡΟ οι φακοί

Grand**O**ptical

Η προσφορά αφορά σε ΦΑΚΟΥΣ Silver αξίας 69€
και ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων.